

แนวโน้มนการจัดการนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2547-2556)

ปริญญานิพนธ์

ของ

จินดา โมธรรม

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ

เมษายน 2547

ลิขสิทธิ์เป็นของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๗๙๐.๐๖๙

๙๔๘๖

ร ๒

แนวโน้มนการจัดการนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในทศวรรษหน้า (พ.ศ.๒๕๔๗-๒๕๕๖)

บทคัดย่อ

ของ

จินดา โมธรรม

๒๑ ก.ย. ๒๕๔๗

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ
เมษายน ๒๕๔๗

h ๒๕๑๓๘๙

จินดา โมธรรม. (2547). แนวโน้มการจัดการนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในทศวรรษหน้า(พ.ศ.2547-2556).

ปริญญาณิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม : ผู้ช่วยศาสตราจารย์พนมศักดิ์ สวัสดิ์พงษ์, รองศาสตราจารย์ ดร.กำโชค เมือกสุวรรณ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เพื่อ ศึกษาแนวโน้มการจัดการนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในทศวรรษหน้า(พ.ศ.2547-2556) โดยใช้วิธีวิจัยแบบเทคนิคเดลฟาย กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 21 คน ผลการวิจัยพบว่า

1.ด้านนโยบาย

ส่งเสริมประชาชนให้มีความรู้ ความเข้าใจ มีทัศนคติและปฏิบัติกิจกรรมนันทนาการ โดยเร่งรัดพัฒนาการบริหารจัดการของรัฐและเอกชน ผลิตบุคลากรด้านนันทนาการให้มีคุณภาพ โดยประสานงานกับสถาบันการศึกษา รวมทั้งนำวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีมาประกอบการบริหารจัดการ กิจกรรมนันทนาการ และอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านโดยส่งเสริมให้แพร่หลายมากยิ่งขึ้น

2.ด้านจุดมุ่งหมาย

เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีคุณลักษณะทางด้านส่วนตน เช่น มีระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรม รับผิดชอบหน้าที่และสังคม ส่งเสริมและสนับสนุนองค์กรที่เกี่ยวข้องให้จัดบริการนันทนาการที่เป็นมาตรฐาน มีปริมาณเพียงพอแก่สังคม และผลิตเสริมสร้างพัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพในทุกด้าน

3.ด้านการบริหารจัดการ

วางแผนระบบโครงสร้างองค์กร กำหนดยุทธศาสตร์ พันธกิจ และทิศทางอย่างเป็นรูปธรรม พัฒนาระบบบริหารจัดการทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรเครื่องอำนวยความสะดวก ทรัพยากรเทคนิค รวมทั้งจัดระบบประกันคุณภาพ ส่งเสริมให้มีการวิจัยทางด้านนันทนาการ ทั้งนี้ วิทยาลัยพลศึกษาเป็นเครือข่ายขององค์กรใหญ่

4.ด้านการพัฒนาบุคลากร

ปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรเฉพาะทางด้านนันทนาการให้มากขึ้น ผลิตบุคลากรนันทนาการให้มีคุณภาพและเพียงพอ จัดการอบรมศึกษาดูงานให้กับบุคลากรในวิทยาลัยพลศึกษา และโรงเรียนกีฬา อบรมให้มีจิตสำนึกอันดีงามให้เป็นบุคลากรนันทนาการที่พึงประสงค์ เช่น ความประพฤติ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความรักและศรัทธาในวิชาชีพ การมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

**THE TRENDS OF RECREATION MANAGEMENT OF THE OFFICE OF SPORTS
AND RECREATION DEVELOPMENT, MINISTRY OF TOURISM AND SPORTS IN
THE NEXT DECADE (A.D.2004-2013)**

**AN ABSTRACT
BY
CHINDA MOTHAM**

**Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Science degree in Recreation Management
at Srinakharinwirot University
April 2004**

Chinda Motham. (2004). *The trends of Recreation Management of the Office of Sports and Recreation Development, Ministry of Tourism and Sports in the Next decade. (A.D. 2004 – 2013)*. Master thesis, M.S. (Recreation Management). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee : Asst.Prof. Pranomsak Sawatpong. Assoc. Prof. Dr.Kamchoke Phueksuwan.

The purpose of this study was to study the trends of Recreation Management of the Office of Sports and Recreation Development, Ministry of Tourism of Sports in the next decade. (A. D. 2004-2013). The research methodology, Delphi technique, was used for this study. The samples were 21 experts.

The research results were as follows:

1. In the aspect of policy

There was the promotion for people to have knowledge and understanding, as well as have attitude and do recreation activities by intensively developing the management in both public and private sectors. It included producing qualified recreational personnel by the cooperation with educational institutions including introducing science and technology to management of recreation activities and conserving arts and native culture by supporting it to be much more spread.

2. In the aspect of purposes

The purposes were to promote people to have good quality of life and create personnel characteristic such as having discipline, virtue, morals, and being responsible for their duties and societies. It was also to promote and support the organizations which provided recreational service as being standard, sufficient for the societies and to produce and develop personnel to be qualified in all aspects.

3. In the aspect of management administration

There were planning for organizational infra-structure system, and tangibly setting strategies, missions, and directions. There was also the development of management administration in human resources, facility resources, technique resources, including arranging quality assurance systems and supporting to do recreation research. All this, the College of Physical Education was the network of large organizations.

4. In the aspect of Personnel development

There were the improvement in curriculum development, specifically in recreation, the production of recreational personnel to be qualified and sufficient, the arrangement in seminar and training for the personnel in the College of Physical Education to create self-consciousness and good characteristics to be desirable recreation personnel such as behaviors, creativity, affection and belief in professions and good human relationships.

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

แนวโน้มนำการจัดการนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2547-2556)

ของ

นายจินดา โมธรรม

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.นภาพร หะวานนท์)

วันที่ 30 เดือน เมษายน พ.ศ. 2547

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พนมศักดิ์ สวัสดิ์พงษ์)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กำโชค เมื่อกสุวรรณ)

กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กนกวุฒิ พึ่งโพธิ์ทอง)

กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ แผน เจียรนัย)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความอนุเคราะห์จากผู้มีพระคุณหลายท่านด้วยกัน และได้รับความอนุเคราะห์เป็นอย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พนมศักดิ์ สวัสดิ์พงษ์ ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.กำโชค เมื่อกสุวรรณ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา เสนอแนะ ตลอดจนตรวจสอบความถูกต้องในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กนกวดี พึ่งโพธิ์ทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ แผนเจียรนัย ที่กรุณาเป็นกรรมการสอบปริญญานิพนธ์จนทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้

ขอกราบขอบพระคุณ นายทinker นามบุญจิตต์ ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการศึกษากีฬาและนันทนาการ นายสมบัติ คุรุพันธ์ รองผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการศึกษากีฬาและนันทนาการ ที่ให้ความอนุเคราะห์และสนับสนุนในการวิจัย และผู้เชี่ยวชาญทั้ง 21 ท่าน ดังรายชื่อที่พิมพ์ปรากฏไว้แล้ว ที่มีความสำคัญยิ่งในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ ทบวงมหาวิทยาลัยที่ได้จัดสรรทุนอุดหนุนและส่งเสริมการทำวิทยานิพนธ์ เพื่อกระตุ้นให้ทำปริญญานิพนธ์ให้มีคุณภาพและมาตรฐาน เป็นเงินจำนวน 6,000 บาท (หกพันบาทถ้วน)

ท้ายที่สุดนี้ ผู้วิจัยขอโน้มรำลึกถึงพระคุณบิดา มารดา พระคุณครู อาจารย์ ที่ได้วางรากฐานชีวิต การศึกษาและเป็นแรงใจ คุณค่าของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบอุทิศให้แก่ คุณพ่อเสาร์ โมธรรม ผู้ล่วงลับไปแล้ว และคุณแม่บุญตา โมธรรม ที่เป็นผู้มีพระคุณยิ่ง รวมทั้งนางสุธิดา วงศ์สมบัติ ภรรยา เด็กชายฐปกร โมธรรม บุตร นางประสงค์ ขาวอ่อน น้องสาว และหลานๆ พร้อมทั้งญาติพี่น้องทุกคน ที่ให้กำลังใจตลอดมา จึงขอขอบพระคุณและประกาศคุณูปการ ไว้ ณ ที่นี้

จินดา โมธรรม

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	5
ความสำคัญของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
แนวโน้มของนันทนาการและการจัดการนันทนาการในอนาคตโดยทั่วไป...	8
การบริหารจัดการนันทนาการของหน่วยงานภาครัฐ.....	11
รูปแบบการบริหารงานของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.....	16
เทคนิคเดลฟาย.....	21
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	28
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	28
งานวิจัยในประเทศ.....	32
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	36
การเลือกประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย.....	36
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	38
การเก็บและรวบรวมข้อมูล.....	39
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ.....	59
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	65
ความมุ่งหมาย และวิธีการศึกษาวิจัย.....	65
สรุปผลการวิจัย.....	68
อภิปรายผล.....	73
ข้อเสนอแนะ.....	77
บรรณานุกรม.....	79
ภาคผนวก ก.	83
ภาคผนวก ข.....	85
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	111

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงจำนวนผู้เชี่ยวชาญและความคาดเคลื่อน.....	25
2	แสดงกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ.....	37
3	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อแนวโน้มการจัดการนันทนาการ ของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ ด้านนโยบาย.....	44
4	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อแนวโน้มการจัดการนันทนาการ ของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ ด้านจุดมุ่งหมาย.....	47
5	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อแนวโน้มการจัดการนันทนาการ ของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ ด้านการบริหารจัดการ....	50
6	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อแนวโน้มการจัดการนันทนาการ ของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ ด้านการพัฒนาบุคลากร..	53
7	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรในวิทยาลัย พลศึกษาและโรงเรียนกีฬา.....	55
8	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับคุณลักษณะของบุคลากร ทางนันทนาการที่พึงประสงค์.....	57

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1	โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา..	16
2	โครงสร้างการบริหารสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ....	18
3	แสดงขั้นตอนวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	40

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ประเทศชาติทุกประเทศที่เจริญรุ่งเรือง ดูได้จากประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีการศึกษาสูง กล่าวคือบุคคลที่จิตใจดี อารมณ์ดี สติปัญญาและร่างกายสมบูรณ์ คุณสมบัติดังกล่าวเป็นเครื่องแสดงถึงประเทศชาติที่พัฒนาแล้ว ผู้นำประเทศทุกประเทศทั่วโลกมุ่งหวังความสงบสุข ต้องการให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ การเมืองและสังคม อยู่บนพื้นฐานของบุคคลที่มีคุณภาพ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องวางแผนพัฒนาคนเป็นอันดับแรก และสำคัญยิ่งใหญ่กว่าการพัฒนาองค์ประกอบปัจจัย การบริหารจัดการอื่นใดทั้งสิ้น

ประเทศไทยในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา รัฐบาลได้ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาคน ซึ่งเป็นทรัพยากรที่มีค่ายิ่ง ดังที่ วงศกร ภูทอง และคนอื่น ๆ (2545 : 171) ได้กล่าวสรุปไว้ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 พ.ศ. 2535 – 2539 ได้กำหนดวัตถุประสงค์เพื่อเร่งพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ พัฒนาคุณภาพชีวิต และลดอัตราการเพิ่มประชากรในชาติ ผลของการพัฒนาทำให้สัดส่วนของคนยากจนลดลง มีความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 พ.ศ. 2540 – 2544 ที่มุ่งเน้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ (2540 : 4) สรุปไว้ว่า คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา เพราะคนเป็นปัจจัยชี้ขาดความสำเร็จในการพัฒนาทุกเรื่อง จึงให้ความสำคัญกับการพัฒนาศักยภาพของคน แต่ในช่วงใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 นี้ประเทศไทย ได้เกิดวิกฤตทางการเงินในปี พ.ศ. 2540 ทำให้การพัฒนาไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด เกิดภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ส่งผลกระทบให้วิถีการดำเนินชีวิตของคนไทยปรับเปลี่ยนไปต้องประหยัด ต้องอดทน วางแผนชีวิต และวางแผนการประกอบอาชีพอยู่ตลอดเวลา ทำให้เกิดปัญหาทางด้านสุขภาพทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจมากขึ้น เกิดความเครียดทั้งส่วนบุคคลและสังคม

ปัจจุบันประเทศไทยใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 พ.ศ. 2545 – 2549 ในการพัฒนามุ่งเน้นการแก้ปัญหาความยากจนและยกระดับคุณภาพชีวิตของคน

ส่วนใหญ่ในประเทศให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน และความอยู่ดีมีสุขของคนไทย การมุ่งเน้นการฟื้นฟูเศรษฐกิจให้มีเสถียรภาพนั้น เป็นวัตถุประสงค์ที่สำคัญยิ่งสำหรับการสร้างภูมิคุ้มกันของบุคคล เพื่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพชีวิต และแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2545 – 2549) มุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพและคุณภาพของคนในชาติโดยทั่วถึงและต่อเนื่อง ดังที่ การกีฬาแห่งประเทศไทย (2544 : 1) กล่าวไว้ว่า การออกกำลังกาย การเล่นกีฬา ร่วมกิจกรรมนันทนาการอย่างสม่ำเสมอ จะสามารถพัฒนาคนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยทำให้บุคคลมีร่างกายแข็งแรง พละนาถัยสมบูรณ์ ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ มีสุขภาพกายและจิตที่ดี มีอารมณ์มั่นคง สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม เพิ่มพูนสติปัญญา พัฒนาคุณลักษณะประจำตัว เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม ยิ่งขึ้น กระบวนการที่จะใช้ในการพัฒนาทั้งมวลที่กล่าวมา เป็นกระบวนการที่อาศัยหลักแห่งวิชาการนันทนาการทั้งสิ้น

หลักแห่งวิชาการนันทนาการ เป็นหลักและทฤษฎีในการพัฒนาคุณภาพชีวิต ดังที่ ฟอง เกดแก้ว (2538 : 15 - 16) กล่าวว่า นันทนาการในเชิงวิชาการนั้นเป็นศาสตร์ที่ผู้ศึกษาสนใจและร่วมกระบวนการแล้วจะมีโอกาสเปลี่ยนแปลงตัวเองในแง่คุณลักษณะอันดีงาม ต่าง ๆ ได้คือ

1. พัฒนาสุขภาพทำให้ร่างกายแข็งแรง จิตใจสมบูรณ์ มีสุขภาพทางกาย-ใจ สมบูรณ์ตลอดเวลา
 2. พัฒนาด้านมนุษยสัมพันธ์ กระบวนการนันทนาการมีส่วนช่วยส่งเสริมมนุษยสัมพันธ์อันจะนำไปสู่การดำรงชีวิตอย่างสมบูรณ์ ช่วยพัฒนาคุณลักษณะของบุคคล เช่น ความกล้าหาญ ความอดทน ความยุติธรรม ความซื่อสัตย์ และพัฒนาเจตคติต่อสังคม
 3. พัฒนาความเป็นพลเมืองดี กระบวนการนันทนาการสามารถช่วยชักจูงบุคคลให้เข้าร่วมเป็นหน่วยเดียว โดยปราศจากข้อขัดแย้งด้านเชื้อชาติ ศิ่วพรรณ เพศ วัย และฐานะทางเศรษฐกิจ สร้างสรรค์สังคมมากกว่าการทำลาย
 4. พัฒนาตนเอง กระบวนการนันทนาการ ส่งเสริมให้บุคคลบรรลุถึงศักยภาพสูงสุด ก้าวหน้าในทุกทาง ช่วยเสริมสร้างความคิด ช่วยให้เติบโตอย่างสมดุลย์ ช่วยพัฒนาทักษะ ความสามารถด้านต่าง ๆ และทักษะเหล่านี้จะช่วยให้บุคคลสามารถเข้าร่วมกับบุคคลอื่นได้ดีขึ้น
- ดังนั้น ศาสตร์แห่งนันทนาการจึงเป็นการศึกษาถึงเรื่องราวของกิจกรรมที่ว่าด้วยการบริหารจัดการ การดำเนินการ อุปสรรคปัญหา รวมทั้งวิธีการแก้ปัญหาเหล่านั้น ด้วย คณิต เขียววิชัย (2532 : 23) กล่าวว่า กิจกรรมนันทนาการใช้เป็นสื่อในการพัฒนาคน และ

การเลือกกิจกรรมนันทนาการเพื่อเป็นสื่อในการพัฒนาคนให้บรรลุเป้าหมายตามต้องการนั้น จะต้องเลือกให้เหมาะสมกับสภาวะต่างๆ เช่น สภาพสังคม วัฒนธรรม ศาสนา ความเชื่อ และ สภาพแวดล้อม โดยถือเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่ง

สำนักงานพัฒนาการศึกษาและนันทนาการ สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นส่วนราชการที่จัดตั้งขึ้นใหม่ ในการปฏิรูประบบราชการ ตามนโยบายของรัฐบาลที่นำโดย พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ได้กำหนดให้เป็นองค์การหลักที่มีศักยภาพในการ พัฒนาและจัดการศึกษาด้านการศึกษาและนันทนาการ โดยใช้การศึกษาและนันทนาการเป็น เครื่องมือในการพัฒนาคน สังคม ประเทศชาติ ให้ถือเป็นภารกิจที่ต้องกระทำอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ เพื่อเสริมสร้างสุขภาพพลานามัยของประชาชนให้เป็นผู้มีสุขภาพกายแข็งแรงสุขภาพจิตดี ตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดไว้ในกฎกระทรวง การแบ่งส่วนราชการสำนักงานพัฒนา การศึกษาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2545 มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 9 ตุลาคม 2545 (ราชกิจจานุเบกษา. 2545 : 167)

การบริหารจัดการนันทนาการในทศวรรษที่ผ่านมา กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในภารกิจด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตมวลชน ด้วยการส่งเสริมการ ออกกำลังกายเล่นกีฬาและนันทนาการ ทินกร นามบุญจิตต์ (2545 : 1) ได้สรุปว่ากรมพลศึกษา แต่เดิม จัดแผนเกี่ยวกับนันทนาการค่อนข้างไม่ชัดเจน นำมาใช้สอตรงไปกับแผนพัฒนาการศึกษาเป็นส่วนใหญ่ บุคลากรผู้ทำหน้าที่ให้ความรู้และผู้นำกิจกรรมนันทนาการมีจำนวนน้อย งบประมาณในการสนับสนุนไม่เพียงพอต่ออาศัยในส่วนของการจัดการด้านการศึกษา แม้แต่ใน เรื่องการจัดการเรียนการสอนในวิทยาลัยพลศึกษาและโรงเรียนกีฬา เนื้อหาสาระวิชา นันทนาการจัดไว้ในส่วนของวิชาพลศึกษา การบริหารกิจกรรมนันทนาการต่อสังคมต้องไปรวม กับหน่วยงานของจังหวัดต่าง ๆ กรุงเทพมหานคร และหน่วยงานอื่น ๆ เหล่านี้ทำให้การบริหาร จัดการไม่เป็นไปตามรูปแบบการบริหาร อาจเป็นผลทำให้ประสิทธิภาพไม่ชัดเจน ทั้ง ๆ ที่สังคม ประชาชน ต้องการกิจกรรมนันทนาการเป็นส่วนใหญ่เสมือนเป็นปัจจัยหลักในการดำรงชีวิต เช่น การออกกำลังกายเล็ก ๆ น้อย เดิน วิ่ง เต้นแอโรบิค การจัดสวนสาธารณะ จะเห็นได้ว่ากิจกรรม นันทนาการเพื่อมวลชน กลายเป็นงานของกรุงเทพมหานคร และเอกชน จนกระทั่งในปัจจุบัน กิจกรรมนันทนาการเจริญรุ่งเรืองมาเป็นการจัดการทางธุรกิจมากขึ้น หน่วยงานภาครัฐจึง ต้องปรับกลยุทธ์ใหม่อย่างเป็นระบบ เพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์เปลี่ยนแปลงในภาวะปัจจุบัน

สำนักงานพัฒนาการศึกษาและนันทนาการเป็นส่วนราชการใหม่ และเป็นองค์การหลักในการพัฒนาการศึกษาและนันทนาการ เพื่อเสริมสร้างสุขภาพพลานามัยของประชาชน อันจะส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนาชาติในภาพรวม (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. 2545 : 13) โดยมีนโยบายและยุทธศาสตร์ดังนี้

1. ส่งเสริมและพัฒนาด้านการศึกษา และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและมาตรฐานการศึกษา
2. ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนากิจกรรมนันทนาการ ตลอดจนควบคุมดูแลและพัฒนาแหล่งนันทนาการ รวมทั้งการสนับสนุนการรวมตัวและการสร้างเครือข่ายนันทนาการ
3. การส่งเสริมและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์การศึกษาและเทคโนโลยีทางการศึกษา
4. ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย ส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาและการดำเนินงานทางการศึกษา นันทนาการ และวิทยาศาสตร์การศึกษา
5. การจัดการศึกษาด้านพลศึกษา สุขศึกษา กีฬา นันทนาการ วิทยาศาสตร์การศึกษา วิทยาศาสตร์สุขภาพและสาขาที่เกี่ยวข้อง โดยจัดตั้งเป็นสถาบันการศึกษาเฉพาะทาง
6. ผลิตและพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาและนันทนาการ

จากสภาพปัญหาดังกล่าวถ้าใช้การบริหารจัดการและปฏิบัติตามแนวนโยบายใหม่ให้ครอบคลุม และแสวงหาแนวทางการจัดการนันทนาการเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของสังคม ดังนั้นผู้วิจัย จึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการจัดการนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการศึกษาและนันทนาการให้สอดคล้องกับสภาพที่เป็นอยู่ เพื่อจะนำไปปรับปรุงการจัดการนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการศึกษาและนันทนาการในอนาคต ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้วิธีการวิจัยอนาคตที่มีเป้าหมายอันเป็นประโยชน์สามประการคือ ประการที่หนึ่ง ซึ่งช่องทางเลือกที่อาจเป็นไปได้ในอนาคตหลาย ๆ ทาง และช่วยให้ทราบทางเลือกที่เหมาะสมที่สุด ประการที่สอง ซึ่งให้เห็นข้อดีและข้อที่พึงระวังที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งจะช่วยให้สามารถหลีกเลี่ยงปัญหาที่จะเกิดขึ้นและกำหนดนโยบายให้เกิดผลในทางที่ดี และประการที่สาม ช่วยให้ผู้כולและหน่วยงานทราบแนวทางที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และกำหนดนโยบายอย่างรอบคอบและยืดหยุ่นมากขึ้น

จากเหตุผลนี้ ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นบุคลากรในสังกัดสำนักงานพัฒนาการศึกษาและนันทนาการ จึงสนใจศึกษาและเล็งเห็นประโยชน์ของการศึกษาข้อมูลเชิงอนาคต จึงใช้เทคนิคเดลฟาย ในการวิเคราะห์ในครั้งนี้ในหัวข้อ แนวโน้มการจัดการนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการศึกษาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ในทศวรรษหน้า พ.ศ. 2547-2556 ในด้านนโยบาย จุดมุ่งหมาย การบริหารจัดการนันทนาการ และการพัฒนาบุคลากรทางนันทนาการ จักได้นำข้อมูลเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการจัดการนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนเป็นแนวทางให้กับหน่วยงานอื่น หรือผู้ที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาแนวโน้มการจัดการนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในทศวรรษหน้า พ.ศ. 2547 – 2556 ในด้านนโยบาย จุดมุ่งหมาย การบริหารจัดการนันทนาการ และการพัฒนาบุคลากรทางนันทนาการ

ความสำคัญของการวิจัย

ทำให้ทราบแนวโน้มการจัดการนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2547-2556) ในด้านนโยบาย จุดมุ่งหมาย การบริหารจัดการนันทนาการ และการพัฒนาบุคลากรทางนันทนาการ จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ อันจะเป็นแนวทางในการวางแผนการจัดการนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษาแนวโน้มเกี่ยวกับการจัดการนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ ในทศวรรษหน้าช่วง พ.ศ. 2547 – 2556 ซึ่งมีขอบเขตดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เรียกว่า ผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกจากกลุ่มบุคคล 3 กลุ่ม คือ

1. ผู้ที่ทำหน้าที่ในการบริหาร สำนักงาน สำนัก กอง สถาบัน และกลุ่มงาน ของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ

2. ผู้บริหาร สถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานพัฒนาการศึกษาและนันทนาการ
3. นักวิชาการที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับวิชานันทนาการ หรือครู -อาจารย์ที่สอนวิชานันทนาการในสถาบันอุดมศึกษา ไม่น้อยกว่า 3 ปี หรือผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไปในสาขานันทนาการ หรือสาขาที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับนันทนาการ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ทั้งหมด 21 คน ได้มาโดยการเลือกกลุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากผู้เชี่ยวชาญดังนี้

1. ผู้อำนวยการสำนักงาน รองผู้อำนวยการสำนักงาน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการกอง ผู้อำนวยการสถาบัน หัวหน้ากลุ่มในสังกัดสำนักงานพัฒนาการศึกษาและนันทนาการ จำนวน 7 คน
2. ผู้อำนวยการวิทยาลัยพลศึกษา ผู้อำนวยการ / อาจารย์ใหญ่โรงเรียนกีฬา ในสังกัดสำนักงานพัฒนาการศึกษาและนันทนาการ จำนวน 7 คน
3. นักวิชาการ ครู-อาจารย์ ที่สอนในสถาบันอุดมศึกษา 3 ปีขึ้นไป ผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป ในสาขานันทนาการ หรือสาขาที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับนันทนาการ จำนวน 7 คน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แนวโน้มการจัดการนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการศึกษาและนันทนาการ หมายถึง การคาดคะเน หรือการทำนายการพัฒนาการ หรือการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ตามทัศนะของผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้และเข้าใจในสิ่งที่คาดการณ์อย่างเป็นระบบ โดยอาศัยข้อมูลด้านต่าง ๆ ขององค์การ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทั้งในอดีตและปัจจุบันในการทำนายการจัดการนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการศึกษาและนันทนาการ ในด้านนโยบาย จุดมุ่งหมาย การบริหารจัดการ และการพัฒนาบุคลากรทางนันทนาการ

1.1 นโยบาย หมายถึง แนวทางที่ผู้บริหารระดับสูงที่รับผิดชอบการจัดการนันทนาการ ของสำนักงานพัฒนาการศึกษาและนันทนาการที่รับผิดชอบ ได้นำมาปรับเปลี่ยนให้เป็นมาตรการในทางปฏิบัติ เพื่อให้การดำเนินการจัดการนันทนาการพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้น

1.2 จุดมุ่งหมาย หมายถึง ความประสงค์ที่ปรารถนาอันเป็นผลมาจากการดำเนินการเกี่ยวกับนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการศึกษาและนันทนาการ

1.3 การบริหารจัดการ หมายถึง กระบวนการจัดการนันทนาการของสำนักพัฒนาการศึกษาและนันทนาการ โดยคำนึงถึงการจัดรูปแบบองค์การ การกระจายอำนาจ การกระจายงบประมาณ บุคลากร และการประสานงานกับองค์การอื่น

1.4 การพัฒนาบุคลากร หมายถึง กระบวนการเรียนการสอนหลักสูตรการฝึกอบรมด้านนันทนาการของบุคลากรในความรับผิดชอบของสำนักงานพัฒนาการศึกษาและนันทนาการ

2. สำนักงานพัฒนาการศึกษาและนันทนาการ หมายถึง หน่วยราชการระดับสำนักงาน ที่เป็นองค์กรของรัฐ สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีหน้าที่ในการพัฒนาและจัดการศึกษา ด้านการศึกษาและนันทนาการ มีหน่วยงานในโครงสร้างการบริหาร คือ สำนักพัฒนาการศึกษา สำนักวิทยาศาสตร์การศึกษา สำนักส่งเสริมและพัฒนานันทนาการ กองกลาง สถาบันพัฒนาบุคลากรที่มีสถานศึกษาในสังกัดคือ วิทยาลัยพลศึกษาและโรงเรียนกีฬา

3. ทศวรรษหน้า หมายถึง ระยะเวลาในอนาคตอีก 10 ปี ซึ่งเริ่มตั้งแต่ พ.ศ. 2547 จนถึง พ.ศ. 2556 อยู่ในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 – 2549) ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 – 2554) และฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 – 2559)

4. ผู้เชี่ยวชาญ หมายถึง ผู้มีความรู้ความสามารถสำเร็จการศึกษาเฉพาะด้าน และเป็นผู้มีประสบการณ์ หรือประกอบวิชาชีพนันทนาการจนเป็นที่ยอมรับของคนในวงการ หรือเป็นผู้มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้คือ ผู้บริหารสำนักงาน สำนัก กอง สถาบัน กลุ่มงาน สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานพัฒนาการศึกษาและนันทนาการ ที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการจัดการนันทนาการ และครู – อาจารย์ นักวิชาการที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับการจัดการนันทนาการ ที่มีตำแหน่งทางวิชาการตั้งแต่ระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป

5. เทคนิคเดลฟาย หมายถึง เทคนิคในการรวบรวมความคิดโดยอาศัยวิธีมุ่งแสวงหาความคิดเห็นที่สอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อการทำนายเรื่องใดเรื่องหนึ่งในอนาคต และผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสอบถามสามารถรอบโดยรอบแรกจะเป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด และรอบที่ 2 และรอบที่ 3 จะเป็นแบบสอบถามชนิดประมาณค่า 5 ระดับ ผลที่ได้จึงเป็นความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการจัดการนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการศึกษาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาในทศวรรษหน้า พ.ศ. 2547 – 2556 เฉพาะในรอบของการศึกษาที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่องแนวโน้มการจัดการนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2547-2556) ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในหัวข้อต่อไปนี้

1. แนวโน้มของนันทนาการและการจัดการนันทนาการในอนาคตโดยทั่วไป
2. การบริหารจัดการนันทนาการของหน่วยงานภาครัฐ
3. รูปแบบการบริหารงานของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
4. เทคนิคเดลฟาย
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 5.2 งานวิจัยในประเทศ

1. แนวโน้มของนันทนาการและการจัดการนันทนาการในอนาคตโดยทั่วไป

นันทนาการในสภาพสังคมปัจจุบัน นับว่ามีความสำคัญอย่างมากต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ โดยสังเกตได้จากสื่อต่างๆ เช่น รายการวิทยุ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต ตลอดจนนิตยสารและหนังสือพิมพ์ ซึ่งสื่อต่างๆเหล่านี้ต่างก็มีรายการหรือคอลัมน์สำหรับนันทนาการ และมีการโฆษณาถึงแหล่งนันทนาการต่างๆ เช่น สนามกอล์ฟ สนามกีฬา สวนสนุก อุทยานแห่งชาติ อุทยานประวัติศาสตร์ หรือสถานที่ออกกำลังกายเพื่อพัฒนาสุขภาพ และอื่นๆ เป็นต้น บ่งบอกว่า การจัดการนันทนาการในปัจจุบัน ควรจะมีการเปลี่ยนแปลงไปเช่นไร องค์การภาครัฐที่เป็นองค์กรหลักที่กำหนดนโยบาย จุดมุ่งหมาย ในการจัดการนันทนาการให้กับสังคม ต้องคอยติดตามข้อมูลต่างๆ อยู่เสมอ เพื่อนำมาปรับปรุงให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม ตลอดจนการผลิตบุคลากรทางนันทนาการ โดยปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยอยู่เสมอ ให้บุคลากรทางนันทนาการที่ผลิตออกมา มีความรู้ความสามารถ เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน การปรับปรุงสิ่งต่างๆ ที่กล่าวมานี้ จัดได้ว่าเป็นแนวโน้มในการเปลี่ยนแปลงของนันทนาการในอนาคต ซึ่ง (ซูซีพ เยาวพัฒน์. 2543 :164 - 165) ได้กล่าวถึงแนวโน้มของนันทนาการในด้านต่างๆ พอสรุปได้ 2 ประการ ดังนี้

1. แนวโน้มในการผลิตบุคลากรทางนันทนาการ

ประเทศไทยในอดีต ก่อน พ.ศ.2530 ไม่มีบุคลากรที่จบการศึกษาในสาขานันทนาการโดยตรง เพราะไม่มีสถาบันใดผลิตทำการผลิตบุคลากรในสาขาดังกล่าว ดังนั้นตามแหล่งนันทนาการต่างๆ จึงใช้บุคลากร ที่มีความรู้ความสามารถทางพลศึกษาและทางสังคมศาสตร์ช่วยจัดดำเนินการ แต่เมื่อสังคมเปลี่ยนแปลงไป ทำให้ความต้องการบุคลากรทางด้านนันทนาการมีมากขึ้น จึงมีสถาบันสถาบันต่างๆ บางแห่งเริ่มให้ความสนใจและได้ทำการเปิดสอนเพื่อผลิตบุคลากรในสาขานันทนาการในระดับปริญญาตรีและปริญญาโท จากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวนับว่าเป็นสิ่งที่ดีต่อนันทนาการ ที่จะมีผู้มีความรู้ความสามารถในสาขานันทนาการมาดำเนินการในเรื่องนี้ ทำให้การจัดการกิจกรรมทางนันทนาการบรรลุผลตามเป้าหมายมากยิ่งขึ้นในอนาคต

2. แนวโน้มของการจัดกิจกรรมทางนันทนาการ

กิจกรรมทางนันทนาการ ได้มีการเปลี่ยนแปลงเรื่อยมาจากอดีตจนถึงปัจจุบัน ซึ่งในการเปลี่ยนแปลงจะเป็นไปตามสภาพของสังคม เทคโนโลยี และวัฒนธรรม จึงมีการจัดกิจกรรมนันทนาการเชิงธุรกิจการค้าเกิดขึ้น เพื่อให้บริการแก่สมาชิกที่มีเงินเสียค่าบริการในการมาใช้บริการ เพื่อแลกกับความสุขจากการเข้าร่วมกิจกรรม ดังนั้นในอนาคตแนวโน้มของการจัดการกิจกรรมนันทนาการจะเป็นเรื่องของธุรกิจการค้าหรือที่เรียกธุรกิจนันทนาการเสียมากกว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจกรรมนอกเมืองจะได้รับความสนใจจากประชากรเป็นพิเศษ เพราะมีความต้องการที่จะสัมผัสกับธรรมชาติที่สวยงามและนับวันจะหาได้ยาก และการเดินทางที่สะดวกสบายยิ่งขึ้น

สมบัติ กาญจนกิจ (2544 : 167 - 168) ได้ศึกษาการเปลี่ยนแปลง แนวโน้มและอนาคตของนันทนาการ พอสรุปได้ว่า นันทนาการจะมีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตของบุคคล และสังคมใน ยุคโลกาภิวัตน์ เพราะ กลุ่มประชากรผู้สูงอายุจะมีปริมาณการขยายตัวเพิ่มขึ้น องค์ประกอบของครอบครัวจะเล็กลง บทบาททางสังคมจะเปลี่ยนแปลงไป สิทธิสตรีจะมีเพิ่มขึ้น หรือทศเทียมบุรุษ ในเรื่องของแนวโน้มทางด้านสุขภาพจะมีการขยายตัวในเรื่องของโรคเอดส์ โรคทางเดินหายใจชนิดที่เกิดขึ้นใหม่และการค้นหาวิธีป้องกันจะเพิ่มขึ้น ชุมชนจะเน้นในเรื่องของสมรรถภาพหัวใจเพิ่มขึ้น เพื่อให้เห็นการเปลี่ยนแปลงและแนวโน้มของนันทนาการในอนาคตสรุปได้ดังนี้

1. เทคโนโลยีเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งปัจจัยหนึ่งในการเปลี่ยนแปลงของสังคม มีปัจจัยรองลงมา ได้แก่ ภาวะการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจโลก ระบบความเชื่อและค่านิยมของสังคม และข้อจำกัดเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ

2. ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ เช่นความหลากหลายของงานที่เกิดขึ้นใหม่ การพัฒนาเทคโนโลยีและพลังงาน ความจำกัดในทรัพยากรดิบ วัย อายุ และสมาชิก ครอบครัวเล็กลง แรงงานหญิงมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นธุรกิจการท่องเที่ยว จะมีค่าบริการสูงขึ้น ค่านิยมจะเน้นในด้านการพัฒนาตนเองมากขึ้น กิจกรรมหรือโปรแกรมนันทนาการ จะส่งเสริมบทบาทการแสดงออกของบุคคลมากขึ้น

3. รูปแบบนันทนาการมีความหลากหลาย และมีการขยายตัวในกลุ่มเศรษฐกิจ และสถาบันสังคมจากการเปลี่ยนของสังคมไทยในด้านต่าง ๆ วิถีชีวิต และพฤติกรรมของชุมชนเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง ทำให้ประชาชนมีเวลาว่างมากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากอุปกรณ์และสิ่งประดิษฐ์ต่างๆ เป็นเครื่องช่วยอำนวยความสะดวกแก่สังคมใหม่ กิจกรรมนันทนาการของคนไทยจึงเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพแวดล้อม วิถีชีวิตประเพณีวัฒนธรรม ความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ เทคโนโลยีและวิทยาศาสตร์ ดังนั้น การจัดการนันทนาการในอนาคตจึงมีรูปแบบและความสำคัญต่างออกไป (สมบัติ กาญจนกิจ. 2542 : 57 - 68)

3.1 โปรแกรมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ และสมรรถภาพ

3.2 การท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

3.3 นันทนาการนอกเมือง/กลางแจ้ง

3.4 นันทนาการในครอบครัว มหรสพ และเครื่องเล่นไฟฟ้าในบ้าน

3.5 ยุคทองสำหรับนันทนาการเชิงธุรกิจการค้า

3.6 นันทนาการสำหรับโรงงานอุตสาหกรรม และบริษัทธุรกิจ

3.7 นันทนาการเพื่อบริการมนุษยชาติ

3.8 ผู้นำนันทนาการ

ปัญหาต่าง ๆ ที่การจัดการนันทนาการจะต้องเผชิญในอนาคต

ในสภาพของสังคมเกือบทุกหนทุกแห่งจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาของอนาคต ทั้งทางด้านกายภาพ ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมก็จะส่งผลกระทบต่อการจัดการโครงการนันทนาการหลายด้านด้วยกันในอนาคต สรุปได้ดังนี้ (ชูชีพ เยาวพัฒน์. 2543 : 166 - 168)

1. ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม
2. ปัญหาด้านความยากจน
3. ปัญหาด้านชนกลุ่มน้อย
4. ปัญหาด้านสภาพสังคมที่ไม่มั่นคง
5. ปัญหาด้านอาชญากรรม
6. ปัญหาด้านการจัดโครงการนันทนาการสำหรับกลุ่มบุคคลพิเศษ
7. ปัญหาด้านสภาพครอบครัวที่โดดเดี่ยวหรือเกิดการหย่าร้าง
8. ปัญหาด้านเงินทุนสำหรับจัดดำเนินการทางนันทนาการ
9. ปัญหาด้านการให้ความรู้ทางนันทนาการแก่ประชาชน
10. ปัญหาด้านการวิจัยทางนันทนาการ

แนวโน้มของนันทนาการและการจัดการนันทนาการในอนาคตโดยทั่วไปของประเทศไทย นับว่าการจัดการนันทนาการและกิจกรรมนันทนาการมีความจำเป็นอย่างมาก ในสภาวะของสังคม ในปัจจุบัน และมองไปในอนาคต การดำเนินการทางนันทนาการต้องสอดคล้องกับสภาพของ สังคมที่จะต้องเปลี่ยนไป โดยมีมนุษย์เป็นกลไกอันสำคัญในการเปลี่ยนแปลงของกระแสสังคม ยุค โลกาภิวัตน์ องค์การรัฐที่เป็นองค์กรหลักที่จะต้องวางนโยบาย จุดมุ่งหมาย และพัฒนาให้บรรลุ เป้าหมายในการจัดการนันทนาการ ให้ชัดเจนในแต่ละด้าน บุคลากรหรือนักวิชาชีพนันทนาการ ต้องพัฒนาไปสู่ระดับนานาชาติ กิจกรรมนันทนาการต้องหลากหลายเป็นสากลมากขึ้น แหล่ง นันทนาการหรือสถานที่ดำเนินกิจกรรมทางนันทนาการต้องจัดบริการให้ครอบคลุม ทุกเพศ ทุกวัย ทั้งผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ทุกเผ่าพันธุ์ของมนุษยชาติ ตามความสนใจและพึงพอใจ

2. การบริหารจัดการนันทนาการของหน่วยงานภาครัฐ

การบริหารจัดการนันทนาการภาครัฐ เป็นการจัดบริการเพื่อคุณภาพชีวิต โดยอาศัย หลัก และทฤษฎีแห่งนันทนาการมาบริการให้กับประชาชน โดยมุ่งหวังเพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพ ชีวิตที่ดี สุขภาพทั้งส่วนตนและสังคม สุขสมบูรณ์ ประชาชนมีประสิทธิภาพในการทำงาน ทั้งนี้ อาศัยกิจกรรมนันทนาการเป็นสื่อ หรือเครื่องมือ ในการจัดการและจัดดำเนินการโดยรัฐบาล ซึ่ง กำหนดเป็นนโยบาย ตั้งแต่ระดับชาติลงมาเป็นลำดับ จนถึงระดับตำบล ที่ดูแลโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งมีหน่วยงานหน่วยงานต่างๆร่วมมือกัน เช่น กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวง การพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวง เกษตรและสหกรณ์ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงมหาดไทย

กระทรวงกลาโหม กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงยุติธรรม กรุงเทพมหานคร จนกระทั่งถึงระดับองค์การบริหารส่วนตำบล

สำหรับการบริหารจัดการนั้นหนากการ นั้นเป็นการบริหารจัดการโดยทั่วไป แต่ว่าเน้นเป็นพิเศษในกิจกรรมนั้นหนากการ ดังที่ กำไซค์ เมื่อทศวรรษ (2542 : 2) กล่าวว่า การบริหารจัดการนั้นหนากการ เป็นการบริหารเพื่อการบริการ โดยจัดดำเนินการเหมือนบริหารงานบริการทั่วไป แต่นำกิจกรรมมาเป็นสื่อหรือเครื่องมือ ให้บรรลุเป้าหมาย และ ดังที่ สุวิมล ตั้งสัจพจน์ (2541 : 111) กล่าวไว้ว่า การบริหารจัดการนั้นหนากการเป็นกระบวนการที่ผู้จัดการจะเป็นผู้กำหนดทิศทางการบำรุงรักษา และการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ขององค์การอย่างเป็นระบบ ซึ่งเป็นไปตามหลักการจัดการโดยทั่วไป ดังที่ สมคิด บางโม (2545 : 59) ได้ให้ความหมายของการจัดการไว้ดังนี้ การจัดการคือ ศิลปะในการใช้คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ขององค์การและนอกองค์การ เพื่อได้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การอย่างมีประสิทธิภาพ

การจัดการมีหลักการดำเนินงานดังนี้

1. การจัดการเป็นศิลปะในการใช้คนทำงาน
2. การจัดการต้องอาศัยปัจจัยพื้นฐาน คือ คน เงิน และวัสดุอุปกรณ์
3. การจัดการเป็นการดำเนินงานของกลุ่มบุคคล

มนัส บุญวงศ์ และคณะ (2538 : 3) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การจัดการ คือ การดำเนินงานหรือกระบวนการใดๆของบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป เพื่อที่จะให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งเอาไว้ร่วมกัน โดยคำนึงถึงการจัดสรรทรัพยากร ให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด โดยมีองค์ประกอบดังนี้

1. มีเป้าหมาย (Goals) ที่ชัดเจน
2. มีทรัพยากรในการบริหาร (Management Resources) ที่มีจำกัด
3. มีการประสานระหว่างกัน (Co – Ordinate)

มัลลิกา ดันสอน (2544 : 9) ให้ความหมายไว้ว่า การจัดการ (Management) หมายถึงกระบวนการในการทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการอย่างมีประสิทธิภาพ (Efficient) และประสิทธิผล (Effective) โดยการสั่งการและการทำงานร่วมกับบุคคลอื่น

เอนก หงษ์ทองคำ (2542 : 76) กล่าวว่า การจัดการนั้นหนากการไม่ว่าจะเป็นการจัดการของภาครัฐ หรือเอกชนนั้นจะต้อง อาศัยปัจจัยต่างๆ ซึ่งได้แก่ คน เงิน อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกและวิธีการดำเนินงาน ในการดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยคนที่เป็นนักนั้นหนากการและบุคคลทั่วไป

การบริหารจัดการนันทนาการ โดยส่วนใหญ่จะมีเป้าหมายเพื่อบริการสมาชิกผู้สนใจให้เกิดความพึงพอใจ และเข้ามามีส่วนร่วมมากที่สุด ผู้จัดการนันทนาการจึงจำเป็นต้องรู้หลักวิธีการจัดกิจกรรมนันทนาการ เพื่อจูงใจและจัดบริการอย่างเหมาะสม ภายใต้การปฏิรูประบบราชการของประเทศไทย เมื่อปีพุทธศักราช 2545 การบริหารจัดการนันทนาการของหน่วยงานภาครัฐได้เปลี่ยนแปลงไปด้วย โดยมีหน่วยงานหรือองค์กรหลักที่เป็นเจ้าภาพรับผิดชอบ และมีองค์กรเครือข่ายภาครัฐ ดำเนินการด้านนันทนาการ ให้บรรลุเป้าหมายเพื่อให้ประชาชนคนไทย ทุกเพศ ทุกวัย ได้มีส่วนร่วมและเกิดความพึงพอใจ ในด้านต่างๆ ดังที่ (สมบัติ กาญจนกิจ. 2546) กล่าวถึง การจัดการนันทนาการขององค์กรภาครัฐมีเป้าหมายดังนี้

1. เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต
2. เพื่อพัฒนาอารมณ์สุข
3. เพื่อสร้างเสริมและเพิ่มพูนคุณภาพชีวิต
4. เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมในวิถีประชาธิปไตย
5. เพื่อส่งเสริมความเป็นมนุษยชาติ
6. เพื่อส่งเสริมสิทธิความเป็นพลเมืองดี

การบริหารจัดการนันทนาการภาครัฐในปัจจุบัน ตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พุทธศักราช 2545 ที่ได้ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ใหม่ โดยกำหนดอำนาจหน้าที่ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การกีฬา การศึกษาด้านกีฬา นันทนาการ และกฎกระทรวงการแบ่งส่วนราชการสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา พุทธศักราช 2545 ให้สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ มีภารกิจเกี่ยวกับการพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ เพื่อเสริมสร้างสุขภาพพลานามัยของประชาชน (สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ. 2545) และ สมบัติ กาญจนกิจ (2546 : 9) ได้กล่าวไว้ใน เอกสารประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการผู้บริหารจัดการนันทนาการมวลชน ในหัวข้อ เครือข่ายการบริหารจัดการนันทนาการของรัฐ ไว้ดังนี้

1. หน่วยงานภาครัฐที่เป็นเจ้าภาพในการจัดการนันทนาการ

1.1 กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (Ministry of Tourism and Sports) โดยมีหน่วยงานในรับผิดชอบตรง คือ

1.1.1 สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ ที่เป็นองค์กรหลัก

1) สำนักส่งเสริมและพัฒนานันทนาการ เป็นหน่วยงานระดับสำนัก
ที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ

1.1) ดำเนินการเกี่ยวกับการส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนา
กิจกรรมนันทนาการ

1.2) ดำเนินการควบคุมดูแล และพัฒนาแหล่งนันทนาการ

1.3) ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาและ
การดำเนินงานด้านนันทนาการ

1.3) สนับสนุนการรวมตัวและสร้างเครือข่ายนันทนาการ

1.4) ปฏิบัติหน้าที่ร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วย
งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

2. หน่วยงานภาครัฐที่เป็นองค์กรเครือข่ายในการจัดการนันทนาการ

2.1 กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (Ministry of
Human Security and Social Development)

2.1.1 กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ

1) สำนักกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

2) สำนักส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส

คนพิการ และสูงอายุ

2.2 กระทรวงวัฒนธรรม (Ministry of Culture)

2.2.1 กรมศิลปากร

2.2.2 กรมการศาสนา

2.2.3 สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

2.2.4 สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย

2.3 กระทรวงศึกษาธิการ (Ministry of Education)

2.3.1 สำนักงานปลัดกระทรวง

1) สำนักการลูกเสือ ยุวกาชาด และกิจการนักเรียน

2.3.2 สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาพื้นฐาน

2.3.3 สำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษา

2.3.4 สำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา

2.4 กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (Ministry of Agriculture and Cooperations)

- 2.4.1 กรมที่ดิน
- 2.4.2 กรมประมง
- 2.4.3 เขตสงวนรักษาพันธุ์สัตว์
- 2.4.4 กรมปศุสัตว์

2.5 กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (Ministry of Natural Resource and Environment Protection)

- 2.5.1 กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช
- 2.5.2 สำนักงานทรัพยากรทางน้ำ

2.6 กระทรวงมหาดไทย (Ministry of Interior)

- 2.6.1 สำนักงานพัฒนาชุมชน
- 2.6.2 กรมการปกครอง

2.7 กระทรวงกลาโหม (Ministry of Defense)

- 2.7.1 โครงการนันทนาการ สวัสดิการกองทัพ
 - 1) นันทนาการสำหรับประชาชน

2.8 กระทรวงสาธารณสุข (Ministry of Public Health)

- 2.8.1 กรมอนามัย
- 2.8.2 กรมส่งเสริมสุขภาพ

2.9 กระทรวงยุติธรรม (Ministry of Justice)

- 2.9.1 กรมราชทัณฑ์
- 2.9.2 กรมลหุโทษ

2.10 กรุงเทพมหานคร (Bangkok Metropolis Administration)

- 2.10.1 สำนักงานสวัสดิการสังคม
- 2.10.2 สำนักงานนันทนาการ
 - 1) สำนักสวนสาธารณะ
 - 2) สำนักอนามัยและสุขภาพ

3.รูปแบบการบริหารงานของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

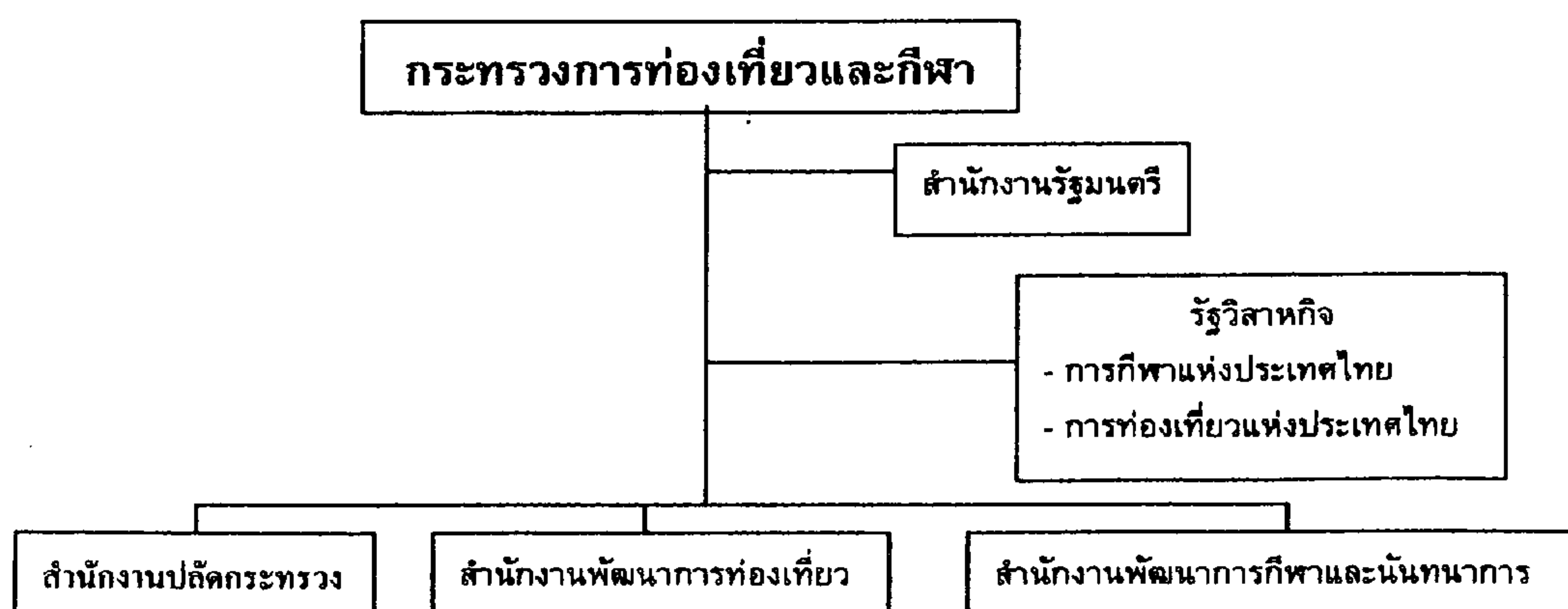
อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ.2545 มีผลบังคับใช้ วันที่ 3 ตุลาคม 2545 (ราชกิจจานุเบกษา. 2545 : 14) ในหมวด 5 กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กำหนดอำนาจหน้าที่ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ไว้ดังนี้ (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. 2545 : 1)

“ มาตรา 14 กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การกีฬา การศึกษาด้านการกีฬา นันทนาการ และราชการอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา หรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ”

และมาตรา 15 กำหนดให้กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬามีส่วนราชการดังต่อไปนี้

1. สำนักงานรัฐมนตรี
2. สำนักงานปลัดกระทรวง
3. สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ
4. สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว

ภาพประกอบ 1 โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ที่มา : กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. รายงานประจำปี 2546. 2547 : 22

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้กำหนดนโยบายไว้ 2 ด้านหลัก

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้กำหนดนโยบายหลักไว้ 2 ด้าน คือ ด้านการท่องเที่ยว และด้านการกีฬาและนันทนาการ โดยแต่ละด้านมีนโยบายดังนี้ (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. 2545 : 4)

1. ด้านการท่องเที่ยว

1.1 เร่งฟื้นฟูระดับความสัมพันธ์และร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อให้ไทยเป็นประตูทางผ่านหลักของการท่องเที่ยวในภูมิภาค ทั้งด้านการตลาด การขนส่ง การลงทุน การบริหารจัดการ รวมถึงการจัดปัญหาและอุปสรรคในการท่องเที่ยว

1.2 บริหารจัดการท่องเที่ยวโดยใช้กลยุทธ์การตลาดเชิงรุก โดยสร้างกิจกรรมท่องเที่ยวทั้งระดับภายในประเทศและระหว่างประเทศ และยกระดับประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางการประชุม การสัมมนา และการแสดงสินค้าของภูมิภาคเอเชีย

1.3 เร่งพัฒนา บุคลากร ฟื้นฟูมรดกและสินทรัพย์ทางวัฒนธรรม ทั้งในเขตเมืองและนอกเมือง เพื่อให้เกิดการท่องเที่ยวใหม่ สร้างแหล่งจับจ่ายซื้อสินค้าของนักท่องเที่ยว โดยจะส่งเสริมบทบาทเอกชนร่วมกับชุมชน ในการรักษาแหล่งท่องเที่ยวและวิถีชีวิตให้อยู่ในสภาพเดิมอย่างต่อเนื่อง

1.4 เพิ่มความหลากหลายของการท่องเที่ยวรูปแบบต่างๆ ทั้งการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ รวมทั้งการท่องเที่ยวเชิงเกษตรกรรม โดยส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่ และให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวมากขึ้น ทั้งในรูปแบบการจัดสหกรณ์การท่องเที่ยว และการพัฒนาพื้นที่ชุมชนเป็นแหล่งท่องเที่ยว

1.5 เพิ่มมาตรการอำนวยความสะดวก สร้างความปลอดภัย และป้องกันการเอาเปรียบนักท่องเที่ยว รวมทั้งเร่งรัดการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของนักท่องเที่ยวอย่างจริงจัง

2. ด้านการกีฬาและนันทนาการ

2.1 ส่งเสริมกิจกรรมกีฬาระดับชุมชนและโรงเรียน เพื่อส่งเสริมสุขภาพและเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศและอาชีพ โดยสนับสนุนบทบาทของภาคเอกชนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาการกีฬา

2.2 ส่งเสริมและสนับสนุนการแข่งขันกีฬาระดับประเทศ และระดับนานาชาติอย่างเป็นระบบเพื่อสร้างเกียรติภูมิแก่ประเทศและความภาคภูมิใจของประชาชน ตลอดจนส่งเสริมและปลูกฝังค่านิยมที่ดีต่อการกีฬา

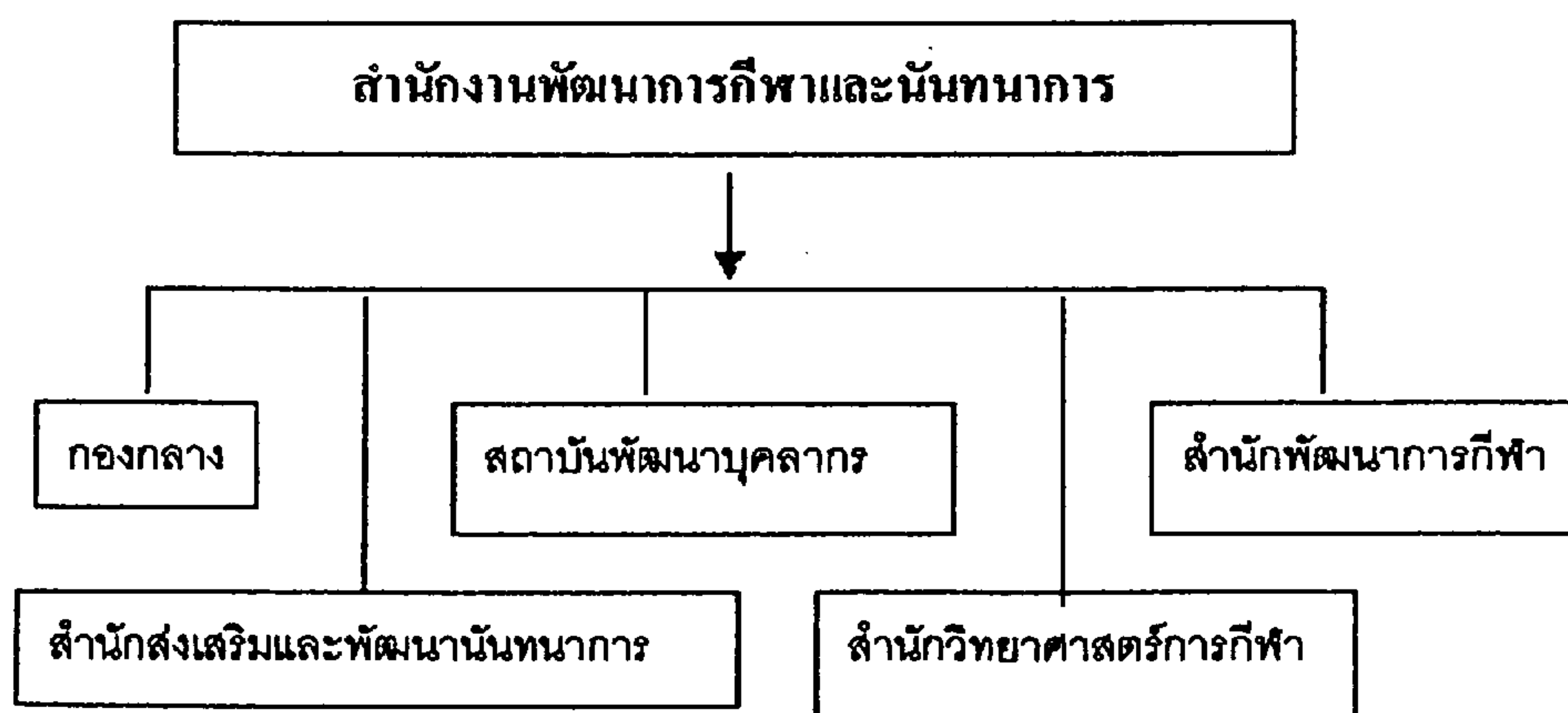
2.3 ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาบุคลากร แหล่งนันทนาการ กิจกรรมนันทนาการ เพื่อความสุขของประชาชน

2.4 สร้างและพัฒนาเครือข่ายด้านนันทนาการ โดยรณรงค์ให้หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรเครือข่ายชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนา นันทนาการ

2.5 จัดทำแผนพัฒนาการกีฬาและนันทนาการแห่งชาติ

สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ

เป็นส่วนราชการในสังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จัดตั้งขึ้นตามนโยบายของรัฐบาล มีภารกิจเกี่ยวกับการพัฒนากีฬาและนันทนาการ เพื่อเสริมสร้างสุขภาพพลานามัยของประชาชนให้เป็นผู้มีสุขภาพกายแข็งแรง สุขภาพจิตดี ตามอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง การแบ่งส่วนราชการสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ.2545 ประกาศในราชกิจจานุเบกษาและมีผลบังคับใช้ เมื่อวันที่ 9 ตุลาคม พ.ศ. 2545 (ราชกิจจานุเบกษา. 2545 : 167) อันจะส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนาชาติ ในภาพรวม (สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ. 2545 : 4)

ภาพประกอบ 2 โครงสร้างการบริหารสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ

ที่มา : สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ.วิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์. 2545 : 4

อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ

กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานพัฒนาการศึกษาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2545 (ราชกิจจานุเบกษา. 2545 : 167) กำหนดภารกิจและอำนาจหน้าที่ของสำนักงานพัฒนาการศึกษาและนันทนาการ ดังนี้

“ข้อ 1. ให้สำนักงานพัฒนาการศึกษาและนันทนาการ มีภารกิจเกี่ยวกับการพัฒนาการศึกษาและนันทนาการ เพื่อเสริมสร้างคุณภาพพลานามัยของประชาชน”

โดยกำหนดให้มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

1. ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย ปัญหาและแนวทางการดำเนินการด้านการศึกษาและนันทนาการ ให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ของกระทรวง
2. จัดทำแผนปฏิบัติงานการศึกษาและนันทนาการ ในส่วนที่รับผิดชอบให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนพัฒนาการศึกษาและนันทนาการแห่งชาติ
3. จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพโครงสร้างพื้นฐานและมาตรฐานการศึกษาในระบบการศึกษาและของประชาชน และแผนพัฒนาคุณภาพโครงสร้างพื้นฐานและนันทนาการ
4. จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานทางด้านวิทยาศาสตร์การศึกษา
5. ดำเนินการและประสานงานเกี่ยวกับการสนับสนุนกิจกรรมกีฬาและนันทนาการขององค์กรและหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน
6. ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการศึกษาและการพัฒนาบุคลากรด้านการศึกษาและนันทนาการ
7. ติดตามและประเมินผลงานด้านพัฒนาการศึกษาและนันทนาการ
8. ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานหรือตามที่กระทรวงหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

วิสัยทัศน์

สำนักงานพัฒนาการศึกษาและนันทนาการ เป็นองค์กรหลักที่มีศักยภาพในการพัฒนาและจัดการศึกษาด้านการศึกษาและนันทนาการ โดยใช้การศึกษาและนันทนาการเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาคน สังคมและประเทศชาติ

พันธกิจ

1. ส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาและนันทนาการ
2. ส่งเสริมและพัฒนางานวิทยาศาสตร์การศึกษาและเทคโนโลยีทางการศึกษา
3. จัดและให้บริการทางการศึกษาด้านพลศึกษา สุขศึกษา กีฬา นันทนาการ วิทยาศาสตร์การศึกษา วิทยาศาสตร์สุขภาพ และสาขาที่เกี่ยวข้อง
4. ผลิตและพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาและนันทนาการ

ยุทธศาสตร์

1. ส่งเสริมและพัฒนาทางการศึกษา การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและมาตรฐานการศึกษา
2. ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนากิจกรรมนันทนาการ ตลอดจนการควบคุม ดูแล และพัฒนาแหล่งนันทนาการ รวมทั้งการสนับสนุนการรวมตัวและการสร้างเครือข่ายนันทนาการ
3. ส่งเสริมและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์การศึกษาและเทคโนโลยีทางการศึกษา
4. ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย ส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาและการดำเนินงานทางการศึกษา นันทนาการ และวิทยาศาสตร์การศึกษา
5. จัดการศึกษาด้านพลศึกษา สุขศึกษา กีฬา นันทนาการ วิทยาศาสตร์การศึกษา วิทยาศาสตร์สุขภาพและสาขาที่เกี่ยวข้อง โดยจัดตั้งเป็นสถาบันการศึกษาเฉพาะทาง
6. ผลิตและพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาและนันทนาการ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพดี มีวินัย มีคุณธรรมและมีน้ำใจนักกีฬา
 2. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาไปสู่ความเป็นเลิศ
 3. เพื่อผลิตและพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา นันทนาการ วิทยาศาสตร์การศึกษา วิทยาศาสตร์สุขภาพและสาขาที่เกี่ยวข้อง
 4. เพื่อนำหลักวิทยาศาสตร์การศึกษามาใช้ในการพัฒนาการศึกษา
 5. เพื่อให้บริการข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษา นันทนาการ วิทยาศาสตร์การศึกษา วิทยาศาสตร์สุขภาพและสาขาที่เกี่ยวข้อง
 6. ประสานความร่วมมือองค์กรเครือข่ายทางการศึกษาและนันทนาการในทุกระดับ
- จากเอกสารข้อมูลที่เกี่ยวข้องไว้เกี่ยวกับ รูปแบบการบริหารงานของสำนักงานพัฒนาการศึกษาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา สรุปได้ว่าสำนักงานพัฒนาการศึกษาและ

นันทนาการเป็นองค์กรของรัฐ ที่จัดตั้งขึ้นใหม่ตามนโยบายของรัฐบาล โดยมีพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ.2545 กำหนดให้เป็นหน่วยงานหลัก หรือเป็นเจ้าภาพในการส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ ให้สอดคล้องกับแนวนโยบายของรัฐ ไปสู่เป้าหมายคือประชาชนคนไทยให้เป็นผู้มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีสุขภาพสมบูรณ์ครบทุกด้าน โดยอาศัยกิจกรรมนันทนาการเป็นเครื่องมือหรือสื่อในการพัฒนา และประสานกับหน่วยงานเครือข่ายในการจัดการนันทนาการให้บรรลุสู่เป้าหมาย

4. เทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique)

เทคนิคเดลฟาย เป็นเทคนิคที่ได้รับความนิยมและเป็นที่ยอมรับกันมากในการวิจัยทางการศึกษา และสำหรับเทคนิคเดลฟายนี้นั้นยังสามารถนำมาเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการเกี่ยวกับการวางแผนได้ ดังเช่น การวางแผนการจัดการบริหารภารกิจขององค์กร ให้บรรลุวัตถุประสงค์ในอนาคต การตัดสินใจในเรื่องหนึ่งเรื่องใด จำเป็นต้องใช้ข้อมูลหลายๆด้านนำมาวิเคราะห์ เพื่อประกอบการตัดสินใจในสิ่งที่ดียิ่งที่สุด การพิจารณาจากคนคนเดียวนั้นมีขีดจำกัดของแต่ละคนอยู่มาก ทั้งภูมิหลัง แนวความคิด การศึกษา และอื่นๆ ถ้าได้มีการพิจารณาตัดสินใจจากหลายๆคน หรือเป็นกลุ่มจะมีหลากหลายทางความคิด หลายมุมมอง ทำให้ผลของการตัดสินใจออกมาน่าเชื่อถือมากขึ้น

สุธรรม จันทร์หอม (2526 : 93 - 99) กล่าวว่า เทคนิคเดลฟายเป็นวิธีการประชุมแบบใหม่ เป็นการประมวลความคิดของผู้เชี่ยวชาญในสาขาต่างๆ เข้าด้วยกันได้อย่างมีประสิทธิภาพตามวิธีแบบเดลฟายผู้เชี่ยวชาญทุกคนที่ถูกเลือกให้ออกความคิดเห็น เขาจะแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ ไม่ต้องประชันหน้ากับนักวิชาการคนอื่นๆ การที่ไม่ต้องเผชิญหน้ากันช่วยให้ความเห็นที่ทุกคนให้มาเป็นความเห็นที่บริสุทธิ์กว่าการแสดงความคิดเห็นในห้องประชุม ที่อาจทำให้เกิดความเกรงใจ โดยทั่วไปแล้วจะเริ่มต้นด้วยการออกคำถามกว้างๆ หรือคำถามแบบปลายเปิดส่งไปให้ผู้เชี่ยวชาญที่เลือกไว้แล้ว ผู้เชี่ยวชาญก็จะตอบส่งกลับ ผู้ดำเนินการนำมาแยกประเด็นทำแบบสอบถามส่งกลับไปใหม่ ผู้เชี่ยวชาญจะตอบคำถามกลับมาเป็นครั้งที่สอง คำตอบครั้งที่สองจะถูกนำมาวิเคราะห์ เพื่อส่งกลับให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาอีก คำตอบจากผู้เชี่ยวชาญที่ส่งกลับมาครั้งหลังสุดจะถูกนำมาวิเคราะห์ และสรุปผล รายงานผล

สมบูรณ์ ดันยะ (2524 : 11 - 12) กล่าวว่า การพิจารณาสรุปหรือตัดสินใจเรื่องหนึ่งเรื่องใดก็ตาม ควรเป็นสิ่งที่ได้มาจากการพิจารณาของกลุ่มบุคคลมากกว่าที่มาจากการตัดสินใจของบุคคลใดบุคคลหนึ่งโดยเฉพาะ แต่การพิจารณาในรูปของกลุ่มเพื่อการตัดสินใจโดยการประชุม

ทุกคน ได้มีการพบปะสังสรรค์แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ก็จะได้ผลการตัดสินใจที่ดีกว่าบุคคลเพียงคนเดียว แต่ในทางปฏิบัติมีข้อจำกัดอีกหลายประการ

การใช้เทคนิคเดลฟาย

สุธรรม จันทร์หอม (2526 : 93 - 99) ได้กล่าวไว้ว่า โอกาสที่จะนำเทคนิคเดลฟายไปใช้ มีหลายกรณี ถึงแม้ว่าเทคนิคเดลฟายจะเกิดขึ้นมาเพื่อใช้แก้ปัญหาในบริษัท ธุรกิจเอกชน เป็นครั้งแรกก็ตาม และใช้เพื่อคาดการณ์อนาคตก็ตาม เราอาจจะนำเอาเทคนิคนี้มาประยุกต์ใช้ได้ดังนี้

1. ในการแก้ปัญหาซับซ้อนทั้งในด้านโครงสร้าง หรือกระบวนการและขั้นตอนของปัญหา
2. ในการวางแผนนโยบายหรือคาดการณ์อนาคต รวมทั้งกำหนดทางออกอื่นๆ สำรองไว้ด้วย
3. ในการกำหนดอุปสรรค หรือปัญหาการปฏิบัติงาน
4. เมื่อต้องการศึกษาหาความเห็นที่สอดคล้องกันที่สุด
5. เมื่อต้องการสรุป เป็นทฤษฎีหลัก รากฐานทฤษฎีย่อย หรือผลการวิจัยหลายๆอย่าง

ความหมายของเทคนิคเดลฟาย

ได้มีท่านผู้รู้และเกี่ยวข้องหลายท่าน ได้ให้คำนิยามที่มีลักษณะใกล้เคียงกันของเดลฟายเทคนิค ไว้ดังนี้

รัสปี (ประยูร ศรีประสาธน์. 2523 : 51 ; อ้างอิงจาก Rasp. 1973) ได้ให้ความหมายของเทคนิคเดลฟาย ว่า " เป็นเทคนิคของการรวบรวมการพิจารณาการตัดสินใจที่มุ่งเพื่อเอาชนะจุดอ่อนของการตัดสินใจ แต่เดิมที่จำเป็นต้องขึ้นอยู่กับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนใดคนหนึ่ง โดยเฉพาะ หรือความคิดเห็นของกลุ่ม หรือมติของที่ประชุม"

ขนิษฐา วิทยาอนุมาส (2530 : 25) กล่าวสรุปถึงความหมายของเทคนิคเดลฟายว่า "เทคนิคเดลฟายเป็นวิธีการรวบรวมคำตอบหรือความคิดเห็นที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน จากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในเรื่องหนึ่งเรื่องใดที่จะเป็นไปได้ในอนาคต โดยมุ่งลดผลกระทบด้านความคิดระหว่างกลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้วยกัน"

คณินญา บุญอาภา (2531 : 20) ให้ความเห็นไว้ว่า เทคนิคเดลฟาย คือกระบวนการในการรวบรวมความคิดเห็นหรือการระดมสมอง (Brain Storming) ตลอดจนการพิจารณาตัดสินใจ

จากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในเรื่องอนาคต โดยอาศัยความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในเรื่องนั้นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ เป็นคำตอบที่น่าเชื่อถือได้มากที่สุด ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนจะไม่มีการเผชิญหน้ากันโดยตรง แต่จะแสดงความคิดเห็นหรือตัดสินใจปัญหาในรูปแบบของการตอบแบบสอบถาม ผลที่ได้จากเทคนิคเดลฟาย จะเป็นประโยชน์ต่อการคาดการณ์ และวางแผนสำหรับอนาคตในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

กาญจนา สุขประเสริฐ (2536 : 29) เทคนิคเดลฟาย หมายถึง กระบวนการที่เสาะหาความคิดเห็นที่สอดคล้องกันของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในอนาคต ที่เกี่ยวกับเวลา ปริมาณ หรือสภาพที่ต้องการ หรือสภาพที่ต้องการจะให้ เป็น ทั้งนี้โดยใช้วิธีการเสาะหาความคิดเห็นโดยใช้แบบสอบถามแทนการเรียกประชุม

วีรพล วิเศษศิลป์ (2544 : 102) ได้สรุปความหมายเทคนิคเดลฟายไว้ว่า เป็นวิธีการรวบรวมความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ ที่มีระบบ ระเบียบ ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งเกี่ยวกับความน่าจะเป็นในอนาคต

เทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) ในความหมายของผู้วิจัย หมายถึง กระบวนการรวบรวม ความคิดเห็นหรือการตัดสินใจของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญโดยใช้แบบสอบถาม ที่ให้อิสระแก่ผู้เชี่ยวชาญในการตอบในเรื่องนั้นๆ โดยปราศจากอิทธิพลภายนอก ในการพิจารณาตัดสินใจ เพื่อนำมาหาความสอดคล้องมาเป็นมติ ที่มีความเชื่อถือมากที่สุด

กระบวนการวิจัยโดยใช้เทคนิคเดลฟาย

กระบวนการวิจัยโดยใช้เทคนิคเดลฟาย มีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้ (ขนิษฐา วิทยานุมาส. 2530 : 30 ; ประยูร ศรีประสาธน์. 2535 : 58)

รอบที่ 1 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามในรอบแรก มักเป็นคำถามแบบปลายเปิด มีจุดมุ่งหมายเพื่อรวบรวมความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญโดยใช้คำถามอย่างกว้างๆ ทั้งนี้เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยควรเว้นช่องว่างในส่วนท้ายของคำถาม เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เชี่ยวชาญได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมตามต้องการ

รอบที่ 2 ในรอบที่ 2 แบบสอบถามจะพัฒนาจากความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในรอบแรก โดยรวบรวมความคิดเห็นมาสังเคราะห์รวมเข้าด้วยกัน จัดข้อมูลที่ซ้ำซ้อน และข้อความที่เกินความต้องการออก จากนั้นก็จัดสร้างเป็นแบบสอบถามปลายปิด ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ส่งกลับไปยังกลุ่มผู้เชี่ยวชาญกลุ่มเดิมอีกครั้ง เพื่อลงมติจัดระดับความสำคัญของแต่ละข้อ หากมีข้อคำถามข้อใดที่ไม่ชัดเจนหรือควรมีการแก้ไขสำนวน ผู้เชี่ยวชาญสามารถให้

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมได้

รอบที่ 3 ผู้วิจัยจะนำคำตอบที่ได้รับจากผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดในรอบที่ 2 มาหาค่า มัชยฐาน (Median) ค่าฐานนิยม (Mode) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) เพื่อนำค่าเหล่านี้ใส่เพิ่มไปในแบบสอบถามรอบที่ 3 ที่มีข้อคำถามคงเดิม โดยแสดงค่าที่คำนวณได้ในรูปของสัญลักษณ์ หรือค่าตัวเลข พร้อมทั้งแสดงคำตอบเดิมของผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ 2 ให้เห็นอีกครั้งในแบบสอบถามรอบที่ 3 ด้วย ทั้งนี้ก็เพื่อส่งกลับไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาใหม่ โดยเปรียบเทียบความคิดเห็นของตนเองกับกลุ่ม ว่ายังจะยืนยันคำตอบเดิม หรือปรับเปลี่ยนใหม่หากคำตอบของตนไม่สอดคล้องกับคำตอบของกลุ่ม และถ้าต้องการยืนยันคำตอบเดิมให้แสดงเหตุผลประกอบด้วย

รอบที่ 4 ทำตามขั้นตอนเหมือนกับรอบที่ 3 แล้วส่งกลับไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาอีกครั้ง ซึ่งโดยทั่วไปในทางปฏิบัติจะตัดรอบนี้ออกเพราะข้อมูลที่ได้รับในรอบที่ 3 และ 4 มีความแตกต่างกันน้อยมาก ไม่คุ้มค่ากับความพยายามในการดำเนินการ

จำนวนผู้เชี่ยวชาญและความคลาดเคลื่อน

เทคนิคเดลฟาย ต้องอาศัยความคิดเห็นจากแบบสอบถาม ความน่าเชื่อถือของข้อมูลต้องขึ้นอยู่กับความรอบรู้ของผู้ตอบ ว่าเชี่ยวชาญหรือไม่ และมีจำนวนมากพอที่ใช้เป็นตัวแทนได้หรือไม่

แมคมิลแลน (เกษม บุญอ่อน 2522 : 27 - 28 ; อ้างอิงจาก Macmillan. 1971.

Paper Presented at the Annual of the California Junior Colleges Association Committee on Research and Development, Monterey, California, May 3-5)

ได้ศึกษาเสนอผลการวิจัยเกี่ยวกับจำนวนผู้เชี่ยวชาญ ในการวิจัยตามเทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) พบว่า หากมีผู้เชี่ยวชาญตั้งแต่ 17 คนขึ้นไป อัตราการลดลงของความคลาดเคลื่อน (Error) จะน้อยมากและจะเริ่มคงที่ คือ 0.02 จึงทำให้นักวิจัยน่าเชื่อถือมากขึ้น ดังตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนผู้เชี่ยวชาญและความคลาดเคลื่อน

จำนวนผู้เชี่ยวชาญ	ความคลาดเคลื่อน	ความคลาดเคลื่อนลดลง
1-5	1.20-0.70	0.50
5-9	0.70-0.58	0.12
9-13	0.58-0.54	0.04
13-17	0.54-0.50	0.04
17-21	0.50-0.48	0.02
21-25	0.48-0.46	0.02
25-29	0.46-0.44	0.02

ปัญหาที่พบในการวิจัยโดยใช้เทคนิคเดลฟาย

ปัญหาของการใช้เทคนิคเดลฟายในการวิจัย ขนิษฐา วิทยาอนุมาส (2530 : 35)

ได้กล่าวไว้พอสรุปได้ดังนี้

1. การใช้เทคนิคเดลฟายในการศึกษาข้อมูล ผู้วิจัยต้องใช้ความพยายาม อุตุน ในการติดต่อกับผู้เชี่ยวชาญ ในการเก็บรวบรวมแบบสอบถาม
2. เวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญค่อนข้างมาก ถ้าผู้เชี่ยวชาญจำนวนมาก ต้องเสียเวลามากขึ้น
3. การแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ในรอบที่ 3 ผู้เชี่ยวชาญบางคนแสดงความคิดเห็นไม่สอดคล้องกับกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ เมื่อขอร้องให้แสดงเหตุผลประกอบมักจะมีผู้เชี่ยวชาญเปลี่ยนความคิดเห็นของตนให้สอดคล้องกับความคิดเห็นของกลุ่ม
4. ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่ไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นของกลุ่ม แต่เป็นความคิดเห็นที่ดี ถูกต้องและมีประโยชน์ ในบางครั้งผู้วิจัยมักจะตัดทิ้ง ไม่นำมาวิเคราะห์ข้อมูล
5. ผู้เชี่ยวชาญบางคนไม่เห็นความสำคัญ ในการตอบแบบสอบถามการวิจัย โดยไม่วิเคราะห์คำถามให้ดีพอ หรือให้บุคคลอื่นตอบแบบสอบถามแทน โดยเฉพาะในกรณีที่ส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์

แนวทางแก้ไขปัญหาในการวิจัยโดยใช้เทคนิคเดลฟาย

ขนิษฐา วิทยาอนุมาส (2530 : 36) ได้ให้แนวทางแก้ปัญหาโดยเสนอแนะการวิจัยที่ใช้เทคนิคเดลฟายไว้ดังนี้

1. คำถามในแบบสอบถามรอบแรก ควรเป็นแบบสอบถามปลายเปิด ให้ผู้ตอบระบุสิ่งที่ตนเห็นว่าสำคัญที่สุดไม่เกิน 3 อย่าง เพื่อนำคำตอบมาประมวลเข้าด้วยกัน จัดลำดับคำตอบ ผู้ประมวลไม่ควรละทิ้งคำตอบที่มีความสำคัญน้อย แบบสอบถามรอบที่ 2 ควรให้ผู้ตอบจัดลำดับความสำคัญในคำตอบมากน้อยตามลำดับ แบบสอบถามรอบที่ 3 เป็นการสรุปผลจัดลำดับความสำคัญ และประเมินผลการจัดลำดับโดยผู้ตอบ
2. การเลือกผู้ตอบ ผู้ตอบคำถามในเทคนิคเดลฟาย คือผู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ศึกษาโดยตรง และเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว โดยมีจำนวนผู้ตอบไม่มากนัก กลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่เลือกมิใช่สุ่ม
3. ในการประมวลสาระในแต่ละรอบ เทคนิคเดลฟายจะได้ประโยชน์หรือไม่ขึ้นอยู่กับกลุ่มผู้ทำงาน ซึ่งจะต้องมีความรู้ในเรื่องที่ทำ มีความสามารถในการอ่าน เข้าใจเรื่องย่อความ สรุปประเด็นได้อย่างรวดเร็ว งานของกลุ่มนี้เริ่มตั้งแต่การสร้างข้อคำถามในแบบสอบถาม และส่งไปให้ตอบ นำคำตอบรอบแรกมาประมวล จัดเรียงลำดับและส่งไปในรอบที่ 2 เรื่อยๆ จนสุดท้ายการได้คำตอบสุดท้ายจึงขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้ประมวลว่าจะดำเนินงานอย่างไร เพราะถ้าผู้ประมวลเข้าใจผิด คำตอบก็จะผิดไปด้วย หรือผู้ประมวลไม่รอบคอบ สาระที่สำคัญก็อาจถูกมองข้ามไป
4. เทคนิคเดลฟายสามารถนำมาใช้ร่วมกับวิธีการของการวิจัยเชิงกราฟเส้นชื่อนาคต (Ethnographic Future Research, EFR,) เรียกว่า การวิจัยเชิงกราฟเส้นชื่อนาคตเดลฟาย (Ethnographic Delphi Futures Research, EDFR,) ซึ่ง EFR นั้นใช้วิธีสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องในเรื่องที่ต้องศึกษา ไม่จำเป็นต้องเป็นผู้เชี่ยวชาญ ดังนั้น จึงต้องใช้ผู้ตอบจำนวนมากเพื่อให้ข้อมูลที่ได้นั้นครอบคลุมสิ่งที่ต้องการและจะไม่มีกำหนดกรอบของคำถาม เพียงแต่กำหนดหัวข้อให้ผู้ตอบ ตอบได้อย่างอิสระ ต่อจากนั้นจึงนำความคิดเห็นที่ได้ไปสร้างแบบสอบถามรอบที่ 2 และรอบที่ 3 ด้วยวิธีการของเทคนิคเดลฟายและดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามเทคนิคเดลฟายต่อไป
5. การประยุกต์เทคนิคเดลฟายเข้ากับการวิจัยแบบสหสาขาวิทยาการ (Interdisciplinary Research) เพื่อที่จะได้อาศัยความรู้จากผู้เชี่ยวชาญหลายๆสาขาวิชามาร่วมกันแสดงความคิดเห็น ซึ่งจะเป็นการมองปัญหาได้อย่างกว้างขวางหลายแง่หลายมุม

6. ในการตอบแบบสอบถามรอบที่ 3 หากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นของกลุ่ม และเพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้ผู้เชี่ยวชาญเปลี่ยนความคิดเห็นของตนไปเข้ากับกลุ่มเพราะไม่ต้องการแสดงเหตุผลนั้น บางครั้งผู้วิจัยอาจจะต้องชี้แจงและเน้นให้ผู้เชี่ยวชาญตระหนักถึงความสำคัญของความคิดเห็นของตนว่า แม้จะไม่สอดคล้องกับกลุ่ม แต่หากมีเหตุผลหรือสนใจในความคิดเห็นนั้น ก็ควรยืนยันความคิดเห็นเดิม และแสดงเหตุผลประกอบ

7. ควรพิจารณาและให้ความสำคัญสำหรับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ที่ไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นของกลุ่มด้วย และในกรณีที่เห็นว่าเป็นความคิดเห็นที่ดี ถูกต้อง มีประโยชน์ ก็ควรเสนอความคิดเห็นนั้น พร้อมทั้งเหตุผลที่ผู้เชี่ยวชาญให้ไว้ โดยอาจหาทฤษฎีมาสนับสนุนอีกฝ่ายหนึ่ง

ข้อดีและข้อเสียของเทคนิคเดลฟาย

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า เทคนิคเดลฟายมีทั้งข้อดีและข้อเสียสรุปได้ดังนี้

ข้อดี

เมื่อเปรียบเทียบกับการประชุม การใช้เทคนิคเดลฟายทำให้ลดการเสียเวลาของการจัดประชุมลงได้ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการถูกกว่าการจัดการประชุม และคำตอบหรือความคิดเห็นที่ได้รับก็เป็นความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามอย่างแท้จริง เป็นคำตอบที่เป็นอิสระ อิทธิพลจากบุคคลภายนอกหรือเสียงส่วนใหญ่มีน้อย ข้อดีโดยทั่วไปเทคนิคเดลฟายนี้สามารถรับข้อมูลได้จากคนจำนวนมาก โดยไม่จำกัดในเรื่องสภาพภูมิศาสตร์ และช่วงเวลา มีกลไกการดำเนินการง่าย ค่าใช้จ่ายต่ำกว่าการประชุม เป็นการระดมความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญได้อย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพสูง เพราะผู้ตอบตอบตามหัวข้อที่กำหนดให้ แล้วเปิดโอกาสให้ผู้ตอบไตร่ตรองและปรับปรุงแก้ไขความคิดเห็นของตนเองด้วย

ข้อเสีย

ข้อเสียที่ปรากฏส่วนใหญ่ เป็นเรื่องเกี่ยวกับการคัดเลือกผู้เข้าร่วมโครงการ ซึ่งอาจไม่ได้ผู้ที่มีความรู้ หรือเชี่ยวชาญ ในเรื่องที่ต้องการอย่างแท้จริง มีอยู่หลายกรณีที่ผู้เข้าร่วมโครงการถูกคัดเลือกมาโดยอาศัยความคุ้นเคย มากกว่าความรู้ ความสามารถ สำหรับข้อเสียประการอื่นก็เป็นเรื่องจัดส่งเอกสาร ซึ่งมีช่องทางสูญหาย หรือไม่ได้รับคำตอบกลับมามากมาย ส่วนผู้ตอบนั้นก็

อาจเกิดความรู้สึกว่าเป็นการรบกวนมากเกินไปจนอาจไม่ได้รับความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามรอบหลังๆ

ถึงแม้ว่าเทคนิคเดลฟายจะมีข้อจำกัดในเรื่องความเชื่อถือ และการนำมาใช้เป็นประโยชน์ก็ตาม ผู้วิจัยมีความเห็นว่าสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในด้านการรวบรวมความคิดเห็นและการพิจารณาตัดสินใจที่มีระบบ สามารถจัดระดับความคิดเห็นและแสดงให้เห็นถึงความสอดคล้องต้องกัน ในความคิดเห็นได้อย่างดี ดังนั้นเทคนิคดังกล่าว จึงสามารถนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการเสาะหาข้อมูลและความคิดเห็นของผู้เฒ่ามาช่วยประกอบการตัดสินใจในกรณีที่ยังไม่มีข้อมูลเพียงพอ และไม่สามารถหาได้เพียงพอ เนื่องจากมีข้อจำกัดในเรื่องเวลา หรือข้อจำกัดในเรื่องอื่นใดก็ตาม

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาค้นคว้าของผู้วิจัยได้ข้อมูลจากเอกสารงานวิจัยต่างๆพบว่า ได้มีผู้ศึกษาวิจัยในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาวิจัยดังต่อไปนี้

5.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

นีลสัน (Neilson. 1979 : 1951-A) ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่องผลการวิเคราะห์โปรแกรมการจัดการแข่งขันกีฬากายใน ทางด้านการสนับสนุนของมหาวิทยาลัยระดับสูง ในรัฐเทนเนสซี (Tennessee) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการสำรวจวิเคราะห์ ซึ่งสร้างขึ้นโดย ดร.คริสโตเฟอร์ อัลแลนบราวน์ (Dr.Christopher Alan Brawn) ข้อมูลทั้งหมดได้จากแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วยหัวข้อคำถาม 9 หัวข้อ ได้แก่

1. ปรัชญา และจุดมุ่งหมายในการจัดการแข่งขัน
2. การจัดดำเนินงานและการบริหารงาน
3. กฎและระเบียบการจัดการแข่งขัน
4. การจัดและดำเนินการแข่งขัน
5. กิจกรรมที่จัดในการแข่งขัน
6. อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก
7. ระบบการให้คะแนนและการให้รางวัลแก่ผู้ชนะ
8. การประชาสัมพันธ์
9. คณะกรรมการในการจัดการแข่งขัน

ผลการวิจัยพบว่า

1. โดยทั่วไปการดำเนินงานในแต่ละด้านของทุกมหาวิทยาลัย กระทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ ยกเว้นระบบการให้คะแนน การให้รางวัล และการประชาสัมพันธ์
 2. การจัดการแข่งขันกีฬากายในของทุกมหาวิทยาลัย เป็นไปตามความมุ่งหมายตามปรัชญา
 3. ความคล้อยคลึงในการจัดการแข่งขันของแต่ละมหาวิทยาลัย คือการใช้ผู้บริหารระดับมืออาชีพมาดำเนินการ
 4. การบริหารงานด้านนี้กำลังมีการเปลี่ยนแปลงจากนักศึกษาที่เคยดำเนินการมาเป็นการใช้ผู้ที่มีความชำนาญโดยตรง
 5. การจัดการปฐมพยาบาลและเหตุฉุกเฉินยังมีน้อย
 6. การสนับสนุนทางการเงินในการจัดการแข่งขันกีฬากายในของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ เพียงพอและเหมาะสมกับความต้องการ
 7. กฎระเบียบการแข่งขันอยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสมดี
 8. การเข้าร่วมแข่งขันกีฬาของมหาวิทยาลัยไม่ได้เน้นถึงความแตกต่างของผู้เข้าแข่งขัน
 9. ระบบการให้คะแนนไม่มีการเน้นมากถึงระดับสูง
 10. วัฒนธรรมการจัดงานเลี้ยงฉลองรางวัลจากการแข่งขัน ไม่นิยมกระทำกันมากนัก
- ผลสรุปจากการสำรวจดังกล่าว ประกอบกับคำแนะนำต่าง ๆ เกี่ยวกับการดำเนินการแข่งขันกีฬากายในมหาวิทยาลัยนี้ ทำให้สรุปข้อแก้ไขบางประการที่ควรปรับปรุงดังนี้
1. ควรมีการส่งเสริมและมีการประชาสัมพันธ์ให้มากกว่านี้
 2. กีฬาประเภทใดที่จะจัดการแข่งขัน ซึ่งไม่มีในโปรแกรมการเรียนการสอน ควรมีการฝึกสอนให้ก่อนเป็นพิเศษ
 3. ควรเพิ่มและเน้นหนักให้มากขึ้น เกี่ยวกับการปฐมพยาบาลฉุกเฉินในการจัดการแข่งขันแต่ละครั้ง
 4. ในกรณีจำเป็นต้องเดินทาง หรือขนส่งเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการแข่งขัน ควรใช้ยานพาหนะที่เป็นของสถานศึกษา ของสาธารณะหรืออาจใช้ของส่วนตัวก็ได้
 5. สนามแข่งขันควรตั้งไฟให้เพียงพอในโอกาสที่มีการแข่งขันในเวลากลางคืน โดยเฉพาะที่ป้ายคะแนน

6. ควรจัดหาอุปกรณ์และเครื่องมือสำหรับป้องกันอันตรายจากการแข่งขัน
สำหรับนักกีฬาให้พร้อมอยู่เสมอ

แคช (Cash. 1983 : 1722-A - 1723-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แบบทดสอบสมรรถนะ
ของผู้บริหารการกีฬาในระดับมหาวิทยาลัยของแคช : การพัฒนาและการตรวจสอบความตรง (The
Cash Competency Inventory for Intercollegiate Directors: Development And Validation)
แบบสอบถามประกอบด้วยหลักสำคัญ 7 ประการ ในการจัดการของผู้บริหารงานเกี่ยวกับการกีฬา
ซึ่งประกอบด้วย ธุรกิจและการเงิน ความสัมพันธ์กับชุมชน บุคลิกภาพของผู้นำ การบริหาร
เกี่ยวกับการกีฬา ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหารการกีฬา ดิวิชั่น 1 และดิวิชั่น 3 ของ
สมาคมผู้บริหารการกีฬาระดับมหาวิทยาลัยแห่งชาติสหรัฐอเมริกา ปี 1981 - 1982

ผลการวิจัยพบว่า สิ่งสำคัญที่สุดในการบริหารงานเกี่ยวกับการกีฬา คือ การจัดการ
ด้านธุรกิจและการเงิน และการจัดการด้านการบริหารบุคคล

เมดแมนท์ (Maidment. 1989 : Abstract) ได้ศึกษาวิจัยการสนับสนุนบุคลากร
แนวทางในการพัฒนาบุคลากรสำหรับผู้บริหารในสหรัฐอเมริกา พบว่าแม้จะมีปัญหาอุปสรรคใน
การดำเนินงานอยู่บ้าง การศึกษาในระดับมัธยมศึกษาที่ยังดำเนินไปได้ดี โดยเฉพาะครูใหญ่
อาจารย์ใหญ่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ต่างก็ได้ช่วยแก้ไขข้อขัดข้องต่างๆ เพื่อลดปัญหาเหล่านั้น
ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดเจนที่สุดคือ การแต่งตั้งครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ คนที่สามารถนำองค์การ
ของหน่วยงานได้ดี คือ ครู ซึ่งปฏิบัติหน้าที่อย่างจริงจังได้ทุ่มเทเวลาและความสามารถให้กับ
การทำงาน จนทำให้โรงเรียนพัฒนาอย่างเห็นได้ชัด

ไซเคส (Sykes. 1989 : 3303A) ทำการศึกษาเรื่องบทบาทของการออกกำลังกาย
ในการส่งเสริมสุขภาพและสมรรถภาพในชุมชน โดยใช้โปรแกรมการออกกำลังกายที่ถูกสร้าง
ขึ้นมาให้เหมาะสมกับบุคคลแต่ละบุคคล และใช้เกณฑ์ต่ำที่สุดในการวัด นำมาใช้กับนักธุรกิจ วัย
กลางคน จำนวน 13 คน วิธีดังกล่าวนี้เป็นการพัฒนาการส่งเสริมสุขภาพและสมรรถภาพของ
ร่างกาย การบริหารจัดการและมีการประเมินผลในช่วง 6 เดือน ต่อมาด้วย โครงการส่งเสริม
สมรรถภาพด้วยความสมัครใจในระยะเวลา 12 เดือน ถูกจัดให้กับเจ้าหน้าที่ของบริษัท
Cheshire Five Service จำนวน 291 คน โดยนำแบบทดสอบสมรรถภาพมาใช้กับบุคคลกลุ่มนี้ 3
ระยะด้วยกัน คือ เริ่มโครงการ ระหว่างดำเนินการ และสิ้นสุดโครงการ โปรแกรมที่ใช้ในการ
ออกกำลังกายเป็นโปรแกรมออกกำลังกายเวลาว่าง ประเภทของการออกกำลังกายได้แก่ เดิน
ขี่จักรยาน ว่ายน้ำ และวิ่ง การวัดผลโดยใช้ระยะเวลา ระยะทาง นำมาเปรียบเทียบกับอายุและ
สมรรถภาพทางร่างกายว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไร

นอกจากนี้ยังมีหลักสูตรซึ่งออกแบบขึ้นมาเพื่อใช้สำหรับการออกกำลังกายในระหว่างทำงานใช้เวลา 45 นาที โดยมีการสนับสนุนให้ปฏิบัติกันตั้งแต่เจ้าหน้าที่ระดับสูงสุดจนถึงระดับต่ำสุด เจ้าหน้าที่อาวุโสกว่าจำนวนหนึ่งถูกอบรมให้มีตำแหน่งเป็นที่ปรึกษาเรื่องสมรรถภาพ โดยทำหน้าที่ 2 ประการคือ เป็นผู้ฝึกสอน เป็นผู้ให้คำแนะนำและปรึกษาปัญหาต่างๆ เช่น น้ำหนักเกิน การสูบบุหรี่ หรือโปรแกรมการออกกำลังกายต่างๆไป สำหรับกลุ่มผู้บริหาร (60 คน) ถูกอบรมให้มีความสามารถในการบริหารจัดการเกี่ยวกับหลักสูตรที่ใช้เพื่อฝึกอบรม โครงการนี้ มีการประสานงานโดย Brigade Senior Officer ผลของการทดสอบเป็นเครื่องมือแสดงให้เห็นถึงกลวิธีในการส่งเสริมสุขภาพในชุมชนที่จะพัฒนาไปสู่ความสำเร็จ และมีประสิทธิภาพ

อีเวอร์เรตต์ (Everett. 1992 : 2766-A) ได้ศึกษาวิจัยรูปแบบของงานสำหรับผู้ทำหน้าที่การบริหารงานบุคคล ภายในระบบโรงเรียนชุมชนในมลรัฐแคลิฟอร์เนียเหนือ สหรัฐอเมริกา พบว่า

1. การบริหารงานบุคคลของโรงเรียนยังอยู่ในช่วงของการพัฒนา แต่ก็ยังล่าช้ากว่าการบริหารงานบุคคลของหน่วยงานภาคอื่นๆ
2. ถึงแม้บุคลากรที่รับผิดชอบด้านการบริหารบุคคลจะมีพื้นฐานความรู้สูงก็ตาม แต่ในด้านวิชาการแล้ว เขาเหล่านั้นก็ยังไม่มีความพร้อมในด้านบริหารบุคคล จึงต้องให้บุคคลเหล่านั้นฝึกทักษะความชำนาญ ไม่ว่าจะเป็นด้านการฝึกอบรม ในลักษณะประจำการหรือการศึกษานอกระบบโรงเรียน
3. การบริหารบุคลากรของโรงเรียนจำเป็นต้องกำหนดความสำคัญก่อนหลัง โดยเฉพาะงบประมาณและการวางตัวของผู้ทำงานหรือตำแหน่งของบุคลากร
4. ต้องอาศัยรูปแบบการพัฒนางานองค์การหรือบุคลากรของภาครัฐกิจเอกชนเป็นตัวอย่าง การบริหารบุคลากรของโรงเรียนเป็นงานที่เป็นไปได้

เลวี และ เวทซ์ (Levy & Weitz. 2000 : 51) ได้สรุปการศึกษา อนาคตธุรกิจดิสเคาน์สโตร์ที่เต็มรูปแบบ แนวโน้มในอนาคตของธุรกิจดิสเคาน์สโตร์ส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับนโยบายของรัฐ เนื่องจากรัฐต้องพิจารณาให้มีความสำคัญระหว่างผู้บริโภคซึ่งได้รับประโยชน์กับผู้จัดจำหน่ายและผู้ประกอบการ ดิสเคาน์สโตร์เป็นการค้าปลีกที่เสนอสินค้าที่มีชนิดให้เลือกมากมาย แต่จำกัดการบริการ และราคาที่ขายถูก แม้ว่าดิสเคาน์สโตร์จะเสนอขายสินค้าในระดับชาติ (National Brand) แต่ว่าสินค้าเหล่านี้ส่วนใหญ่จะเป็นพวกแฟชั่น (Less Fashion Oriented) กว่าตราสินค้าในห้างสรรพสินค้า ลูกค้าจะมีความพึงพอใจตัวสินค้าที่ขายในดิสเคาน์สโตร์ด้านราคา ที่

จะต้องแข่งขันกันมากขึ้น ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในส่วนผสมทางการตลาด อันประกอบด้วย ผลิตภัณฑ์ (Product) ราคา (Price) สถานที่จำหน่าย (Place) และการส่งเสริมการจัดจำหน่าย (Promotions)

5.2 งานวิจัยในประเทศ

สุวรรณ ทองหนู (2536 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง วิทยาลัยพลศึกษาใน อนาคต ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ วิทยาลัยพลศึกษาเป็นสถาบันที่ผลิตบุคลากรเป็นผู้นำทางพลศึกษา นันทนาการ และการกีฬา รวมทั้งเป็นแหล่งวิทยาการ นันทนาการ การกีฬา ผลผลิตควรเน้น ความเป็นเลิศทางวิชาการ เน้นอุดมการณ์ ขนบธรรมเนียมประเพณี ผู้สำเร็จการศึกษาต้อง ประกอบอาชีพได้ มีการพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยี คุณธรรม จริยธรรม มีผลงานการวิจัย และเผยแพร่สู่ชุมชน การให้บริการทางด้านกิจกรรมพลศึกษา นันทนาการ และการกีฬาแก่ชุมชน

บุรพา นิชากร (2537 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แนวโน้มอุตสาหกรรมศิลป์ ของสถาบันราชภัฏ เขตภาคเหนือ สังกัดกรมการฝึกหัดครู ในทศวรรษหน้า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 26 ท่าน ได้จากการเลือกแบบเจาะจง ดำเนินการ 3 รอบ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วย ค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ผลการวิจัยพบว่า การบริหารองค์กรในระยะแรกควร เน้นการพัฒนาบุคคล และอุปกรณ์การสอนควบคู่กันไป บทบาทและหน้าที่ควรมีการปฏิบัติให้ จริงจังกว่าเดิม ได้แก่ การผลิตบุคลากรให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน อนาคต ความเป็น เลิศทางวิชาการ ควรมีการดำเนินการปรับปรุงหลักสูตร และพัฒนาคุณภาพของครู อาจารย์ที่สอน การจัดการศึกษาควรเป็นไปในลักษณะของการส่งเสริมประสิทธิภาพด้านวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี การเรียนการสอน ควรเน้นการนำความรู้มาประยุกต์ใช้และพัฒนาความสามารถ ในการแก้ไขปัญหา การผลิตบุคลากร สถาบันควรเปิดสอนสาขาวิชาอุตสาหกรรมศิลป์ในสาย ครุศาสตร์ต่อไป โดยมุ่งผลิตครูที่มีคุณภาพและสามารถออกไปประกอบอาชีพอิสระได้อย่างมี ประสิทธิภาพ

อรรช อุบลเลิศ (2538 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง โรงเรียนเทศบาลใน อนาคต ผลการวิจัยพบว่า การศึกษาขั้นพื้นฐานควรเน้นคุณภาพตามมาตรฐาน คุณภาพมนุษย์ สร้างคนดีมีคุณธรรม จัดระบบสื่อสารทางการศึกษาให้ทันสมัย สร้างเครือข่ายการเรียนรู้ตลอด ชีวิต ผู้บริหารควรมีคุณธรรม ปลุกฝังความรักสามัคคี หลักสูตรเน้นผู้เรียนทุกด้าน ส่งเสริม ความคิดริเริ่มวิเคราะห์ สังเคราะห์ ให้สอดคล้องแผนการศึกษาชาติ

สมพงษ์ รินทะไชย (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องแนวโน้มการจัดการ ศึกษาของวิทยาลัยสารพัดช่างในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2540-2549) โดยใช้วิธีวิจัยเทคนิคเดลฟาย กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 26 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านนโยบาย การจัดการศึกษา จะเน้นการศึกษาตลอดชีวิตและตอบสนองต่อผู้เรียนทุกระดับ โดยการร่วมมือกับองค์กรในภาคเอกชนทั้งในและต่างประเทศ เข้ามาร่วมในการจัดการศึกษา

2. ด้านจุดหมายการศึกษา จะนำผลการเรียนในหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นมาสะสมเพื่อเทียบโอนเป็นหน่วยการเรียนในระดับสูงขึ้นได้ ตลอดจนพัฒนาความรู้และทักษะวิชาชีพให้กับผู้เรียนสามารถนำไปประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสม

3. ด้านการบริหารการศึกษา จะนำเทคโนโลยีสมัยใหม่และระบบสารสนเทศมาใช้ในสำนักงาน และการจัดการเรียนการสอน กระจายอำนาจการบริหารในระดับท้องถิ่นมากขึ้น เพื่อให้เหมาะสมกับชุมชน ตลอดจนมีการพัฒนาบุคลากรให้ได้รับการศึกษาที่ทันต่อเทคโนโลยีอยู่เสมอ

4. ด้านหลักสูตรการจัดการศึกษา จะเปิดสอนได้หลากหลายหลักสูตรและหลายรูปแบบ ทั้งหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นและหลักสูตร ปวช. และแต่ละหลักสูตรสามารถเทียบโอนหรือเก็บสะสมกันได้เพื่อเทียบหลักสูตรที่สูงขึ้น

5. ด้านคุณลักษณะของครูที่พึงประสงค์ จะเป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพครู รักอาชีพครู มีความรู้ความสามารถ มีสุขภาพร่างกายและจิตใจที่สมบูรณ์ เป็นทั้งผู้สอน ผู้จัดการ ผู้ประสานงาน และผู้ให้คำแนะนำที่ดี ตลอดจนเป็นผู้ที่เฝ้าหาความรู้วิทยาการใหม่ๆ อยู่เสมอ

6. ด้านสาขาวิชาชีพที่ควรผลิต สาขาวิชาชีพที่ควรผลิตมากที่สุดคือ คอมพิวเตอร์ บัญชี ช่างประกอบและซ่อมคอมพิวเตอร์ ช่างอิเล็กทรอนิกส์ การโรงแรม ช่างยนต์ พิมพ์ดีด ภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ ช่างไฟฟ้า ช่างเชื่อม ช่างเสริมสวย และตัดผมชาย

7. ด้านคุณลักษณะของนักศึกษาที่ควรผลิต จะมีคุณลักษณะเป็นผู้ตรงต่อเวลา รอบคอบ รับผิดชอบต่อการปฏิบัติงาน มีความคิดสร้างสรรค์ กล้าแสดงออก มีคุณธรรม จริยธรรม มีสุขภาพร่างกายและจิตใจที่สมบูรณ์ ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ และมีความสามารถต่อการปฏิบัติงานในวิชาชีพนั้นๆได้

วีรพล วิเศษศิลป์ (2544 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง แนวโน้มโรงเรียนกีฬาในทศวรรษหน้า เพื่อศึกษาแนวโน้มโรงเรียนกีฬาในทศวรรษหน้า โดยใช้เทคนิคเดลฟาย กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 25 คน ประกอบด้วยผู้บริหารระดับ กรม กอง ในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 5 คน กลุ่มผู้บริหารสมาคมกีฬา จำนวน 5 คน กลุ่มผู้บริหารโรงเรียนกีฬา จำนวน 10 คน และกลุ่มผู้ปฏิบัติการสอนวิชาการศึกษา จำนวน 5 คน ใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับแนวโน้มโรงเรียนกีฬาในทศวรรษหน้าเป็นแบบสอบถามปลายเปิดในรอบที่ 1 และแบบสอบถามแบบมาตราส่วน

ประมาณค่าในรอบที่ 2 และรอบที่ 3 การดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนกีฬาในทศวรรษหน้าตาม ทิศนของผู้เชี่ยวชาญมีลักษณะดังนี้

1. ด้านปรัชญา โรงเรียนกีฬาจะฝึกฝน อบรมให้นักเรียนเป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย เป็นประชากรตัวอย่างที่ดีของประเทศไทย พัฒนานักกีฬาของชาติไปสู่ความเป็นสากลและสามารถเข้าร่วมการแข่งขันกีฬากับนานาชาติได้ ฝึกฝนนักกีฬาเพื่อสู่ความเป็นเลิศทางการกีฬา มีผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะชนิดกีฬาในระดับมาตรฐานประเทศและสากล มุ่งเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีความขยันหมั่นเพียร และมีการดำรงชีวิตแบบประชาธิปไตย

2. ด้านนโยบาย โรงเรียนกีฬาจะส่งเสริมนักเรียนโรงเรียนกีฬาได้มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ มีการระดมบุคลากรและสรรหามบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถพิเศษทางการกีฬาระดับ ท้องถิ่น ระดับชาติ นานาชาติ และร่วมกันพัฒนาขีดความสามารถของนักกีฬาให้มีศักยภาพสูงสุด จะต้องจัดให้มีอาคารเรียน อาคารประกอบ ห้องปฏิบัติการ สถานฝึกกีฬาและอุปกรณ์ต่างๆ ที่ทันสมัย จัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษา และจัดการศึกษาให้เต็มรูปแบบในทุกโรงเรียน

3. ด้านวัตถุประสงค์ โรงเรียนกีฬาจะคัดเลือกเด็กและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษในด้านกีฬาได้อย่างเหมาะสม โดยมุ่งเน้นการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมของเด็กและเยาวชน ควบคู่กับคุณธรรม จริยธรรม เพื่อเป็นพลเมืองที่ดีของประเทศไทย เตรียมและผลิตนักกีฬาให้มีความสามารถ มีคุณภาพเข้าร่วม การแข่งขันกีฬาระดับชาติ นานาชาติ และมีการศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัย เพื่อนำผลไปพัฒนาการกีฬาของชาติ

4. ด้านการบริหาร โรงเรียนกีฬาจะดำเนินการวางแผนบริหารงานไว้อย่างชัดเจนอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถให้มีอัตราส่วนเพียงพอต่อจำนวนนักเรียนและนักกีฬา มีวิธีการคัดเลือกนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ กระบวนการบริหารงานต้องมีอิสระ และจะต้องได้รับความช่วยเหลือสนับสนุนด้านต่างๆจากรัฐอย่างจริงจัง

5. ด้านหลักสูตร โรงเรียนกีฬาจะต้องมีหลักสูตรวิชาสามัญเฉพาะของโรงเรียน โดยเน้นวิชาสามัญที่เป็นแกนบังคับ มีหลักสูตรวิชาการกีฬา เลือกตามความถนัดของผู้เรียน

6. มีการแยกหลักสูตรกีฬาเป็นระดับ มุ่งพัฒนาหลักสูตรเฉพาะทาง มีหลักสูตรการกีฬาที่ทำให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะการ กีฬา ตามเกณฑ์อายุและมีรายละเอียดโครงสร้างเนื้อหาของวิชาการกีฬาแยกเป็นระดับ

7. ด้านกระบวนการเรียนการสอน โรงเรียนกีฬาจะต้องให้ครู-อาจารย์ มีการจัดทำ การใช้และการปรับปรุงแผนการสอนรายวิชา มีการประเมินและพัฒนาสื่อการเรียนการสอนอยู่เสมอ จะต้องจัดการเรียนการสอนวิชาสามัญและจัดการศึกษาอยู่ในโรงเรียนกีฬาอย่างเบ็ดเสร็จ มีกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นการปฏิบัติจริงทุกด้าน มีการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ ในกระบวนการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ

จากการศึกษาผลการวิจัยหลายๆ ท่านที่นำมาอ้างอิงพบว่า การปฏิบัติงานในการจัดการนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการมีปัญหาทั้งใน ด้านนโยบาย จุดมุ่งหมาย การบริหารจัดการนันทนาการและการพัฒนาบุคลากรทางนันทนาการ ยังไม่สอดคล้องกับสภาพการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน ดังนั้นผู้ทำวิจัยซึ่งเป็นบุคลากรในหน่วยงานนี้ จึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงแนวโน้มการจัดการนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2547-2556) ว่าควรจะมีทิศทางไปในทางใด ในช่วง 10 ปีข้างหน้า ดังนั้นเพื่อนำผลวิจัยที่ได้มาประกอบการวางแผนในการจัดการนันทนาการของหน่วยงานได้อย่างเหมาะสมต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) เรื่องการจัดการนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2547 - 2556) มุ่งศึกษาและรวบรวมตามความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการนันทนาการ โดยใช้กระบวนการวิจัยแบบเทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) ได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การเลือกประชากรในการวิจัย
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การเก็บและรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำกับข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การเลือกประชากรในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับการจัดการนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2547 - 2556) ผู้วิจัยเลือกผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 21 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่ม แต่ละกลุ่มมีหลักเกณฑ์การเลือกดังนี้

กลุ่มที่ 1. เป็นผู้บริหาร ในระดับสำนักงาน สำนัก กอง สถาบัน และกลุ่มงานในสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการนันทนาการ จำนวน 7 คน

กลุ่มที่ 2. เป็นผู้บริหารสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ ได้แก่ วิทยาลัยพลศึกษา และโรงเรียนกีฬา จำนวน 7 คน

กลุ่มที่ 3. เป็นนักวิชาการ ที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับการจัดการนันทนาการ ที่มีตำแหน่งทางวิชาการตั้งแต่ระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป ที่ทำการสอนในสถาบันระดับอุดมศึกษา จำนวน 7 คน

วิธีดำเนินการเลือกสรรผู้เชี่ยวชาญ เพื่อเข้าร่วมวิจัยมีขั้นตอนดังนี้

1. ดำเนินการรวบรวม และคัดเลือกรายชื่อผู้เชี่ยวชาญ โดยการพิจารณาคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้
2. นำรายชื่อผู้เชี่ยวชาญ เสนอต่อประธานและกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์เพื่อขอความเห็นชอบ
3. ติดต่อประสานงานผู้เชี่ยวชาญ หลังจากประธานและกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ให้ความเห็นชอบแล้ว เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญรับทราบถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัยประกอบการตัดสินใจเข้าร่วมเป็นผู้เชี่ยวชาญในการวิจัย
4. เมื่อได้รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่มีความเต็มใจให้ความร่วมมือ จำนวน 21 คนแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการขอหนังสือราชการ จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ โดยนำเรียนด้วยตนเอง พร้อมชี้แจงขั้นตอนให้ผู้เชี่ยวชาญทราบ

ตาราง 2 แสดงกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

กลุ่มที่	กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ	จำนวน/คน
1.	ผู้บริหาร ในสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ ได้แก่ ผู้อำนวยการสำนักงาน รองผู้อำนวยการสำนักงาน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการกอง ผู้อำนวยการสถาบัน หัวหน้ากลุ่มงาน	7
2.	นักวิชาการ ครู – อาจารย์ที่สอนในสถาบันอุดมศึกษา 3 ปีขึ้นไป ตำแหน่งทางวิชาการตั้งแต่ระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไปในสาขานันทนาการหรือสาขาที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับนันทนาการที่ทำการสอนในสถาบันระดับอุดมศึกษา	7
3.	ผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ ได้แก่ ผู้อำนวยการวิทยาลัยพลศึกษา ผู้อำนวยการ/อาจารย์ใหญ่ โรงเรียนกีฬา	7
	รวม	21

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นเครื่องมือตามวิธีการวิจัยตามแบบเทคนิคเดลฟาย ประกอบด้วยแบบสอบถาม 3 ฉบับดังนี้

1. แบบสอบถามฉบับที่ 1 เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด ใช้ในการสอบถามรอบที่ 1 โดยกำหนดกรอบในการถามเกี่ยวกับแนวโน้มการจัดการนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬา และนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2547-2556) ใน 4 ด้านดังนี้

1.2 ด้านนโยบายการจัดการนันทนาการ

1.2 ด้านจุดมุ่งหมายการจัดการนันทนาการ

1.3 ด้านการบริหารการจัดการนันทนาการ

1.4 ด้านการพัฒนาบุคลากรทางนันทนาการ

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารต่างๆที่เกี่ยวกับการจัดการนันทนาการ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดกรอบสร้างแบบสอบถาม แบบปลายเปิดของแต่ละด้านแล้ว นำส่งให้ผู้เชี่ยวชาญผู้เข้าร่วมงานวิจัยแสดงความคิดเห็น

2. แบบสอบถามฉบับที่ 2 ใช้ในการสอบถามรอบที่ 2 เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นจากการรวบรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจากแบบสอบถามฉบับที่ 1 นำมาสร้างแบบสอบถามในลักษณะ มาตรฐานส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ เพื่อมุ่งเน้นให้ผู้เชี่ยวชาญได้บ่งชี้ถึงระดับความน่าจะเป็นตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ โดยกำหนดค่าระดับความคิดเห็นดังนี้

5	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
2	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
1	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

3. แบบสอบถามฉบับที่ 3 ใช้ในการสอบถามรอบที่ 3 โดยนำคำตอบในรอบที่ 2 มาคำนวณหา ค่ามัชฌิมา (Median) ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Rank)

ค่าฐานนิยม (Mode) และผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยมในแต่ละข้อ แล้วสร้างแบบสอบถามฉบับที่ 3 เหมือนฉบับที่ 2 เพียงแต่เพิ่ม ค่ามัธยฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ในแต่ละข้อ และตำแหน่งที่ผู้เชี่ยวชาญท่านนั้นๆตอบในรอบที่ 2 ลงไป และเพิ่มช่วงเหตุผลสำหรับในกรณีที่คำตอบเดิมแตกต่างไปจากความเห็นของกลุ่ม

การเก็บและรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามวิธีการเทคนิคเดลฟายดังขั้นตอนต่อไปนี้

1 ทำหนังสือขอความร่วมมือผู้เชี่ยวชาญในการวิจัย จากบัณฑิตวิทยาลัย นำเรียนผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 21 คน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูลด้วยเทคนิคเดลฟาย โดยใช้แบบสอบถามจำนวน 3 รอบ ประสานขอความร่วมมือในแต่ละรอบด้วยตนเอง พร้อมอธิบายวัตถุประสงค์วิธีดำเนินการวิจัย และระยะเวลา ให้ผู้เชี่ยวชาญส่งแบบสอบถามแต่ละรอบกลับคืนภายใน 4 สัปดาห์

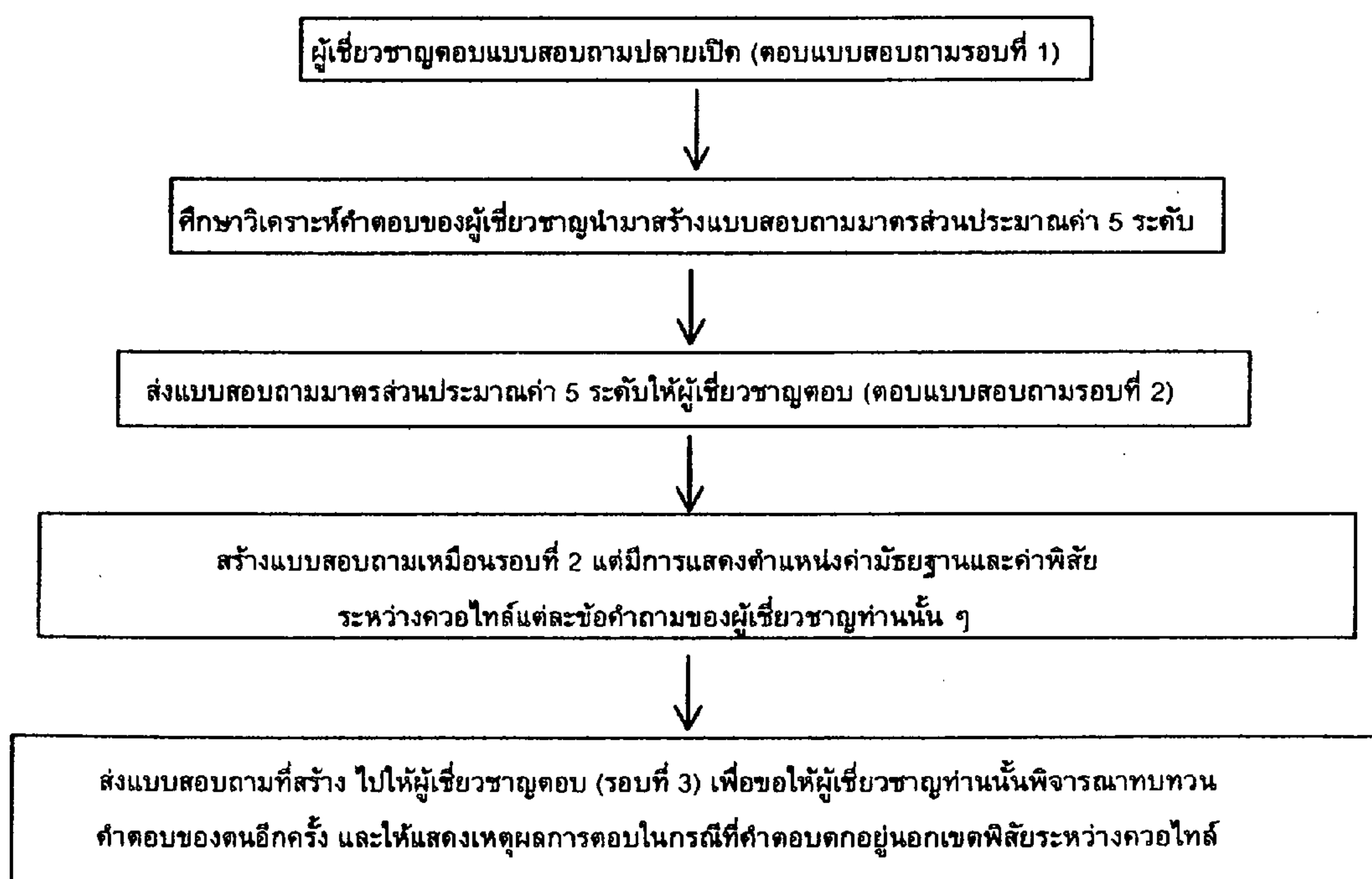
2 แบบสอบถามฉบับที่ 1 เป็นการเก็บข้อมูลรอบแรก โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามส่งด้วยตนเองเพื่อชี้แจงขั้นตอนในการตอบแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านทราบเมื่อผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสอบถามรอบที่ 1 เสร็จสิ้นแล้วผู้วิจัยมารับด้วยตนเอง โดยเริ่มตั้งแต่วันที่ 12 ธันวาคม 2546 และรวบรวมกลับมาได้ทั้งหมด วันที่ 12 มกราคม 2547 รวมเวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลรอบที่ 1 ทั้งสิ้น 32 วัน สำหรับแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมกลับมาทั้ง 21 ฉบับนั้นสมบูรณ์ และนำมาวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อสร้างแบบสอบถามฉบับที่ 2 ได้ทั้งหมด

3 แบบสอบถามฉบับที่ 2 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้วยตนเอง และชี้แจงขั้นตอนการตอบแบบสอบถามให้ทราบ พร้อมของจดหมายเจ้าหน้าที่ของปีดแสดมปีให้ผู้เชี่ยวชาญส่งกลับทางไปรษณีย์เมื่อตอบแบบสอบถามฉบับที่ 2 เสร็จ ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลรอบที่ 2 โดยเริ่มตั้งแต่วันที่ 19 มกราคม 2547 และรวบรวมกลับคืนมา ได้ทั้งหมด ในวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2547 รวมเวลาที่เก็บรวบรวมข้อมูลรอบที่ 2 ทั้งสิ้น 23 วัน แบบสอบถามที่เก็บรวบรวมกลับมาทั้ง 21 ฉบับ นั้นสมบูรณ์และสามารถนำมาใช้วิเคราะห์ เพื่อสร้างแบบสอบถามฉบับที่ 3 ได้ทั้งหมด

3 แบบสอบถามฉบับที่ 3 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้วยตนเองพร้อมชี้แจงขั้นตอนการตอบแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญทราบพร้อมกำหนดวันไปรับด้วยตนเอง โดยเริ่มตั้งแต่วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2547 และรวบรวมกลับคืนมาได้ทั้งหมด ในวันที่ 16 มีนาคม 2547

รวมเวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล รอบที่ 3 ทั้งสิ้น 23 วัน สำหรับแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมกลับมาทั้ง 21 ฉบับสมบูรณ์สามารถใช้วิเคราะห์ได้ทั้งหมด และนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์สรุปอภิปรายผลต่อไป

ระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งสิ้น 78 วัน ในกรณีที่ผู้เชี่ยวชาญไม่ตอบแบบสอบถามตามเวลาที่กำหนด ผู้วิจัยใช้วิธีติดตามทางโทรศัพท์ และติดตามด้วยตนเองเป็นระยะ โดยใช้ระยะการติดตามห่างจากการส่งแบบสอบถามทุกๆ 1 สัปดาห์ด้วยการใช้ภาษา ถ้อยคำขอร้องที่สุภาพ เพื่อขอความกรุณาในการตอบแบบสอบถาม ให้ผู้วิจัยเพื่อประโยชน์ในการศึกษาและความสมบูรณ์ของข้อมูล

ภาพประกอบ 3 แสดงขั้นตอนวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้จัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลทุกรอบในการเก็บข้อมูลแต่ละฉบับ โดยนำมาวิเคราะห์หาข้อมูลเพื่อจะดำเนินการจัดทำแบบสอบถามฉบับต่อไปตามขั้นตอนดังนี้

1. คำตอบที่ได้จากแบบสอบถามฉบับที่ 1 นำมาวิเคราะห์กลุ่มเนื้อหาแต่ละด้านมาเป็นข้อมูลในการจัดกระทำเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ เป็นแบบสอบถามฉบับที่ 2 ต่อไป

2. นำคำตอบที่ได้จากการตอบแบบสอบถามฉบับที่ 2 มาคำนวณหาค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ค่าฐานนิยมของคำถามแต่ละข้อ แล้วสร้างแบบสอบถามฉบับที่ 3 ซึ่งใช้ข้อความคำถามเดิม แต่แสดงค่าของมัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ของผู้เชี่ยวชาญท่านนั้น ๆ ตอบในแบบสอบถามฉบับที่ 2 โดยใช้สัญลักษณ์ดังนี้

- * หมายถึง ค่ามัธยฐานของน้ำหนักคะแนนจากคำตอบของผู้เชี่ยวชาญตอบ
- ☐ หมายถึง ขอบเขตของพิสัยระหว่างควอไทล์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
- ☐ หมายถึง คำตอบของผู้เชี่ยวชาญในฉบับที่ 2 (ถ้าไม่ตอบจะไม่แสดงไว้)

ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนจะทราบว่าตนมีความคิดแตกต่างจากผู้เชี่ยวชาญคนอื่นอย่างไร นำมาประกอบการพิจารณาว่าจะเห็นด้วยกับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนอื่น ๆ หรือไม่ หากไม่เห็นด้วย ก็แสดงเหตุผลประกอบการยืนยันคำตอบเดิม ในกรณีคำตอบเดิมอยู่นอกพิสัยระหว่างควอไทล์

3. ข้อมูลที่ได้จากคำตอบแบบสอบถามฉบับที่ 3 มาคำนวณหาค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ค่าฐานนิยม นำมาวิเคราะห์เพื่ออภิปรายผลต่อไป

3.1 ค่ามัธยฐาน (Median) ที่ได้จากคำตอบของผู้เชี่ยวชาญจะนำมาแปลความหมายตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2535 : 162 – 163)

- 1.00 – 1.50 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นน้อยที่สุด
- 1.51 – 2.50 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นน้อย
- 2.51 – 3.50 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นปานกลาง

3.51 – 4.50 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นมาก

4.51 ขึ้นไป หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นมากที่สุด

3.2 ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Rang) โดยคำนวณหาค่าแตกต่างระหว่างควอไทล์ที่ 3 กับควอไทล์ที่ 1 ค่าที่ได้นำมาแปลผลตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2535 : 68 - 69)

0.00 – 1.50 หมายถึง ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมีความสอดคล้องกันมาก

1.50 ขึ้นไป หมายถึง ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมีความสอดคล้องกันน้อย

3.3 ฐานนิยม (Mode) ในแต่ละข้อคำถาม คะแนนในระดับ 1 – 5 ว่าคะแนนใดมีความถี่มากที่สุด ถือเป็นฐานนิยมของข้อความนั้น

ถ้าค่าของความแตกต่างระหว่างค่าฐานนิยมกับมัธยฐาน มีค่าไม่เกิน 1 หมายความว่า ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในข้อนั้นสอดคล้องกัน

4. ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ทางสังคมศาสตร์ ผู้วิจัยได้นำเอาข้อมูลของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีความคิดเห็นสอดคล้องกัน ทั้งในค่า มัธยฐาน พิสัยระหว่างควอไทล์ ฐานนิยม มาสรุปโดยนำเอาค่าความคิดเห็น ที่มีค่ามัธยฐานเกิน 3.5 ขึ้นไป และค่าความคิดเห็นที่มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ไม่มากกว่า 1.5 แสดงถึง ความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยมาก ถึงมากที่สุดและสอดคล้องกันในข้อความนั้น เป็นความคิดเห็นของกลุ่ม ผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อการจัดการนั้นหนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2547 - 2556) มาดำเนินการต่อไป

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องแนวโน้มการจัดการนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2547 – 2556) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวโน้มการจัดการนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการในทศวรรษหน้า ตามแนวความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในด้านนโยบาย จุดมุ่งหมาย การบริหารจัดการ และด้านการพัฒนาบุคลากรนันทนาการ โดยใช้วิธีการวิจัยแบบเทคนิคเดลฟาย ซึ่งจะได้ความคิดเห็นที่สอดคล้องกันของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการคำนวณหาค่ามัธยฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอเตอร์ และค่าฐานนิยม ของแต่ละข้อที่เป็นความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 21 คน ผลวิเคราะห์ข้อมูลได้นำเสนอในรูปของตารางประกอบความเรียงจำแนกออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแนวโน้มการจัดการนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในทศวรรษหน้า ด้านนโยบายการจัดการนันทนาการ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแนวโน้มการจัดการนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาในทศวรรษหน้า ด้านจุดมุ่งหมายการจัดการนันทนาการ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแนวโน้มการจัดการนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาในทศวรรษหน้า ด้านการบริหารจัดการนันทนาการ

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแนวโน้มการจัดการนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาในทศวรรษหน้า ด้านการพัฒนาบุคลากรนันทนาการ

ตอนที่ 1 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในเรื่องแนวโน้มการจัดการนันทนาการของ
สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในทศวรรษหน้า
ด้านนโยบายการจัดการนันทนาการ ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 ค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ระดับความคิดเห็น ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ และระดับความ
สอดคล้อง ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อแนวโน้มการจัดการนันทนาการของสำนักงาน
พัฒนาการกีฬาและนันทนาการ ด้านนโยบายการจัดการนันทนาการ

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ระดับ ความคิ ตเห็น	พิสัย ระหว่าง กลอไทล์	ระดับ ความ สอดคล้อง
	5	4	3	2	1					
1. ด้านนโยบาย										
1.1 ส่งเสริมให้ประชาชนทุกเพศ ทุกวัย ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ โดยเข้า ร่วมกิจกรรมนันทนาการให้เป็นส่วนหนึ่งของ วิถีชีวิต	*					5.00	5.00	มากที่สุด	0.00	มาก
1.2 ให้ความรู้ ความเข้าใจ ทักษะคติ และการปฏิบัติชอบของนันทนาการ แก่ ประชาชนทุกเพศทุกวัย....	*					5.00	5.00	มากที่สุด	0.00	มาก
1.3 เร่งรัดพัฒนาโครงสร้างองค์กรหลักใน การบริหารงานด้านนันทนาการ สร้างเครือ ข่ายกับหน่วยงานภาครัฐเอกชน ท้องถิ่น ชุมชน ประสานให้มีส่วนร่วมในการบริหาร จัดการนันทนาการ	*					5.00	5.00	มากที่สุด	0.00	มาก
1.4 ดำเนินการด้านนันทนาการของ ประเทศในลักษณะการบริหารจัดการแบบ CEO (CHIEF EXECUTIVE OFFICE) คือ กำหนดมาตรฐานงานนันทนาการ กำกับ ตรวจสอบดูแลมาตรฐาน การประสานการ ดำเนินงาน อย่างต่อเนื่อง ทั้งภาครัฐ เอกชน ชุมชน ทุกระดับ	*					5.00	5.00	มากที่สุด	0.00	มาก

ตาราง 3 (ต่อ)

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					มัธยฐาน	ฐานนิยม	ระดับความคิดเห็น	พิสัยระหว่างกล่อทไธส์	ระดับความสอดคล้อง
	5	4	3	2	1					
1.5 สนับสนุน ภาครัฐและเอกชน ให้มีบทบาทในการดำเนินการทางนันทนาการธุรกิจ และพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางนันทนาการในภูมิภาคเอเชีย	*					5.00	5.00	มากที่สุด	0.00	มาก
1.6 เร่งรัดพัฒนาแหล่งนันทนาการชุมชน เพื่อใช้เป็นแหล่งสนับสนุนการประกอบกิจกรรมนันทนาการรูปแบบต่างๆ สอดคล้องกับประเพณีวัฒนธรรม	*					5.00	5.00	มากที่สุด	0.00	มาก
1.7 จัดตั้งสภารับรองมาตรฐานวิชาชีพนันทนาการ (COUNCIL OF ACCREDITATION)		*				4.00	5.00	มาก	2.00	น้อย
1.8 ส่งเสริม สนับสนุนให้สถานศึกษาหน่วยงานภาครัฐ เอกชน จัดกิจกรรมนันทนาการในเวลารว่างจากการเรียนการสอน หลังเลิกเรียน หลังเลิกงาน วันหยุด	*					5.00	5.00	มากที่สุด	0.75	มาก
1.9 ผลิติดูแลการดำเนินนันทนาการ ให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน เพียงพอต่อความต้องการของสังคม และพัฒนาบุคลากรด้านนันทนาการที่มีอยู่ในภาครัฐ เอกชน ชุมชนท้องถิ่นให้มีความรู้ความสามารถด้านนันทนาการมากยิ่งขึ้นในทุกรูปแบบ	*					5.00	5.00	มากที่สุด	0.00	มาก
1.10 ส่งเสริมสนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษาอื่นพัฒนาบุคลากรเพื่อเข้าสู่วิชาชีพด้านนันทนาการ	*					5.00	5.00	มากที่สุด	1.00	มาก
1.11 นำวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ผลิตและเผยแพร่ สื่อ เพื่อให้เด็กและเยาวชนได้พัฒนาการเรียนรู้นันทนาการ และพัฒนาทรัพยากรนันทนาการให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม	*					5.00	5.00	มากที่สุด	1.00	มาก
1.12 วางแผนการบริการจัดการนันทนาการให้บริการให้ทั่วถึงประชาชนทุกระดับ ทุกฤดูกาลหมุนเวียนตลอดเวลา	*					5.00	5.00	มากที่สุด	1.00	มาก
1.13 อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้าน และสนับสนุนส่งเสริมให้แพร่หลายมากยิ่งขึ้น	*					5.00	5.00	มากที่สุด	1.00	มาก

จากตาราง 3 แสดงว่า ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมีค่ามัธยฐานอยู่ระหว่าง 4.51 – 5.00 มีระดับความคิดเห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 12 ข้อ มีค่ามัธยฐานอยู่ระหว่าง 3.51 – 4.50 มีระดับความคิดเห็นมาก จำนวน 1 ข้อ ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์อยู่ระหว่าง 0.00 – 1.50 มีระดับความสอดคล้องกันมาก จำนวน 12 ข้อ ดังนั้น ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านนโยบาย เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ทั้ง 12 ข้อ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในเรื่องแนวโน้มการจัดการนันทนาการของ
สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในทศวรรษหน้า
ในด้านจุดมุ่งหมาย ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 ค่ามัชยฐาน ฐานนิยม ระดับความคิดเห็น ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์และระดับความ
สอดคล้องของความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญต่อแนวโน้มการจัดการนันทนาการของสำนักงาน
พัฒนาการกีฬาและนันทนาการด้านจุดมุ่งหมายการจัดการนันทนาการ

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					มัชย ฐาน	ฐาน นิยม	ระดับ ความคิ ตเห็น	พิสัย ระหว่าง ควอไทล์	ระดับ ความ สอดคล้อง
	5	4	3	2	1					
2. ด้านจุดมุ่งหมาย										
2.1 เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับวิถีชีวิต	*					5.00	5.00	มากที่สุด	0.00	มาก
2.2 เพื่อพัฒนาทักษะชีวิตสมาคม มนุษย์สัมพันธ์ สามารถเข้าสังคมที่เหมาะสมกับการดำรงชีวิตได้อย่างปกติสุข..	*					5.00	5.00	มากที่สุด	0.00	มาก
2.3 เพื่อเสริมสร้างระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรมรักและหวงแหนมรดกของชาติ	*					5.00	5.00	มากที่สุด	0.00	มาก
2.4 เพื่อสร้างและพัฒนาระบบบริหารงาน โครงสร้างองค์กรด้านนันทนาการของประเทศ ให้ทั่วถึงทุกตำบล หมู่บ้าน	*					5.00	5.00	มากที่สุด	0.75	มาก
2.5 เพื่อส่งเสริม พัฒนา งานด้าน นันทนาการให้สามารถนำไปประกอบอาชีพได้ และสร้างตลาดด้านนันทนาการ	*					5.00	5.00	มากที่สุด	0.75	มาก
2.6 เพื่อส่งเสริมให้องค์กรท้องถิ่น เข้มแข็ง สามารถบริหารจัดการนันทนาการในการสร้างชุมชนของตนเอง	*					5.00	5.00	มากที่สุด	0.00	มาก
2.7 เพื่อเสริมสร้างสุขภาพ พลานามัยของเยาวชน ประชาชน โดยใช้กิจกรรม นันทนาการทุกประเภท เป็นสื่อ นำ ทั้งในรูปแบบบริการและธุรกิจ	*					5.00	5.00	มากที่สุด	0.00	มาก

ตาราง 4 (ต่อ)

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					มัชยฐาน	ฐานนิยม	ระดับความคิดเห็น	พิสัยระหว่างคลอไทล์	ระดับความสอดคล้อง
	5	4	3	2	1					
2.8 เพื่อส่งเสริม สนับสนุนให้ชุมชน ได้เข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการ และยกย่องเชิดชูเกียรติ แก่ผู้ประสบผลสำเร็จในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	*					5.00	5.00	มากที่สุด	1.00	มาก
2.9 เพื่อส่งเสริมให้ศูนย์การท่องเที่ยวกีฬา และนันทนาการจังหวัด เป็นหน่วยงานและเครือข่ายระดับจังหวัดสนับสนุนจัดโปรแกรม นันทนาการ และแหล่งนันทนาการทั่วประเทศ	*					5.00	5.00	มากที่สุด	0.00	มาก
2.10 เพื่อส่งเสริมให้มีการวิจัย เพื่อพัฒนารูปแบบของกิจกรรม และวิธีการดำเนินงาน ข้อมูลสารสนเทศและบทบาทการเป็นผู้นำด้านวิชาการนันทนาการให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในยุคปัจจุบัน	*					5.00	5.00	มากที่สุด	0.75	มาก
2.11 เพื่อจัดทำ จัดหาสื่อ เกี่ยวกับแนวทางการบริหารและการจัดกิจกรรมนันทนาการ บริการแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	*					5.00	5.00	มากที่สุด	0.75	มาก
2.12 เพื่อสนับสนุนส่งเสริมให้ท้องถิ่นสร้างบุคลากรของชุมชน และเป็นเจ้าภาพในการจัดการนันทนาการโดยประสานงานร่วมมือกับหน่วยงานเครือข่าย	*					5.00	5.00	มากที่สุด	0.00	มาก
2.13 เพื่อผลิต เสริมสร้าง และพัฒนาบุคลากรด้านนันทนาการให้มีคุณภาพ ทั้งด้านความรู้ความสามารถมีเจตคติและพฤติกรรมที่เหมาะสม ออกไปสร้างส่งเสริมสนับสนุนและจัดกิจกรรมนันทนาการในการพัฒนาเยาวชน ประชาชนของประเทศ	*					5.00	5.00	มากที่สุด	0.00	มาก
2.14 เพื่อพัฒนาสถาบันการศึกษา ให้มีศักยภาพในการผลิต และพัฒนาบุคลากรด้านนันทนาการอย่างมีคุณภาพ	*					5.00	5.00	มากที่สุด	0.00	มาก
2.15 เพื่อสร้างผู้นำนันทนาการให้เป็นวิทยากรในการจัดฝึกอบรมอาสาสมัครแก่ทุกเครือข่ายให้มีความรู้ความสามารถจัดกิจกรรมนันทนาการได้	*					5.00	5.00	มากที่สุด	0.00	มาก

ตาราง 4 (ต่อ)

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					มัธยฐาน	ฐานนิยม	ระดับความคิดเห็น	พิสัยระหว่างควอไทล์	ระดับความสอดคล้อง
	5	4	3	2	1					
2.16 เพื่อส่งเสริมให้มีแหล่งนันทนาการเพียงพอ มีความปลอดภัยสูง เช่น ศูนย์กีฬาเพื่อนันทนาการสถานที่พักผ่อนหย่อนใจสวนพฤกษศาสตร์ สวนสาธารณะ ศูนย์เยาวชนค่ายลูกเสือ โดยให้ท้องถิ่นมีส่วนร่วม และให้มีส่วนร่วมปารรรมชาติในทุกสถานศึกษา	*					5.00	5.00	มากที่สุด	0.00	มาก
2.17 เพื่อส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการสร้างชมรมในชุมชนต่าง ๆ และประกอบกิจกรรมนันทนาการตามความต้องการของชุมชน อย่างต่อเนื่องทุกฤดูกาลตลอดปี	*					5.00	5.00	มากที่สุด	0.75	มาก
2.18 เพื่อส่งเสริม สนับสนุนให้มีการจัดประชุม หรือสัมมนาทางวิชาการ มุ่งส่งเสริมวิชาการ หลักสูตรบุคลากร และพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมนันทนาการ	*					5.00	5.00	มากที่สุด	0.75	มาก
2.19 เพื่อจัดและให้บริการทางนันทนาการศึกษานันทนาการกลางแจ้ง นันทนาการเพื่อการบำบัดและนันทนาการเพื่อการท่องเที่ยวสำหรับประชาชนเยาวชน กลุ่มบุคคลพิเศษทั่วประเทศ	*					5.00	5.00	มากที่สุด	1.00	มาก
2.20 เพื่อสามารถรับรองมาตรฐานวิชาชีพนันทนาการโดยออกไปประกอบ วิชาชีพนันทนาการ แก่ผู้ผ่านเกณฑ์มาตรฐานและคุณภาพของสำนักงาน	*					5.00	5.00	มากที่สุด	1.00	มาก

ตาราง 4 แสดงว่าความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมีค่ามัธยฐานอยู่ระหว่าง 4.51 – 5.00 มีระดับความคิดเห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 20 ข้อ และมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์อยู่ระหว่าง 0.00 – 1.50 มีระดับความสอดคล้องกันมาก จำนวน 20 ข้อ ดังนั้น ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านจุดมุ่งหมาย เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ทั้ง 20 ข้อ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในเรื่องแนวโน้มการจัดการนันทนาการของ
สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาในทศวรรษหน้า
ด้านการบริหารจัดการนันทนาการ ดังแสดงในตาราง 5

ตาราง 5 ค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ระดับความคิดเห็น ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ และระดับของ
ความสอดคล้องของความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญต่อแนวโน้มการจัดการนันทนาการของสำนัก
งานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ ด้านการบริหารจัดการนันทนาการ

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ระดับ ความคิ ตเห็น	พิสัย ระหว่าง ควอไทล์	ระดับ ความ สอดคล้อง
	5	4	3	2	1					
3. ด้านการบริหารจัดการ										
3.1 วางแผนระบบโครงสร้างองค์กร และ องค์กรเครือข่ายให้สามารถบริการ สนับสนุน เสนอแนะ องค์กรท้องถิ่น	*					5.00	5.00	มากที่สุด	0.00	มาก
3.2 จัดตั้งชมรม สมาคม หรือศูนย์ นันทนาการในชุมชนเป็นศูนย์วิชาชีพทาง นันทนาการศาสตร์ เพื่อการพัฒนาและวิจัย องค์ความรู้ในสาขาวิชาชีพ	*					5.00	5.00	มากที่สุด	0.75	มาก
3.3 กำหนดยุทธศาสตร์ พันธกิจ และทิศ ทางการบริหารจัดการ ไปสู่เป้าหมายให้ เป็นศูนย์กลางด้านนันทนาการในภูมิภาค เอเชีย	*					5.00	5.00	มากที่สุด	1.00	มาก
3.4 จัดสรรงบประมาณ ค่าตอบแทน ค่า วัสดุอุปกรณ์สร้างแหล่งนันทนาการ ให้ อาสา สมัครในชุมชนเป็นผู้นำ ให้ชุมชนมีส่วนร่วม ในการสนับสนุนการจัดนันทนาการให้ครบทุก พื้นที่อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน	*					5.00	5.00	มากที่สุด	0.00	มาก
3.5 ยกกระดับมาตรฐาน องค์การด้าน นันทนาการให้สูงขึ้นในการบริการจัดการของแต่ ละหน่วยงานให้มีประสิทธิภาพบนพื้นฐาน ความเป็นไทยและมาตรฐานสากล	*					5.00	5.00	มากที่สุด	0.00	มาก

ตาราง 5 (ต่อ)

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					มัธยฐาน	ฐานนิยม	ระดับความคิดเห็น	พิสัยระหว่างกล่อไทล์	ระดับความสอดคล้อง
	5	4	3	2	1					
3.6 กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ ขององค์กรนั้นธนาคาร หน่วยงานสนับสนุน องค์กรเครือข่ายในการจัดกิจกรรมโดยสำนักงานฯ ควบคุม	*					5.00	5.00	มากที่สุด	0.00	มาก
3.7 พัฒนาบุคลากรด้านนั้นธนาคาร ให้เป็นวิทยากรที่มีความรู้ความสามารถในชุมชนให้เพียงพอในระยะ 5 ปี	*					5.00	5.00	มากที่สุด	0.00	มาก
3.8 บูรณาการใช้ทรัพยากร บุคลากรให้เหมาะสมกับการกิจจัดสรรงบประมาณให้เกิดประโยชน์สูงสุด มีการประเมินผลและรายงานผล ร่วมกันกับองค์กรที่เกี่ยวข้อง	*					5.00	5.00	มากที่สุด	0.00	มาก
3.9 ผลิตและขอความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ในการผลิตผู้นำ และพัฒนาบุคลากรด้านนั้นธนาคารให้มีคุณภาพ เป็นแบบอย่างที่ดีของสังคม และให้มีความหลากหลายทางวิชาชีพ เช่น นั้นธนาคาร บำบัดนั้นธนาคารธุรกิจ ฯลฯ รวมทั้งนักวิจัยทางนั้นธนาคาร	*					5.00	5.00	มากที่สุด	0.00	มาก
3.10 จัดตั้งคณะกรรมการด้านนั้นธนาคารของสำนักงานฯให้ชุมชนมี ส่วนร่วม เพื่อวางแผน กำกับ ติดตามวิเคราะห์ วิจัย นำผลมาปรับปรุงงานด้านนั้นธนาคาร..	*					5.00	5.00	มากที่สุด	0.00	มาก
3.11 ประกันคุณภาพของบุคลากรด้านนั้นธนาคารทั้งภาครัฐและเอกชน	*					5.00	5.00	มากที่สุด	1.00	มาก
3.12 ให้วิทยาลัยพลศึกษาเป็นเครือข่ายการบริหารงานด้านนั้นธนาคารทั้งระบบในจังหวัดที่อยู่ในความรับผิดชอบ และรายงานให้ส่วนกลางตามขั้นตอน	*					5.00	5.00	มากที่สุด	1.00	มาก

ตาราง 5 (ต่อ)

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					มัธยฐาน	ฐานนิยม	ระดับความคิดเห็น	พิสัยระหว่างควอไทล์	ระดับความสอดคล้อง
	5	4	3	2	1					
3.13 กระจายงาน และให้อำนาจในการอนุมัติบางส่วนให้เบ็ดเสร็จในแต่ละจังหวัดเพื่อความคล่องตัวในการบริหารจัดการ	*					5.00	5.00	มากที่สุด	1.00	มาก
3.14 ส่งเสริมให้มีการศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัยนันทนาการในชุมชนทุกระดับ เพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพในการดำเนินงานด้านนันทนาการให้อยู่คู่สังคมไทย	*					5.00	5.00	มากที่สุด	0.00	มาก

จากตาราง 5 แสดงว่าความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมีค่ามัธยฐานอยู่ระหว่าง 4.51 – 5.00 มีระดับความคิดเห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 14 ข้อ และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์อยู่ระหว่าง 0.00 – 1.50 มีระดับความสอดคล้องกันมาก จำนวน 14 ข้อ ดังนั้นความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ทั้ง 14 ข้อ

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในเรื่องแนวโน้มการจัดการนันทนาการของ
สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในทศวรรษหน้า
ด้านการพัฒนาบุคลากรทางนันทนาการ ดังแสดงในตาราง 6 - 8

ตาราง 6 ค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ระดับความคิดเห็น ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ และระดับความ
สอดคล้องของความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตรของวิทยาลัยพลศึกษา
และโรงเรียนกีฬาในเรื่องแนวโน้มการจัดการนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬา
และนันทนาการในทศวรรษหน้า ด้านการพัฒนาบุคลากรนันทนาการ

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ระดับ ความคิ ตเห็น	พิสัย ระหว่าง ควอไทล์	ระดับ ความ สอดคล้อง
	5	4	3	2	1					
4. ด้านการพัฒนาบุคลากร นันทนาการ										
4.1 การบริหารหลักสูตรของ วิทยาลัยพลศึกษาและโรงเรียนกีฬา										
4.1.1 พัฒนาหลักสูตรให้บูรณาการ ความรู้ทั้งวิทยาลัยศาสตร์สุขภาพ ดนตรี กีฬา และศิลปะและการเรียนรู้อื่นได้ และ ให้เพิ่มชั่วโมงฝึกประสบการณ์	*					5.00	5.00	มากที่สุด	1.00	มาก
4.1.2 จัดทำหลักสูตรนันทนาการให้ สอดคล้องกับความต้องการของสังคม ได้แก่ หลักสูตรนันทนาการบำบัด, การบริหาร จัดการนันทนาการ, การบริการทาง นันทนาการ การบริหารทรัพยากร นันทนาการ, การจัดบริการนันทนาการกลาง แจ้ง	*					5.00	5.00	มากที่สุด	1.00	มาก
4.1.3 กำหนดให้นักเรียนนักศึกษาได้ เรียนเทคโนโลยีสารสนเทศในหลักสูตรทาง นันทนาการ	*					5.00	5.00	มากที่สุด	1.00	มาก
4.1.4 ติดตามประเมินผล และพัฒนา หลักสูตร ทุก ๆ 5 ปี	*					4.50	5.00	มาก	1.00	มาก
4.1.5 พัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการศึกษา และส่งเสริมให้นาเกณฑ์มาตรฐานด้าน นันทนาการมาใช้อย่างต่อเนื่องและเป็นรูปแบบ	*					5.00	5.00	มากที่สุด	1.00	มาก

ตาราง 6 (ต่อ)

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					มัธยฐาน	ฐานนิยม	ระดับความคิดเห็น	พิสัยระหว่างควอไทล์	ระดับความสอดคล้อง
	5	4	3	2	1					
4.1.6 สร้างองค์ความรู้ใหม่ด้าน นันทนาการ โดยใช้กระบวนการด้านการ ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และนำผลไปพัฒนา หลักสูตรและบุคลากร	*					5.00	5.00	มากที่สุด	1.00	มาก
4.1.7 โรงเรียนกีฬาเป็นสถานศึกษาต้น แบบของการจัดการเรียนการสอนกิจกรรม นันทนาการ ส่งเสริมโอกาสให้นักเรียนได้ เรียนรู้ฝึกปฏิบัติแสวงหากิจกรรม หลากหลายและเลือกกิจกรรมที่ชอบของ ตนเอง	*					5.00	5.00	มากที่สุด	1.00	มาก

จากตาราง 6 แสดงว่าความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมีค่ามัธยฐานอยู่ระหว่าง 4.51 – 5.00 มีระดับความคิดเห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 6 ข้อ ระหว่าง 3.51 – 4.50 มีระดับความคิดเห็นมาก จำนวน 1 ข้อ และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ อยู่ระหว่าง 0.00 – 1.50 มีระดับความสอดคล้องกันมาก จำนวน 7 ข้อ ดังนั้น ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาบุคลากรนันทนาการในการบริหารหลักสูตรของวิทยาลัยพลศึกษา และโรงเรียนกีฬา เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ทั้ง 7 ข้อ

ตาราง 7 ค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ระดับความคิดเห็น ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์และระดับความสอดคล้องของความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรในวิทยาลัยพลศึกษา และโรงเรียนกีฬาในเรื่องแนวโน้มการจัดการนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬา และนันทนาการในทศวรรษหน้า ด้านการพัฒนาบุคลากรนันทนาการ

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					มัธยฐาน	ฐานนิยม	ระดับความคิดเห็น	พิสัยระหว่างควอไทล์	ระดับความสอดคล้อง
	5	4	3	2	1					
4.2 การพัฒนาบุคลากรในวิทยาลัยพลศึกษาและโรงเรียนกีฬา										
4.2.1 ส่งเสริมการศึกษาต่อ อบรมศึกษาดูงานด้านนันทนาการทั้งในและต่างประเทศ	*					5.00	5.00	มากที่สุด	0.75	มาก
4.2.2 จัดสรรทุนเพื่อส่งเสริมการวิจัยของบุคลากรด้านนันทนาการในวิทยาลัยพลศึกษา โดยมุ่งเน้นการวิจัยประยุกต์ เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาดน	*					5.00	5.00	มากที่สุด	0.75	มาก
4.2.3 จัดอบรมเชิงปฏิบัติการ พัฒนาศักยภาพของบุคลากรให้มีความเชี่ยวชาญด้านนันทนาการโดยใช้ Learning by doing ในการเป็นผู้นำนันทนาการ	*					5.00	5.00	มากที่สุด	0.00	มาก
4.2.4 จัดทำหลักสูตรระยะสั้น ๆ และเชิญวิทยากรทางนันทนาการมาให้การอบรมแก่บุคลากรในด้านที่ขาดแคลนผู้นำ	*					5.00	5.00	มากที่สุด	0.00	มาก
4.2.5 ทำข้อตกลงกับสถาบันอุดมศึกษาที่ผลิตบุคลากรด้านนันทนาการให้รับบุคลากรในวิทยาลัยพลศึกษา และโรงเรียนกีฬาเข้าศึกษาต่อ	*					5.00	5.00	มากที่สุด	1.00	มาก
4.2.6 จัดผู้เชี่ยวชาญอาวุโสด้านนันทนาการมาถ่ายทอดให้ความรู้แก่บุคลากรปัจจุบัน เพื่อนำความรู้ไปพัฒนาสร้างความเข้มแข็ง ถ่ายทอดสู่คนรุ่นหลัง	*					5.00	5.00	มากที่สุด	0.00	มาก
4.2.7 มีแผนงานโครงการต่อเนื่อง พัฒนาบุคลากรในสังกัดให้เป็นนักนันทนาการมืออาชีพ สามารถเป็นวิทยากรจัดอบรมพัฒนาทรัพยากรบุคคล ไปพัฒนาบุคลากรนันทนาการในสังกัดอื่น	*					5.00	5.00	มากที่สุด	0.00	มาก

จาดาราง 7 แสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ มีค่ามัธยฐานอยู่ระหว่าง 4.51 – 5.00 มีระดับความคิดเห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 7 ข้อ และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์อยู่ระหว่าง 0.00 – 1.50 มีระดับความสอดคล้องกันมาก จำนวน 7 ข้อ ดังนั้นความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ด้านการพัฒนาบุคลากร นันทนาการในการพัฒนาบุคลากรในวิทยาลัยพลศึกษาและโรงเรียนกีฬา เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ทั้ง 7 ข้อ

ตาราง 8 คำมาตรฐาน ฐานนิยม ระดับความคิดเห็น ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ และระดับความสอดคล้องของความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับคุณลักษณะของบุคลากรนันทนาการที่พึงประสงค์ในเรื่องแนวโน้มนการจัดการนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการในทศวรรษหน้า ด้านการพัฒนาบุคลากรนันทนาการ

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					มัธยฐาน	ฐานนิยม	ระดับความคิดเห็น	พิสัยระหว่างควอไทล์	ระดับความสอดคล้อง
	5	4	3	2	1					
4.3. คุณลักษณะของบุคลากรนันทนาการที่พึงประสงค์										
4.3.1 มีความประพฤติดี ซื่อสัตย์ สุจริต มีจรรยาบรรณ และจริยธรรมในวิชาชีพนันทนาการ	*					5.00	5.00	มากที่สุด	0.00	มาก
4.3.2 มีอารมณ์ขัน สุขภาพดี	*					5.00	5.00	มากที่สุด	0.00	มาก
4.3.3 ทันสมัยติดตามและยอมรับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและสังคม	*					5.00	5.00	มากที่สุด	0.00	มาก
4.3.4 ไม่เป็นผู้มีวามเอาจริงเอาจัง	*					5.00	5.00	มากที่สุด	0.75	มาก
4.3.5 มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ปฏิภาณไหวพริบแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้	*					5.00	5.00	มากที่สุด	0.00	มาก
4.3.6 มีความอดทนอดกลั้น ต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ	*					5.00	5.00	มากที่สุด	0.75	มาก
4.3.7 มีมนุษยสัมพันธ์ดี จูงใจ แต่ไม่เบี่ยงเบนไปในทางชั่ว	*					5.00	5.00	มากที่สุด	0.00	มาก
4.3.8 รักและศรัทธาในวิชาชีพนันทนาการ	*					5.00	5.00	มากที่สุด	0.00	มาก
4.3.9 มีความเสียสละเพราะเป็นงานที่ให้บริการ	*					5.00	5.00	มากที่สุด	0.00	มาก
4.3.10 มีความรู้ความเข้าใจขอบข่ายของนันทนาการ	*					5.00	5.00	มากที่สุด	0.00	มาก
4.3.11 สำเร็จการศึกษาด้านนันทนาการ	*					5.00	5.00	มากที่สุด	0.75	มาก

ตาราง 8 (ต่อ)

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					มัธยฐาน	ฐานนิยม	ระดับความคิดเห็น	พิสัยระหว่างควอไทล์	ระดับความสอดคล้อง
	5	4	3	2	1					
4.3.12 มีใบประกอบวิชาชีพทางนันทนาการ	*					4.50	5.00	มากที่สุด	1.00	มาก
4.3.13 สืบค้นความรู้เดิมและนำมาปรับปรุงประยุกต์ใช้	*					5.00	5.00	มากที่สุด	0.00	มาก
4.3.14 มีทักษะในการเป็นผู้นำกิจกรรมนันทนาการอยู่ในระดับดี	*					5.00	5.00	มากที่สุด	0.00	มาก
4.3.15 มีทักษะการบริหารจัดการ และทักษะการสื่อสารที่ดี	*					5.00	5.00	มากที่สุด	0.00	มาก

จากตาราง 8 แสดงว่าความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมีค่ามัธยฐานอยู่ระหว่าง 4.51 – 5.00 มีระดับความคิดเห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 14 ข้อ ค่ามัธยฐานอยู่ระหว่าง 3.51 – 4.50 มีระดับคิดเห็นด้วยมาก จำนวน 1 ข้อ และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ อยู่ระหว่าง 0.00 – 1.50 มีระดับความสอดคล้องกันมาก จำนวน 15 ข้อ ดังนั้น ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ด้านการพัฒนาบุคลากรนันทนาการในส่วนคุณลักษณะของบุคลากรนันทนาการที่พึงประสงค์เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ทั้ง 15 ข้อ

สรุปผลการวิเคราะห์

แนวโน้มการจัดการนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2547 – 2556) ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านนันทนาการ เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จะได้แนวโน้มการจัดการนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการในแต่ละด้าน เรียงตามความสำคัญ ดังนี้

1. ด้านนโยบาย

1.1 ส่งเสริมให้ประชาชนทุกเพศ ทุกวัย ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ โดยเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการให้เป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิต

1.2 ให้ความรู้ ความเข้าใจ ทักษะคิด และการปฏิบัติ ขอบข่ายของนันทนาการแก่ประชาชนทุกเพศทุกวัย

1.3 เร่งรัดพัฒนาโครงสร้างองค์กรหลักในการบริหารงานด้านนันทนาการ สร้างเครือข่ายกับหน่วยงานภาครัฐ เอกชน ท้องถิ่น ชุมชน ประสานให้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการนันทนาการ

1.4 ดำเนินการด้านนันทนาการของประเทศในลักษณะการบริหารจัดการแบบ CEO (Chief Executive Office) คือ กำหนดมาตรฐานงานนันทนาการ กำกับ ตรวจสอบดูแล มาตรฐานการประสานการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ทั้งภาครัฐ เอกชน ชุมชนทุกระดับ

1.5 สนับสนุน ภาครัฐ และเอกชน ให้มีบทบาทในการดำเนินการทางนันทนาการ ธุรกิจ และพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางนันทนาการในภูมิภาคเอเชีย

1.6 เร่งรัดพัฒนาแหล่งนันทนาการชุมชน เพื่อให้เป็นแหล่งสนับสนุนการประกอบกิจกรรมนันทนาการรูปแบบต่าง ๆ สอดคล้องกับประเพณีวัฒนธรรม

1.7 ส่งเสริมสนับสนุนให้สถานศึกษา หน่วยงานภาครัฐ เอกชน จัดกิจกรรมนันทนาการในเวลาว่างจากการเรียนการสอน หลังเลิกเรียนหลังเลิกงาน และในวันหยุด

1.8 ผลิตบุคลากรด้านนันทนาการ ให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน เพียงพอต่อความต้องการของสังคม และพัฒนาบุคลากรด้านนันทนาการที่มีอยู่ในภาครัฐ เอกชน ชุมชนท้องถิ่นให้มีความรู้ความสามารถด้านนันทนาการมากยิ่งขึ้นในทุกรูปแบบ

1.9 ส่งเสริมสนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษาอื่นพัฒนาบุคลากรเพื่อเข้าสู่วิชาชีพด้านนันทนาการ

1.10 นำวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ผลิตและเผยแพร่สื่อ เพื่อให้เด็กและเยาวชนได้พัฒนาการเรียนรู้ และนันทนาการ และพัฒนาทรัพยากรนันทนาการให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม

1.11 วางแผนบริหารจัดการนันทนาการ บริการให้ทั่วถึงประชาชนทุกระดับ ทุกฤดูกาลหมุนเวียนตลอดเวลา

1.12 อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้าน และสนับสนุนส่งเสริมให้แพร่หลายมากยิ่งขึ้น

1.13 จัดตั้งสภารับรองมาตรฐานวิชาชีพนันทนาการ (Council of Accreditation)

2. ด้านจุดมุ่งหมาย

2.1 เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนคุณภาพชีวิตที่ดี รู้จักใช้เวลาว่างให้มีประโยชน์ เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการที่เหมาะสมและสอดคล้องกับวิถีชีวิต

2.2 เพื่อพัฒนาทักษะชีวิตสมาคม มนุษย์สัมพันธ์ สามารถเข้าสังคมที่เหมาะสมกับการดำรงชีวิตได้อย่างปกติสุข

2.3 เพื่อสร้างเสริมระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรม รักและหวงแหนมรดกของชาติ

2.4 เพื่อส่งเสริมให้องค์กรท้องถิ่น เข้มแข็ง สามารถบริหารจัดการนันทนาการในการสร้างชุมชนของตนเอง

2.5 เพื่อเสริมสร้างสุขภาพ พลานามัยของเยาวชน ประชาชน โดยใช้กิจกรรมนันทนาการทุกประเภทเป็นสื่อ นำ ทั้งในรูปแบบบริการและธุรกิจ

2.6 เพื่อส่งเสริมให้ศูนย์การท่องเที่ยวกีฬาและนันทนาการจังหวัดเป็นหน่วยงานเครือข่ายระดับจังหวัด สนับสนุนจัดโปรแกรมนันทนาการ และแหล่งนันทนาการทั่วประเทศ

2.7 เพื่อสนับสนุนส่งเสริมให้ท้องถิ่นสร้างบุคลากรของชุมชน และเป็นเจ้าภาพในการจัดการนันทนาการโดยประสานงานร่วมมือกับหน่วยงานเครือข่าย

2.8 เพื่อผลิตเสริมสร้างและพัฒนาบุคลากรด้านนันทนาการให้มีคุณภาพทั้งด้านความรู้ความสามารถ มีเจตคติและพฤติกรรมที่เหมาะสมออกไปสร้างส่งเสริม สนับสนุน และจัดกิจกรรมนันทนาการในการพัฒนาเยาวชน ประชาชนของประเทศ

2.9 เพื่อพัฒนาสถาบันการศึกษาให้มีศักยภาพในการผลิต และพัฒนาบุคลากรด้านนันทนาการอย่างมีคุณภาพ

2.10 เพื่อสร้างผู้นำนันทนาการให้เป็นวิทยากรในการฝึกอบรม อาสาสมัครแก่ทุกเครือข่ายให้มีความรู้ความสามารถจัดกิจกรรมนันทนาการได้

2.11 เพื่อส่งเสริมให้มีแหล่งนันทนาการเพียงพอ มีความปลอดภัยสูง เช่น ศูนย์กีฬาเพื่อนันทนาการ สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ สวนพฤกษศาสตร์ สวนสาธารณะ ศูนย์เยาวชน ค่ายลูกเสือ โดยให้ท้องถิ่นมีส่วนร่วม และให้มีสวนป่าธรรมชาติในทุกสถานศึกษา

2.12 เพื่อสร้างและพัฒนาระบบบริหารงาน โครงสร้างองค์กรด้านนันทนาการของ ประเทศให้ทั่วถึงทุกตำบล หมู่บ้าน

2.13 เพื่อส่งเสริม พัฒนา งานด้านนันทนาการให้สามารถนำไปประกอบอาชีพได้ และสร้างตลาดด้านนันทนาการ

2.14 เพื่อส่งเสริมให้มีการวิจัย เพื่อพัฒนารูปแบบของกิจกรรม และวิธีการดำเนินงาน ข้อมูลสารสนเทศ และบทบาทการเป็นผู้นำ ด้านวิชาการนันทนาการ ให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในยุคปัจจุบัน

2.15 เพื่อจัดทำ จัดหาสื่อ เกี่ยวกับแนวทางการบริหารและการจัดกิจกรรม นันทนาการบริการแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

2.16 เพื่อส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการสร้างชมรมในชุมชนต่าง ๆ และ ประกอบกิจกรรมนันทนาการตามความต้องการของชุมชน อย่างต่อเนื่องทุกฤดูกาลตลอดปี

2.17 เพื่อส่งเสริม สนับสนุนให้มีการจัดประชุม หรือสัมมนาทางวิชาการ มุ่งส่งเสริมวิชาการ หลักสูตร บุคลากร และพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมนันทนาการ

2.18 เพื่อจัดและให้บริการทางนันทนาการศึกษา นันทนาการกลางแจ้ง นันทนาการเพื่อการบำบัด และนันทนาการเพื่อการท่องเที่ยวสำหรับประชาชน เยาวชน กลุ่ม บุคคลพิเศษทั่วไป

2.19 เพื่อสามารถรับรองมาตรฐานวิชาชีพนันทนาการ โดยออกไปประกอบ วิชาชีพนันทนาการ แก่ผู้ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน และคุณภาพของสำนักงาน

2.20 เพื่อส่งเสริม สนับสนุนให้ชุมชน ได้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ และยกย่อง เชิดชูเกียรติ แก่ผู้ประสบผลสำเร็จในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ

3. ด้านการบริหารจัดการ

3.1 วางแผนระบบโครงสร้างองค์กร และองค์กรเครือข่ายให้สามารถบริการ สนับสนุน เสนอแนะ องค์กรท้องถิ่น

3.2 จัดสรรงบประมาณ ค่าตอบแทน ค่าวัสดุอุปกรณ์ สร้างแหล่งนันทนาการ ให้อาสาสมัครในชุมชนเป็นผู้นำ ให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการสนับสนุนการจัดนันทนาการให้ครบ ทุกพื้นที่อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

3.3 ยกระดับมาตรฐาน องค์การด้านนันทนาการให้สูงขึ้น การบริการจัดการของแต่ละหน่วยงานให้มีประสิทธิภาพบนพื้นฐานความเป็นไทยและมาตรฐานสากล

3.4 กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบขององค์กรนันทนาการหน่วยงานสนับสนุน องค์การเครือข่ายในการจัดกิจกรรม โดยสำนักงานฯ ควบคุม

3.5 พัฒนาบุคลากรด้านนันทนาการ ให้เป็นวิทยากรที่มีความรู้ความสามารถ ในชุมชนให้เพียงพอในระยะ 5 ปี

3.6 บูรณาการใช้ทรัพยากร บุคลากรให้เหมาะสมกับภารกิจ จัดสรรงบประมาณ ให้เกิดประโยชน์สูงสุด มีการประเมินผลและรายงานผล ร่วมกันกับองค์กรที่เกี่ยวข้อง

3.7 ผลิต และขอความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ในการผลิตผู้นำและ พัฒนาบุคลากรด้านนันทนาการให้มีคุณภาพ เป็นแบบอย่างที่ดีของสังคม และให้มีความหลากหลาย ทางวิชาชีพ เช่น นันทนาการบำบัด นันทนาการธุรกิจ ฯลฯ รวมทั้งนักวิจัยทางนันทนาการ

3.8 จัดตั้งคณะกรรมการด้านนันทนาการของสำนักงาน ให้ชุมชนมีส่วนร่วม เพื่อ วางแผนกำกับ ติดตาม วิเคราะห์ วิจัย นำผลมาปรับปรุงงานด้านนันทนาการ

3.9 ส่งเสริมให้มีการศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัยนันทนาการในชุมชนทุกระดับ เพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพในการดำเนินงานด้านนันทนาการให้อยู่คู่สังคมไทย

3.10 จัดตั้งชมรม สมาคม หรือศูนย์นันทนาการในชุมชนเป็นศูนย์วิชาชีพทาง นันทนาการศาสตร์ เพื่อการพัฒนาและวิจัยองค์ความรู้ในสาขาวิชาชีพ

3.11 กำหนดยุทธศาสตร์ พันธกิจ และทิศทางในการบริหารจัดการ ไปสู่เป้าหมาย ให้เป็นศูนย์กลางด้านนันทนาการในภูมิภาคเอเชีย

3.12 ประกันคุณภาพของบุคลากรด้านนันทนาการทั้งภาครัฐและเอกชน

3.13 ให้วิทยาลัยพลศึกษาและโรงเรียนกีฬาเป็นเครือข่ายการบริหารงาน ด้าน นันทนาการทั้งระบบในจังหวัดที่อยู่ในความรับผิดชอบ และรายงานให้ส่วนกลางตามขั้นตอน

3.14 กระจายงาน และให้อำนาจในการอนุมัติบางส่วนให้เบ็ดเสร็จในแต่ละจังหวัด เพื่อความคล่องตัวในการบริการจัดการ

4. ด้านการพัฒนาบุคลากรนันทนาการ

4.1 การบริหารหลักสูตรของวิทยาลัยพลศึกษาและโรงเรียนกีฬา

4.1.1 พัฒนาหลักสูตรให้บูรณาการความรู้ทั้งวิทยาศาสตร์สุขภาพ ดนตรี กีฬา ศิลป และสาระการเรียนรู้อื่นได้ และให้เพิ่มชั่วโมงฝึกประสบการณ์

4.1.2 จัดทำหลักสูตรนันทนาการให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม ได้แก่ หลักสูตรนันทนาการบำบัด การบริหารจัดการนันทนาการ การบริการทางนันทนาการ การบริหารทรัพยากรนันทนาการ การจัดบริการนันทนาการกลางแจ้ง

4.13 พัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการศึกษา และส่งเสริมให้นำเกณฑ์มาตรฐานด้านนันทนาการมาใช้อย่างต่อเนื่องและเป็นรูปแบบ

4.14 กำหนดให้นักเรียน นักศึกษาได้เรียนเทคโนโลยีสารสนเทศในหลักสูตรทางนันทนาการ

4.1.5 สร้างองค์ความรู้ใหม่ด้านนันทนาการ โดยใช้กระบวนการด้านการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และนำผลไปพัฒนาหลักสูตรและบุคลากร

4.1.6 โรงเรียนกีฬาเป็นสถานศึกษาด้านแบบของการจัดการเรียนการสอน กิจกรรม นันทนาการ ส่งเสริมโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้ ฝึกปฏิบัติ แสวงหากิจกรรมหลากหลาย และเลือกกิจกรรมที่ชอบของตนเอง

4.1.7 ติดตามประเมินผล และพัฒนาหลักสูตรทุก ๆ 5 ปี

4.2 การพัฒนาบุคลากรในวิทยาลัยพลศึกษาและโรงเรียนกีฬา

4.2.1 จัดอบรมเชิงปฏิบัติการ พัฒนาศักยภาพของบุคลากรให้มีความเชี่ยวชาญด้านนันทนาการ โดยใช้ Learning by doing ในการเป็นผู้นำนันทนาการ

4.2.2 จัดทำหลักสูตรระยะสั้น ๆ และเชิญวิทยากรทางนันทนาการมาให้การอบรมแก่บุคลากรในด้านที่ขาดแคลนผู้นำ

4.2.3 จัดผู้เชี่ยวชาญอาวุโสด้านนันทนาการมาถ่ายทอดให้ความรู้แก่บุคลากรปัจจุบัน เพื่อนำความรู้ไปพัฒนาสร้างความเข้มแข็ง ถ่ายทอดสู่คนรุ่นหลัง

4.2.4 มีแผนงานโครงการต่อเนื่อง พัฒนาบุคลากรในสังกัดให้เป็นนักนันทนาการมืออาชีพ สามารถเป็นวิทยากร จัดอบรมพัฒนาทรัพยากรบุคคลไปพัฒนาบุคลากรในสังกัดอื่น

4.2.5 ส่งเสริมการศึกษาต่อ อบรม ศึกษาดูงานด้านนันทนาการทั้งใน และต่างประเทศ

4.2.6 จัดสรรทุนเพื่อส่งเสริมการวิจัยของบุคลากรด้านนันทนาการในวิทยาลัยพลศึกษา โดยมุ่งเน้นการวิจัยประยุกต์ เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาคน

4.2.7 ทำข้อตกลงกับสถาบันอุดมศึกษาที่ผลิตบุคลากรด้านนันทนาการให้รับบุคลากรในวิทยาลัยพลศึกษาและโรงเรียนกีฬาเข้าศึกษาต่อ

4.3 คุณลักษณะของบุคลากรนันทนาการที่พึงประสงค์

- 4.3.1 มีความประพฤติดี ซื่อสัตย์ สุจริต มีจรรยาบรรณ และจริยธรรม
ในวิชาชีพนันทนาการ
- 4.3.2 ทันทสมัยติดตาม และยอมรับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและ
สังคม
- 4.3.3 มีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ ปฏิภาณไหวพริบ และแก้ปัญหาเฉพาะหน้า
ได้ดี
- 4.3.4 อารมณ์ขันและสุขภาพดี
- 4.3.5 มีความรู้ความเข้าใจในขอบข่ายนันทนาการ
- 4.3.6 มีทักษะในการเป็นผู้นำกิจกรรมนันทนาการอยู่ในระดับดี
- 4.3.7 มีมนุษยสัมพันธ์ดี จูงใจ แต่ไม่เบี่ยงเบนไปในทางชั่วสาว
- 4.3.8 รักและศรัทธาในวิชาชีพนันทนาการ
- 4.3.9 สืบค้นความรู้เดิม และนำมาปรับปรุงประยุกต์ใช้
- 4.3.10 มีทักษะการบริหารจัดการ และทักษะการสื่อสารที่ดี
- 4.3.11 มีความเสียสละเพราะเป็นงานที่ให้บริการ
- 4.3.12 ไม่เป็นผู้มัวเมากับอบายมุข
- 4.3.13 มีความอดทนอดกลั้นต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ
- 4.3.14 สำเร็จการศึกษาด้านนันทนาการ
- 4.3.15 มีใบประกอบวิชาชีพทางนันทนาการ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาแนวโน้มการจัดการนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬา และนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในทศวรรษหน้า พ.ศ. 2547 – 2556 ในด้านนโยบาย จุดมุ่งหมาย การบริหารจัดการนันทนาการ และการพัฒนาบุคลากรทางนันทนาการ ในการพัฒนาการจัดการนันทนาการเพื่อเสริมสร้างสุขภาพพลานามัยของประชาชน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบสำรวจความคิดเห็น โดยใช้เทคนิคเดลฟาย ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

1. การเลือกกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

กลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ กลุ่มผู้บริหาร และนักวิชาการที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับการจัดการนันทนาการ จำนวน 21 คน โดยมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

1.1 ผู้บริหารในสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการในระดับสำนักงาน สำนัก กอง สถาบัน และกลุ่มงาน จำนวน 7 คน

1.2 นักวิชาการที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับการจัดการนันทนาการหรือที่มีตำแหน่งทางวิชาการ ตั้งแต่ระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป ที่ทำการสอนในระดับอุดมศึกษา จำนวน 7 คน

1.3 ผู้บริหารสถานศึกษาที่อยู่ในสถานศึกษาที่อยู่ในสังกัดสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ ได้แก่ ผู้บริหารวิทยาลัยพลศึกษาและโรงเรียนกีฬา จำนวน 7 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล โดยใช้เทคนิคเดลฟายในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยแบบสอบถาม จำนวน 3 ระบบ ดังนี้

2.1 แบบสอบถามรอบที่ 1 เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด จำนวน 4 ข้อใหญ่ คือ

ข้อ 1. สอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับนโยบายของการจัดการนันทนาการ

ข้อ 2. สอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของการจัดการนันทนาการ

ข้อ 3. สอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการบริหารจัดการนันทนาการ

ข้อ 4. สอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรนันทนาการ

2.2 แบบสอบถามรอบที่ 2 เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นจากการรวบรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในการตอบแบบสอบถามรอบที่ 1 แล้วนำมาสร้างแบบสอบถามของแต่ละด้าน ประกอบด้วยคำถามย่อย รวมทั้งหมด 78 ข้อ เป็นแบบประมาณค่า 5 ระดับ แล้วนำแบบสอบถาม ที่สร้างเสร็จสมบูรณ์นำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสอบถามต่อไป

2.3 แบบสอบถามรอบที่ 3 เป็นแบบสอบถามที่มีข้อความเช่นเดียวกับแบบสอบถามรอบที่ 2 แต่มีการเพิ่มตำแหน่งของมัชฌิมาน ช่วงพิสัยระหว่างควอไทล์ และตำแหน่งของผู้เชี่ยวชาญที่ตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 โดยใช้เป็นสัญลักษณ์เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญได้เปรียบเทียบคำตอบของตนเองกับคำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในกรณีผู้เชี่ยวชาญท่านนั้น ๆ ต้องการเปลี่ยนแปลงคำตอบ เพื่อให้เข้าอยู่ในค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ผู้เชี่ยวชาญท่านนั้น ๆ ไม่ต้องแสดงเหตุผลประกอบ แต่ถ้าหากผู้เชี่ยวชาญต้องการยืนยันคำตอบเดิม จะต้องให้เหตุผลในช่วงเหตุผลที่ไม่เปลี่ยนแปลงคำตอบด้วย

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการส่งแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 รอบ แบบสอบถามรอบที่ 1 เริ่มตั้งแต่วันที่ 12 ธันวาคม 2546 แบบสอบถามรอบที่ 2 เริ่มตั้งแต่วันที่ 19 มกราคม 2547 แบบสอบถามรอบที่ 3 เริ่มตั้งแต่วันที่ 23 กุมภาพันธ์ รวมระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งสิ้น 78 วัน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดทำและวิเคราะห์ข้อมูลควบคู่กับการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยส่งแบบสอบถามแต่ละรอบนำมาวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อจัดทำแบบสอบถามฉบับใหม่ ให้ผู้เชี่ยวชาญในการตอบแบบสอบถามต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่ามัธยฐาน (Median) เพื่อหาระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
2. ค่าฐานนิยม (Mode) เพื่อหาความถี่ของระดับคะแนน 1 ถึง 5 ระดับคะแนนใดมีความถี่สูงสุด คือ เป็นฐานนิยมของข้อความนั้น
3. ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Intevquartile Range) เพื่อหาความคิดเห็นที่สอดคล้องกันของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
4. การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์

การวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์คำตอบจากแบบสอบถามปลายเปิด โดยการสังเคราะห์จัดหมวดหมู่และลำดับของคำถาม จัดข้อมูลที่มีความซ้ำซ้อนกันออก เรียบเรียงข้อความให้สมบูรณ์พร้อมกันให้คงความหมายเดิมเอาไว้ จากนั้นนำมาสร้างแบบสอบถามปลายปิด แบบประมาณค่า 5 ระดับ แล้วนำไปให้คณะกรรมการผู้ควบคุมพิจารณาแบบสอบถามอีกรอบ เพื่อแก้ไขให้สมบูรณ์ตรงตามจุดมุ่งหมาย และจัดส่งแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญให้ความคิดเห็นในรอบที่ 2 ต่อไป

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ค่านวนหาค่าฐานนิยม คือ ความถี่ของระดับคะแนน 1 ถึง 5 ในแต่ละข้อความ ระดับคะแนนใดที่มีค่าความถี่สูงสุดถือเป็นฐานนิยมของข้อความนั้น และถ้าค่าความแตกต่างระหว่างค่าฐานนิยมกับมัธยฐานมีค่าไม่เกิน 1 ถือว่าความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมีความสอดคล้องกัน

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ค่านวนหาค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ และวิเคราะห์ผลคำตอบรอบสุดท้าย โดยมีเกณฑ์ตัดสินว่า ความคิดเห็นที่มีค่าความสอดคล้องกันจะต้องมีลักษณะที่เป็นความคิดเห็นที่มีค่ามัธยฐานเกิน 3.5 ขึ้นไป และความคิดเห็นที่มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่มากกว่า 1.5 แสดงว่า ความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยมากขึ้นไป และยังมีความสอดคล้องกับข้อความนั้นด้วย จึงได้นำมาสรุปเป็นความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มี

ต่อแนวโน้มการจัดการนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการศึกษาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยว และกีฬาในทศวรรษหน้า พ.ศ. 2547 – 2556

สรุปผลการวิจัย

ผู้เชี่ยวชาญด้านนันทนาการให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวโน้มการจัดการนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการศึกษาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและการกีฬา ในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2547 – 2556) ดังนี้

1. ด้านนโยบาย

ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า แนวโน้มการจัดการนันทนาการสำนักงานพัฒนาการศึกษาและนันทนาการ ในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2547-2556) ควรมีนโยบายที่มีองค์ประกอบสำคัญ 13 ข้อ คือ ควรส่งเสริมให้ประชาชนทุกเพศทุกวัยใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์โดยเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการให้เป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิต ให้ความรู้ความเข้าใจ ทักษะ และ การปฏิบัติชอบขำนันทนาการ แก่ประชาชนทุกเพศทุกวัย เร่งรัดพัฒนาโครงสร้างองค์กรหลักในการบริหารงานด้านนันทนาการ สร้างเครือข่ายกับหน่วยงานภาครัฐ เอกชน ท้องถิ่น ชุมชน ประสานให้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการนันทนาการ ดำเนินการด้านนันทนาการของประเทศในลักษณะการบริหารจัดการแบบ CEO (Chief Executive Office) คือ กำหนดมาตรฐานงานนันทนาการ กำกับ ตรวจสอบดูแลมาตรฐาน ประสานการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องทั้งภาครัฐ เอกชน ชุมชนทุกระดับ สนับสนุนภาครัฐและเอกชนให้มีบทบาทในการดำเนินการทางนันทนาการบริการ นันทนาการธุรกิจ และพัฒนาประเทศไทยเป็นศูนย์กลางนันทนาการในภูมิภาคเอเชีย เร่งรัดพัฒนาแหล่งนันทนาการชุมชน เพื่อใช้เป็นแหล่งสนับสนุนการประกอบกิจกรรมนันทนาการรูปแบบต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับประเพณีวัฒนธรรม ส่งเสริมสนับสนุนให้สถานศึกษา หน่วยงานภาครัฐ เอกชนจัดกิจกรรมนันทนาการในเวลาว่างจากการเรียนการสอน หลังเลิกเรียน หลังเลิกงาน และในวันหยุดผลิตบุคลากรด้านนันทนาการให้มีคุณภาพได้มาตรฐานเพียงพอต่อความต้องการของสังคมและพัฒนาบุคลากรด้านนันทนาการที่มีอยู่ในภาครัฐ เอกชน ชุมชนท้องถิ่นให้มีความรู้ความสามารถด้านนันทนาการมากยิ่งขึ้นในทุกรูปแบบ ส่งเสริมสนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษาอื่นพัฒนาบุคลากร เพื่อเข้าสู่วิชาชีพด้านนันทนาการ นำวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีสมัยใหม่มาผลิตและเผยแพร่สื่อ เพื่อให้เด็กและเยาวชนได้พัฒนาการเรียนรู้กีฬาและนันทนาการและพัฒนาทรัพยากรนันทนาการให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม วางแผนบริหารจัดการนันทนาการบริการให้ทั่วถึงประชาชนทุกระดับทุกฤดูกาลหมุนเวียนตลอดเวลา

อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านและสนับสนุนส่งเสริมให้แพร่หลายมากยิ่งขึ้น จัดตั้งสภารับรอง
มาตรฐานวิชาชีพนันทนาการ (Council of Accreditation)

2. ด้านจุดมุ่งหมาย

ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า แนวโน้มการจัดการนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการ
กีฬาและนันทนาการ ในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2547-2556) ควรมีจุดมุ่งหมายที่มีองค์ประกอบสำคัญ
20 ข้อ คือ เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีรู้จักใช้เวลาว่างให้มีประโยชน์ เข้าร่วม
กิจกรรมนันทนาการที่เหมาะสมและสอดคล้องกับวิถีชีวิต เพื่อพัฒนาทักษะชีวิตสมาคม มนุษย์
สัมพันธ์ สามารถเข้าสังคมที่เหมาะสมกับการดำรงชีวิตได้อย่างปกติสุข เพื่อสร้างเสริมระเบียบ
วินัย คุณธรรม จริยธรรม รักและหวงแหนมรดกของชาติ เพื่อส่งเสริมให้องค์กรท้องถิ่น
เข้มแข็งสามารถบริการจัดการนันทนาการในการสร้างชุมชนของตนเอง เพื่อเสริมสร้างสุขภาพ
พลานามัยของเยาวชน ประชาชนโดยใช้กิจกรรมนันทนาการทุกประเภทเป็นสื่อ นำทั้งในรูปแบบ
บริการและธุรกิจ เพื่อส่งเสริมให้ศูนย์การท่องเที่ยวกีฬาและนันทนาการจังหวัดเป็นหน่วยงาน
เครือข่ายระดับจังหวัดสนับสนุนการจัดโปรแกรมนันทนาการ และแหล่งนันทนาการทั่วประเทศ
เพื่อสนับสนุนส่งเสริมให้ท้องถิ่นสร้างบุคลากรของชุมชน และเป็นเจ้าภาพในการจัดการนันทนาการ
โดยประสานร่วมมือกับหน่วยงานเครือข่าย เพื่อผลิตเสริมสร้างและพัฒนาบุคลากรด้าน
นันทนาการให้มีคุณภาพทั้งด้านความรู้ความสามารถ มีเจตคติและพฤติกรรมที่เหมาะสมออกไป
สร้างเสริม สนับสนุนและจัดกิจกรรมนันทนาการในการพัฒนาเยาวชนประชาชนของประเทศ

เพื่อพัฒนาสถาบันการศึกษาให้มีศักยภาพในการผลิต และพัฒนาบุคลากรด้าน
นันทนาการอย่างมีคุณภาพ เพื่อสร้างผู้นำนันทนาการให้เป็นวิทยากรในการฝึกอบรมอาสาสมัคร
แก่ทุกเครือข่ายให้มีความรู้ความสามารถจัดกิจกรรมนันทนาการได้ เพื่อส่งเสริมให้มีแหล่ง
นันทนาการเพียงพอมีความปลอดภัยสูง เช่น ศูนย์กีฬาเพื่อนันทนาการ สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
สวนพฤกษศาสตร์ สวนสาธารณะ ศูนย์เยาวชน ค่ายลูกเสือ โดยให้ท้องถิ่นมีส่วนร่วม และให้มี
สวนป่าธรรมชาติในทุกสถานศึกษา เพื่อสร้างและพัฒนาระบบบริหารงาน โครงสร้างองค์กรด้าน
นันทนาการของประเทศให้ทั่วถึงทุกตำบลหมู่บ้าน เพื่อส่งเสริมพัฒนางาน ด้านนันทนาการให้
สามารถนำไปประกอบอาชีพได้ และสร้างตลาดด้านนันทนาการ เพื่อส่งเสริมให้มีการวิจัยพัฒนา
รูปแบบของกิจกรรมและวิธีการดำเนินงาน ข้อมูลสารสนเทศ และบทบาทของผู้นำด้านวิชาการ
นันทนาการ ให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในยุคปัจจุบัน เพื่อจัดทำจัดหาสื่อเกี่ยวกับ
แนวทางการบริหารและการจัดกิจกรรมนันทนาการแก่หน่วยงานเกี่ยวข้อง

เพื่อส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการสร้างชมรมในชุมชนต่าง ๆ และประกอบกิจกรรม
นันทนาการตามความต้องการของชุมชน อย่างต่อเนื่องทุกฤดูกาลตลอดปี

เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้มีการจัดประชุมหรือสัมมนาทางวิชาการมุ่งส่งเสริม
วิชาการ หลักสูตร บุคลากร และพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมนันทนาการ เพื่อจัดและให้บริการ
ทางนันทนาการศึกษา นันทนาการกลางแจ้ง นันทนาการเพื่อการบำบัด และนันทนาการเพื่อ
การท่องเที่ยวสำหรับประชาชน เยาวชน กลุ่มบุคคลพิเศษทั่วประเทศ เพื่อสามารถรับรองมาตรฐาน
วิชาชีพนันทนาการ โดยออกใบประกอบวิชาชีพนันทนาการแก่ผู้ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน และคุณภาพ
ของสำนักงาน เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้ชุมชนได้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการและยกย่องเชิดชูเกียรติ
แก่ผู้ประสบผลสำเร็จในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ

3. ด้านการบริหารจัดการ

ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าแนวโน้มการจัดการนันทนาการของสำนักงาน
พัฒนาการกีฬาและนันทนาการ ในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2547-2556) ควรมีการบริหารจัดการที่มี
องค์ประกอบสำคัญ 14 ข้อ คือ วางแผนระบบโครงสร้างองค์กรและองค์กรเครือข่ายให้สามารถ
บริการ สนับสนุน เสนอแนะองค์กรท้องถิ่น จัดสรรงบประมาณค่าตอบแทน ค่าวัสดุอุปกรณ์
สร้างแหล่งนันทนาการและให้อาสาสมัครในชุมชนเป็นผู้นำให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการสนับสนุน
การจัดนันทนาการให้ครบทุกพื้นที่อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน ยกกระดับมาตรฐานองค์กรด้าน
นันทนาการให้สูงขึ้น การบริหารจัดการของแต่ละหน่วยงานให้มีประสิทธิภาพบนพื้นฐานความ
เป็นไทยและมาตรฐานสากล

กำหนดหน้าที่รับผิดชอบองค์กรนันทนาการ หน่วยงานสนับสนุน องค์กรเครือข่าย
ในการจัดกิจกรรมโดยสำนักงานฯ ควบคุม พัฒนาบุคลากรด้านนันทนาการให้เป็นวิทยากรที่มี
ความรู้ความสามารถในชุมชน ให้เพียงพอในระยะเวลา 5 ปี บูรณาการใช้ทรัพยากร บุคลากรให้
เหมาะสมกับภารกิจ จัดสรรงบประมาณให้เกิดประโยชน์สูงสุด มีการประเมินผลและรายงานผล
ร่วมกันกับองค์กรที่เกี่ยวข้องผลิต และขอความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ในการผลิต
ผู้นำ และพัฒนาบุคลากรด้านนันทนาการให้มีคุณภาพ เป็นแบบอย่างที่ดีของสังคม และให้มี
ความหลากหลายทางวิชาชีพ เช่น นันทนาการบำบัด นันทนาการธุรกิจ ฯลฯ รวมทั้งนักวิจัย
ทางนันทนาการ จัดตั้งคณะกรรมการด้านนันทนาการของสำนักงานฯ ให้ชุมชนมีส่วนร่วมเพื่อ
วางแผนกำกับ ติดตาม วิเคราะห์ วิจัย นำผลมาปรับปรุงงานด้านนันทนาการ ส่งเสริมให้มีการ
ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัยนันทนาการในชุมชนทุกระดับเพื่อเพิ่มคุณภาพ และประสิทธิภาพ
ของการดำเนินงานด้านนันทนาการให้อยู่คู่สังคมไทย จัดตั้งชมรม สมาคม หรือศูนย์นันทนาการ

ในชุมชนเป็นศูนย์วิชาชีพทางนันทนาการศาสตร์ เพื่อการพัฒนาและวิจัยองค์ความรู้ในสาขาวิชาชีพ กำหนดยุทธศาสตร์ พันธกิจ และทิศทางการบริหารจัดการไปสู่เป้าหมายให้เป็นศูนย์กลางด้านนันทนาการในภูมิภาคเอเชีย ประกันคุณภาพของบุคลากรด้านนันทนาการ ทั้งภาครัฐและเอกชน ให้วิทยาลัยพลศึกษา และโรงเรียนกีฬาเป็นเครือข่ายการบริหารงานด้านนันทนาการทั้งระบบในจังหวัดที่อยู่ในความรับผิดชอบและรายงานให้ส่วนกลางตามขั้นตอนกระจ่ายงานและให้อำนาจในการอนุมัติบางส่วนให้เบ็ดเสร็จในแต่ละจังหวัด เพื่อความคล่องตัวในการบริหารจัดการ

4. ด้านการพัฒนาบุคลากรนันทนาการ

ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า แนวโน้มการจัดการนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2547–2556) ในด้านการพัฒนาบุคลากรนันทนาการ แบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

- 4.1 การบริหารหลักสูตรของวิทยาลัยพลศึกษาและโรงเรียนกีฬา
- 4.2 การพัฒนาบุคลากรในวิทยาลัยพลศึกษาและโรงเรียนกีฬา
- 4.3 คุณลักษณะของบุคลากรนันทนาการที่พึงประสงค์

4.1 การบริหารหลักสูตรของวิทยาลัยพลศึกษาและโรงเรียนกีฬา ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า ควรพัฒนาหลักสูตรให้บูรณาการความรู้ทั้งวิทยาศาสตร์สุขภาพ ดนตรี กีฬา ศิลปะ และสาระการเรียนรู้อื่นได้ และให้เพิ่มชั่วโมงฝึกประสบการณ์ จัดทำหลักสูตรนันทนาการให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม ได้แก่ หลักสูตรนันทนาการบำบัด การบริหารจัดการนันทนาการ การบริการทางนันทนาการ การบริหารทรัพยากรนันทนาการ การจัดบริการนันทนาการกลางแจ้ง พัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาและส่งเสริมให้นาเกณฑ์มาตรฐานด้านนันทนาการมาใช้อย่างต่อเนื่องและเป็นรูปแบบ กำหนดให้นักเรียนนักศึกษาได้เรียนเทคโนโลยีสารสนเทศในหลักสูตรนันทนาการ สร้างองค์ความรู้ใหม่ด้านนันทนาการโดยใช้กระบวนการ ด้านการศึกษาวิเคราะห์ วิจัยและนำผลไปพัฒนาหลักสูตรและบุคลากร โรงเรียนกีฬาเป็นสถานศึกษาด้านแบบของการจัดการเรียนการสอนกิจกรรมนันทนาการ ส่งเสริมโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้ฝึกปฏิบัติแสวงหากิจกรรมหลากหลายและเลือกกิจกรรมที่ชอบของตนเอง ติดตามประเมินผล และพัฒนาหลักสูตรทุก ๆ 5 ปี

4.2 การพัฒนาบุคลากรในวิทยาลัยพลศึกษาและโรงเรียนกีฬา ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า ควรจัดอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรให้มีความเชี่ยวชาญด้านนันทนาการ โดยใช้ Learning by doing ในการเป็นผู้นำนันทนาการ จัดทำหลักสูตรระยะสั้น ๆ และเชิญวิทยากรทางนันทนาการมาให้การอบรมแก่บุคลากรในด้านที่ขาดแคลนผู้นำ จัดผู้เชี่ยวชาญอาวุโสด้านนันทนาการมาถ่ายทอดให้ความรู้แก่บุคลากรปัจจุบัน เพื่อนำความรู้ไปพัฒนาสร้างความเข้มแข็งถ่ายทอดสู่คนรุ่นหลัง มีแผนงานโครงการต่อเนื่อง พัฒนามูลฐานในสังกัดให้เป็นนักนันทนาการมืออาชีพสามารถเป็นวิทยากรจัดอบรมพัฒนาทรัพยากรบุคคลไปพัฒนามูลฐานนันทนาการในสังกัดอื่น ส่งเสริมการศึกษาต่อ อบรม ศึกษาดูงานด้านนันทนาการทั้งใน และต่างประเทศ จัดสรรทุนเพื่อส่งเสริมการวิจัยของบุคลากรด้านนันทนาการในวิทยาลัยพลศึกษา โดยมุ่งเน้นการวิจัยประยุกต์ เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาคน ทำข้อตกลงกับสถาบันอุดมศึกษาที่ผลิตบุคลากรด้านนันทนาการให้รับบุคลากรในวิทยาลัยพลศึกษาและโรงเรียนกีฬาเข้าศึกษาต่อ

4.3 คุณลักษณะของบุคลากรนันทนาการที่พึงประสงค์ ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า ควรมีความประพฤติดี ซื่อสัตย์ สุจริต มีจรรยาบรรณ และจริยธรรมในวิชาชีพ นันทนาการ ทนสมัยติดตามและยอมรับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและสังคม มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ปฏิภาณไหวพริบ และแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี อารมณ์ขัน และสุขภาพดี มีความรู้ความเข้าใจในขอบข่ายนันทนาการ มีทักษะในการเป็นผู้นำกิจกรรมนันทนาการอยู่ในระดับดี มีมนุษยสัมพันธ์ดี จูงใจ แต่ไม่เบี่ยงเบนไปในทางชั่วร้าย รักและศรัทธาในวิชาชีพ นันทนาการ สืบค้นความรู้เดิมและนำมาปรับปรุงประยุกต์ใช้ มีทักษะการบริหารจัดการและทักษะสื่อสารที่ดี มีความเสียสละ เพราะเป็นงานบริการ ไม่เป็นผู้มีว่มาอยู่กับอายุ มีความอดทนอดกลั้นต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ สำเร็จการศึกษาด้านนันทนาการ มีใบประกอบวิชาชีพทางนันทนาการ

อภิปรายผล

จากการศึกษาค้นคว้าเรื่อง แนวโน้มการจัดการนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในทศวรรษหน้า(พ.ศ.2547-2556)มีประเด็นที่จะนำมาอภิปรายดังนี้

1. แนวโน้มการจัดการนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในทศวรรษหน้า ด้านนโยบายการจัดการนันทนาการ

นโยบายการจัดการนันทนาการ มีความสำคัญต่อการจัดการนันทนาการ เพราะว่าการจัดการนันทนาการเป็นงานของบุคคลหลายฝ่าย เช่น ฝ่ายผู้จัด ผู้เข้าร่วม และผู้ให้การสนับสนุนการจัด จึงจำเป็นต้องมีนโยบายเป็นเครื่องกำหนดจุดหมาย ตลอดจนการจัดหลักสูตร เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ นโยบายก็เป็นสิ่งจำเป็นจะต้องกำหนดให้มีขึ้นเพื่อให้การจัดการนันทนาการแต่ละส่วน แต่ละกลุ่มและแต่ละองค์กรใช้เป็นหลักในการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมาย

ซึ่งผลการวิจัยพบว่า การจัดการนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ ในทศวรรษหน้า เป็นการจัดการนันทนาการเพื่อมวลชน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่างตระหนักถึงคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยเล็งเห็นว่า ประชาชนที่มีคุณภาพนั้นจะต้องมีศักยภาพในการทำงาน ในการดำเนินชีวิต เพื่อประเทศชาติร่วมกันไปด้วย อีกทั้งเป็นการเพิ่มผลผลิตที่มีคุณภาพในด้านอื่นๆ เป็นทางอ้อม ไม่ว่าเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา ก็จะพัฒนาตามกันไป ด้วย ทั้งนี้เพราะประชาชนมีคุณภาพ จึงมีความคิดเห็นในทำนองเดียวกัน สอดคล้องกันมากอย่างที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สมบัติ กาญจนกิจ (2544 : 32-33) ที่กล่าวว่า นันทนาการเป็นกิจกรรมหรือศาสตร์ที่พัฒนาคนให้มีคุณภาพได้ เพราะนันทนาการมีคุณค่า ช่วยให้บุคคลชุมชนได้รับความสนุกสนาน มีความสุขในชีวิต บุคคลและชุมชนพัฒนาสุขภาพจิตและสมรรถภาพทางกายที่ดี ป้องกันปัญหาอาชญากรรมและพฤติกรรมเบี่ยงเบนในทางไม่พึงประสงค์ของเยาวชนและเด็ก ส่งเสริมความเป็นพลเมืองดี ส่งเสริมการพัฒนาอารมณ์สุข ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของชาติ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ส่งเสริมเรื่องการรักษาสุขภาพ ส่งเสริมมนุษยสัมพันธ์และการทำงานเป็นทีม ส่งเสริมและทำนุบำรุงขวัญทหาร ตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ตามชายแดน และเป็นไปตามแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 ที่มุ่งเน้นในการยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในประเทศ ให้มีการพัฒนาที่พึงประสงค์ ทั้งนี้ต้องฟื้นฟูเศรษฐกิจให้มีประสิทธิภาพ โดยอาศัยบุคคลที่มีคุณภาพชีวิตที่ดี โดยถือเป็นนโยบาย และสอดคล้องกับ สมพงษ์ รินทะไชย (2539 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง แนวโน้มการจัดการศึกษาของวิทยาลัยสารพัดช่างในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2540-2549) โดยใช้วิธี

วิจัยแบบเทคนิคเดลฟาย พบว่านโยบายการจัดการศึกษาจะต้องเป็นการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งหวังก่อให้เกิดการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมนันทนาการ เพื่อเป็นสื่อในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยจัดหลักสูตรการเรียนการสอน เป็นวิชาบังคับ ในชั้นปีที่ 1 และสอดคล้องกับ ทินกร นามบุญจิตต์ (2545 : 9) กล่าวว่า ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนนั้น เป็นหน้าที่และความรับผิดชอบอย่างแท้จริงและจริงจังของ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ โดยจะต้องตระหนักในการบริหารจัดการอันก่อให้เกิดผลดีงาม อย่างเป็นระบบและยั่งยืน เพื่อดึงประชาชนโดยร่วมมือกับหน่วยงานอื่นๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน อนึ่ง ในการจัดการนันทนาการควรนำวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีสมัยใหม่ มาใช้ในการผลิตและเผยแพร่สื่อสู่เด็กและเยาวชนได้พัฒนาการเรียนรู้ด้านนันทนาการ และการพัฒนาทรัพยากรนันทนาการ รวมทั้ง พัฒนาบุคลากรนันทนาการที่มีอยู่ให้มีความรู้ความสามารถมากยิ่งขึ้น สนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษาพัฒนาบุคลากรเข้าสู่วิชาชีพนันทนาการ ส่งเสริมการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้าน ที่ดีนำมาพัฒนาเผยแพร่ ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 (2542 : 12-16) ระบุไว้ในแนวทางการจัดการศึกษา โดยยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถ เรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ รัฐจัดแหล่งการเรียนรู้ บุคลากร และข้อมูลไว้บริการ การจัดการนันทนาการ นั้นเช่นกัน นันทนาการเป็นศาสตร์ที่มีกระบวนการดำเนินงานเป็นขั้นตอนเหมือนศาสตร์อื่นๆ อันจะนำไปสู่เป้าหมาย การพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนให้มีสุขภาพจิตและร่างกายสมบูรณ์ขึ้น (ก่าโชค เผือกสุวรรณ . 2538 : 8-9)

2. แนวโน้มการจัดการนันทนาการ ของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2547-2556) ในด้านจุดมุ่งหมายการจัดการนันทนาการ ผลการวิจัยที่ผู้เชี่ยวชาญคาดการณ์ไว้ จะเป็นการจัดการนันทนาการเพื่อส่งเสริมให้ประชาชนทุกกลุ่ม รวมทั้งกลุ่มบุคคลพิเศษ และผู้ด้อยโอกาส ได้ร่วมกิจกรรมนันทนาการ ออกกำลังกาย เล่นกีฬา ให้สอดคล้องกับวิถีชีวิต เพื่อส่งเสริมสุขภาพและนันทนาการ รวมทั้งสร้างคุณธรรม จริยธรรม ความสามัคคีความมีระเบียบวินัย ของบุคคลในชาติ ให้รัฐจัดสร้างจัดหาสถานที่ที่เป็นแหล่งบริการ วัสดุอุปกรณ์ บุคลากร งบประมาณ สนับสนุน ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 พ.ศ.2545-2549 (2544 : 12-15) เมื่อประชาชนมีความเข้มแข็ง มีคุณภาพชีวิตที่ดี นำไปสู่การสร้างเศรษฐกิจ การพัฒนาชุมชน ท้องถิ่น และสังคมประเทศชาติให้มีความเข้มแข็ง เป็นปึกแผ่น มีระเบียบวินัย มีความสามัคคี ประชาชนในชุมชนท้องถิ่นมีคุณธรรม จริยธรรม การเปลี่ยนแปลงมาสู่สิ่งดีงามทั้งหลายทั้งปวง อาศัยกระบวนการทางการจัดการนันทนาการทั้งสิ้น สอดคล้องกับ คณิต เขียววิชัย (2545 : 13) กล่าวไว้ว่า นันทนาการมีจุดมุ่งหมายที่จะช่วยตอบสนอง

ความต้องการพื้นฐานของประชาชนด้านต่าง ๆ ช่วยส่งเสริมสุขภาพของคนในชุมชน ช่วยสร้างบรรยากาศของความอบอุ่นภายในครอบครัว ช่วยลดความเครียดของสังคมและสร้างพลเมืองที่ดีให้แก่ประเทศชาติ ดังนั้น ความเห็นสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญในแนวโน้มจุดมุ่งหมายของการจัดการนันทนาการน่าจะส่งผลดีต่อประเทศชาติสืบไป

3. แนวโน้มการจัดการนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2547-2556) ในด้านการบริหารจัดการนันทนาการ

ผลการวิจัยที่ผู้เชี่ยวชาญคาดการณ์ไว้ว่าควรวางระบบโครงสร้างองค์กรและเครือข่ายให้สามารถบริการ สนับสนุน เสนอแนะองค์กรท้องถิ่น จัดสรรงบประมาณ บุคลากรที่เหมาะสมกับภารกิจ และให้ได้รับประโยชน์สูงสุด ผลิตและพัฒนาบุคลากรให้มีความหลากหลาย พัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย ส่งเสริมการนำนวัตกรรม เทคโนโลยีสมัยใหม่และสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการนันทนาการ กระจายอำนาจการบริหาร ซึ่งสอดคล้องกับ สุวิมล ตั้งสัจพจน์ (2541 : 113-115) กล่าวถึง การจัดการองค์กรที่ให้บริการทางนันทนาการ ประกอบด้วย 2 หลักใหญ่คือ 1. ปรับปรุงคุณภาพของประชาชนด้วยการจัดประสบการณ์ที่มีความหมายแก่ผู้ใช้บริการ 2. มุ่งเน้นการจัดหา พัฒนา ทะนุบำรุงรักษาพัฒนาแหล่งนันทนาการและกิจกรรมนันทนาการให้เกิดความสนุกสนานแก่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ และสร้างสรรค์สิ่งแวดล้อมที่ทำให้มีคุณภาพชีวิตที่ดียิ่งขึ้น โดยยึดภารกิจการบริหารจัดการที่สำคัญ คือ การวางแผน (Planning) การจัดองค์กร (Organizing) การจัดบุคลากร (Staffing) การอำนวยการ (Directing) และการควบคุม (Controlling) และ สอดคล้องกับ วีรพล วิเศษศิลป์ (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องแนวโน้มโรงเรียนกีฬาในทศวรรษหน้า โดยใช้การวิจัยแบบเทคนิคเดลฟาย พบว่า โรงเรียนกีฬาจะต้องดำเนินการวางแผน การบริหารงานล่วงหน้าอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ต้องมีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ ในอัตราส่วนที่เพียงพอ ในการพัฒนาการเรียนการสอนด้านการกีฬาและนันทนาการอย่างเพียงพอ กระบวนการบริหารงานเป็นอิสระและได้รับการสนับสนุนด้านต่าง ๆ จากรัฐอย่างจริงจัง

การบริหารจัดการนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จากสภาพในปัจจุบัน การจัดการนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ ได้พัฒนาไปอย่างต่อเนื่อง มีนโยบายร่วมมือการจัดนันทนาการกับองค์กรเครือข่าย ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน เช่น กระทรวงสาธารณสุข ในการดำเนินการเดินแอโรบิก ที่ครอบคลุมชุมชนทั่วประเทศได้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการในการพัฒนาสุขภาพ การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการ มีหน่วยงานรองรับการบริหารจัดการอย่างชัดเจน แต่บางเครือข่ายยังไม่

ชัดเจน และยังไม่เกิดขึ้น ดังนั้นในอนาคตอันใกล้ การบริหารจัดการนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการศึกษาและนันทนาการ จะต้องตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน ทุกกลุ่ม ทุกระดับ อย่างแน่นอน การจัดกิจกรรมนันทนาการควรมีความหลากหลาย สนุกสนาน ท้าทาย ทำให้ประชาชนอยากเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิต จึงจำเป็นต้องมีนโยบายที่ชัดเจนดังกล่าว

4. แนวโน้มการจัดการนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการศึกษาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในทศวรรษหน้า(พ.ศ.2547-2556) ในด้านการพัฒนาบุคลากร ผลการวิจัยที่ผู้เชี่ยวชาญคาดการณ์ไว้ ในการบริหารหลักสูตรวิทยาลัยพลศึกษาและโรงเรียนกีฬา ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องให้บูรณาการความรู้ด้าน วิทยาศาสตร์สุขภาพ ดนตรี กีฬา ศิลปะ และสาระการเรียนรู้อื่นกับการเรียนนันทนาการ จัดทำหลักสูตรให้หลากหลาย สาขาให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม ให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและเทคโนโลยี ดังที่ สจ๊วต อูทรานันท์ (2527 : 307) ได้กล่าวว่า หลักสูตรที่สร้างขึ้นจะต้องมีความสอดคล้องกับสภาพปัญหาและสนองตอบต่อความต้องการของบุคคลและสังคมมากที่สุด ตลอดจนการนำเอาภูมิปัญญาชาวบ้านมาผสมผสานกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ มีความเปิดเสรีในหลักสูตรและยืดหยุ่นต่อเนื่องกันไป หลักสูตรการเรียนการสอนนันทนาการ เพื่อนำไปพัฒนาคน ฝึกฝนให้เป็นผู้ทำหน้าที่หลากหลาย เช่น ผู้นำกิจกรรม ผู้จัดการกิจกรรม ผู้ดำเนินการและผู้บริหารจัดการนันทนาการ ดังนั้น ควรเป็นหลักสูตรที่พัฒนาคนให้มีความรู้ ความสามารถทางนันทนาการอย่างลึกซึ้ง และรอบรู้ในสาขาวิชาอื่นไปพร้อมกัน

การพัฒนาบุคลากรในวิทยาลัยพลศึกษาและโรงเรียนกีฬา ควรมีการอบรม ศึกษา ดูงาน และให้ฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง ทั้งด้านการเป็นผู้นำนันทนาการ การบริหารจัดการ การเป็นวิทยากร และการเป็นผู้ฝึกสอน อบรม บุคลากรในสถาบันดังกล่าวจะต้องเป็นต้นแบบ มีความรอบรู้ทั้ง ศาสตร์ และศิลป์ กล่าวคือ ต้องมีพื้นฐานทางวิชาชีพนันทนาการที่สำคัญ ได้แก่ พลศึกษา จิตวิทยา สังคมวิทยา มานุษยวิทยา วิทยาศาสตร์สุขภาพ ดังที่ กำโชค เผือกสุวรรณ. (2542 : 82-85) กล่าวว่า บุคลากรนันทนาการจะต้องมีคุณลักษณะสำคัญอย่างยิ่ง 3 ประการ คือ 1.มีความรู้ดี 2. เป็นคนดี 3. บริการจัดกิจกรรมนันทนาการได้เป็นอย่างดี จากคุณสมบัติดังกล่าวนี้ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นคุณลักษณะที่บุคลากรทางนันทนาการของวิทยาลัยพลศึกษาและโรงเรียนกีฬาควรมีอย่างยิ่ง และสอดคล้องกับการวิจัยของ มาริรัตน์ ศรีนทุ (2538 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบุคลากรฝ่ายฝึกอบรม สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรผู้ทำหน้าที่ในการอบรมควรมีคุณลักษณะในการ

บริหารโครงการ บริหารกิจกรรมประกอบการบรรยายอบรมแนวใหม่ ดังนั้น การพัฒนาบุคลากรของสำนักงานพัฒนาการศึกษาและนันทนาการ ในอนาคตควรให้ สอดคล้องกับความเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่เห็นสอดคล้องกันมากถึงมากที่สุด เพื่อพัฒนาไปสู่มาตรฐานองค์ประกอบนันทนาการด้านบุคลากร

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาวิจัย เรื่อง แนวโน้มการจัดการนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการศึกษาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในทศวรรษหน้า(พ.ศ.2547-2556) ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ควรทบทวนและปรับปรุงนโยบาย การจัดการนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการศึกษาและนันทนาการ ให้สอดคล้องกับแนวโน้มที่ผู้เชี่ยวชาญทั้งหลายได้คาดการณ์เอาไว้
2. ควรจัดเตรียมหรือวางจุดมุ่งหมาย และการจัดการนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการศึกษาและนันทนาการ ให้เด่นชัดและเป็นรูปแบบที่เหมาะสม เพราะว่าเป็นการจัดการนันทนาการให้กับประชาชนทุกเพศ ทุกวัย รวมทั้งกลุ่มบุคคลพิเศษ
3. ควรจัดเตรียมแผนพัฒนา เพื่อให้สอดคล้องกับผู้เชี่ยวชาญได้คาดการณ์เอาไว้ในด้านการบริหารจัดการ ด้านการพัฒนาบุคลากร ให้สอดคล้องกับนโยบายและจุดมุ่งหมาย
4. ควรบริหารจัดการหลักสูตรนันทนาการ ในวิทยาลัยพลศึกษาและโรงเรียนกีฬาในอนาคต โดยนำเทคโนโลยีสารสนเทศและภาษาที่ใช้เป็นสากลหรือภาษาที่มีคนใช้มาก ให้นักเรียนนักศึกษาได้เรียนรู้ และนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพในการประกอบวิชาชีพทางนันทนาการ
5. ควรส่งเสริมให้ภาค รัฐ เอกชน ชุมชน ท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการจัดการนันทนาการ ทุกรูปแบบ ครอบคลุมให้ทั่วถึงทุกพื้นที่ รวมทั้งพัฒนาแหล่งนันทนาการและบุคลากรนันทนาการในท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพในการบริการได้ทั่วถึงสอดคล้องกับประเพณีวัฒนธรรมแต่ละท้องถิ่น
6. ควรสร้างมาตรฐานแหล่งบริการนันทนาการ และบุคลากรนันทนาการผู้ให้บริการนันทนาการทุกประเภททุกระดับ มุ่งไปสู่มาตรฐานสากล

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

- 1.ศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการให้บริการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ ด้านนันทนาการ ต่อองค์การภาครัฐ เอกชน ชุมชน ท้องถิ่น .
2. การประเมินผลการปฏิบัติงานของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการในด้านการบริหารจัดการนันทนาการ โดยเน้นการวิจัยเชิงคุณภาพให้ละเอียดตรงความเป็นจริงมากที่สุด
3. สำรวจสภาพปัญหา ความต้องการของผู้จบหลักสูตรนันทนาการ และด้านการตลาดนันทนาการ
4. การติดตามผลการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนหลังการเข้าร่วมกระบวนการนันทนาการเป็นวิถีชีวิต
- 5.สำรวจสภาพปัญหาความต้องการของประชาชนต่อกระบวนการจัดการนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงการทองเที่ยวและกีฬา. (2545, พฤศจิกายน). *วิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์ และทิศทางการพัฒนาสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ*. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- _____. (2547). *รายงานประจำปี 2546*. กรุงเทพฯ : องค์การทหารผ่านศึก.
- กาญจนา สุขประเสริฐ. (2536). *แนวทางการจัดการศึกษานอกโรงเรียนให้สอดคล้องกับโครงการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก : กรณีศึกษาในจังหวัดระยองด้วยเทคนิคเดลฟาย*. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- การศึกษาแห่งประเทศไทย. (2544). *แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2545 – 2549)*. กรุงเทพฯ : นิเวไทยมิตรการพิมพ์.
- เกษม บุญอ่อน. (2522). "เดลฟาย : เทคนิคในการวิจัย : *คุรุปริทัศน์*. 4(10) : 27 – 28.
- กำโชค เพือกสุวรรณ. (2538). *ผู้นำนันทนาการ*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เกษมศรี.
- _____. (2542). *ธุรกิจนันทนาการ*. (เอกสารประกอบการสอน). ภาควิชาสันทนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชนิษฐา วิทยาอนุมาส. (2530). "การวิจัยแบบเดลฟาย : เทคนิคและปัญหาที่พบในงานวิจัย," *รวมบทความเกี่ยวกับการวิจัยทางการศึกษา*. 24 – 93 กรุงเทพฯ : ชมรมผู้สนใจงานวิจัยทางการศึกษา กองวิจัยการศึกษาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- คณัญญา บุญอาภา. (2531). *การศึกษาแนวโน้มของการประสานสัมพันธ์ในการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ ในปีพุทธศักราช 2535 – 2539*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร
- คณิต เขียววิชัย. (2532). *หลักนันทนาการ*. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- ชูชีพ เยาวพัฒน์. (2543). *นันทนาการ*. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พรินติ้งเฮาส์.

- ทินกร นำบุญจิตต์. (2545). *บนเส้นทาง 69 ปี กรมพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : สำนักงานพัฒนาการศึกษาและนันทนาการ.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2535). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุรพา นิชากร. (2537). *แนวโน้มอุตสาหกรรมศิลป์ของสถาบันราชภัฏเขตภาคเหนือ สังกัดกรมการฝึกหัดครูในทศวรรษหน้า*. ปรินิพนธ์ กศ.ม.พิษณุโลก : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- ประยูร ศรีประสาธน์. (2523, เมษายน – พฤษภาคม). "เทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย," *วารสารการศึกษาแห่งชาติ*. 14(2) : 50-59.
- ฟอง เกิดแก้ว. (2530). *นันทนาการและพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.
- มนัส บุญวงศ์ และคนอื่น ๆ. (2538). *หลักการจัดการ*. กรุงเทพฯ : วัจอักษร
- มารีรัตน์ ศรีนทุ. (2538). *คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบุคลากร ฝ่ายฝึกอบรม สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข*. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (การพยาบาลศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- มัลลิกา ดันสอน. (2544). *การจัดการยุคใหม่*. กรุงเทพฯ : เอ็กซ์เปอร์เพ็ค.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2545). *พระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม*. กรุงเทพฯ : สำนักนิติธรรม.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2530). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2525*. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- วีรพล วิเศษศิลป์. (2544). *แนวโน้มโรงเรียนกีฬาในทศวรรษหน้า*. ปรินิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- วงศ์กร ภูทอง และคนอื่น ๆ. (2545). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9*. (พ.ศ. 2545 – 2549). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เดอะบุค.
- สังัด อุทรานันท์. (2527). *พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร*. กรุงเทพฯ : วงเดือนการพิมพ์.
- สมคิด บางโม. (2545). *องค์การและการจัดการ*. กรุงเทพฯ : วิจัยพัฒนการพิมพ์.

- สมบัติ กาญจนกิจ. (2542). *นันทนาการชุมชนและโรงเรียน*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2544). *นันทนาการและอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2546, กรกฎาคม). *เครือข่ายการบริหารจัดการนันทนาการของรัฐ*. เอกสารการประชุมเชิงปฏิบัติการผู้บริหารจัดการนันทนาการมวลชน. กรุงเทพฯ : สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ.
- สมบูรณ์ ดันยะ. (2524, มกราคม – เมษายน). "มารู้จัก Delphi Technique," *วารสารวัดผลการศึกษา*. 2 : 10 – 17.
- สมพงษ์ รินทะไชย. (2539). *แนวโน้มการจัดการศึกษาของวิทยาลัยสารพัดช่างในทศวรรษหน้า* (พ.ศ. 2540 – 2549). *ปริญญานิพนธ์* กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุธรรม จันทร์หอม. (2526, มกราคม – มีนาคม). *เดลฟายเทคนิคกับการบริหาร*. 11(1-2) : 93 – 99.
- สุวิมล ตั้งสัจพจน์. (2541). *สารความรู้เกี่ยวกับพลศึกษาและนันทนาการ*. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : โชติสุขการพิมพ์.
- สุวรรณ ทองหนู. (2536). *วิทยาลัยพลศึกษาในอนาคต*. *ปริญญานิพนธ์* กศ.ม. มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ. (2540). *แผนพัฒนาเด็กและเยาวชน ในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 พ.ศ. 2540 – 2544*. กรุงเทพฯ : องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ. (2545). *รายละเอียดการแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ*. กรุงเทพฯ : สำนักงานฯ.
- เอนก หงษ์ทองคำ. (2542). *นันทนาการกับสังคม*. กรุงเทพฯ : คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- อรรถ อุบลเลิศ. (2538). *โรงเรียนเทศบาลในอนาคต*. *ปริญญานิพนธ์* กศ.ม. มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.

- Cash, P.R. (1993, December) "The Cash Competency inventory for intercollegiate directors : Development And Validation," *Dissertation Abstracts International*. 44 : 1722 – A - 1723-A.
- Everett, Barbara Blanks. (1992, February). " A Model Job Description for the Personal Administration Position in North Carolina Public School Systems," *Dissertation Abstracts International*. 8 (6) 2766-A.
- Levy ,M., Weitz ,B. (2002). *Retailing Management*. 4th ed. Boston : Mcgraw-Hill Irwin.
- Maidment, Robert. (1989). *Staff Enhancement : A Personnel Development Guide for School Administrators*. Des Moines : Mid – South Regional Resource Center Lexington, (CD-ROM. Eric No. ED 313775).
- Neilson, Robert Lewis. (1979, October). "An Analysis of Intramural sport programs in the State Supported Senior Universities in Tennessee," *Dissertation Abstracts International*. 40(4) : 1951 – A.
- Sykes, Kevin (1989, May). "The Role of Exercise in Community Health and Fitness Promotion," *Dissertation Abstracts International*. 49/11 : 3303A.

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญผู้เข้าร่วมการวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่เข้าร่วมงานวิจัย

กลุ่มที่ 1. ผู้บริหารของสำนักงานพัฒนาการศึกษาและนันทนาการ

1.นายทินกร นามบุญจิตต์	ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการศึกษาและนันทนาการ
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
2.นายสมบัติ กุรุพันธ์	รองผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการศึกษาและนันทนาการ
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
3.นายวิเชต ชีเชิญ	ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมและพัฒนานันทนาการ
สำนักงานพัฒนาการศึกษาและนันทนาการ
4.นายพิชเรข พิริยหะพันธ์	ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาการศึกษา
สำนักงานพัฒนาการศึกษาและนันทนาการ
5.นายเสกสรร นาควงศ์	ผู้อำนวยการสำนักวิทยาศาสตร์การศึกษา
สำนักงานพัฒนาการศึกษาและนันทนาการ
6.นางแสงจันทร์ วรสุมนต์	ผู้อำนวยการกองกลาง
สำนักงานพัฒนาการศึกษาและนันทนาการ
7.นายทวนชัย ลมูลสว่าง	ศึกษานิเทศก์ระดับ 8 รักษาราชการผู้อำนวยการ
สถาบันพัฒนาบุคลากร สำนักงานพัฒนาการศึกษาและนันทนาการ

กลุ่มที่ 2.ผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานพัฒนาการศึกษาและนันทนาการ

1.นายสมพงษ์ ชาคะวิถิ	ผู้อำนวยการวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอุดรธานี
2.ว่าที่ ร.ท.เทียนชัย ทองวินิจศิลป์	ผู้อำนวยการวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุโขทัย
3.นายสิทธิพร หวังดี	ผู้อำนวยการวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ
4.นายวิชัย ศรีตะปัญญา	ผู้อำนวยการวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี
5.นายสำราญ จินดารัตน์	ผู้อำนวยการวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดตรัง
6.นายพัฒนาชาติ กฤติบวร	ผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี
7.นายปรีชา ศรีเขียวพงษ์	ผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬาจังหวัดอ่างทอง

กลุ่มที่ 3.นักวิชาการ ครู-อาจารย์ สาขาวิชาชั้นพหุทางการหรือสาขาที่เกี่ยวข้อง

1.ศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ กาญจนกิจ	สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2.ศาสตราจารย์ จรินทร์ ธานีรัตน์	ที่ปรึกษาอาวุโสอธิการบดี
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
3.รองศาสตราจารย์ คณิต เขียววิชัย	คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
4.รองศาสตราจารย์ สุภรณ์ วรรณทอง	วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์
ภาควิชาสันตนาการ คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
5.ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวิมล ตั้งสัจพจน์	คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
6.ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารมณ นาวากาญจน์	หัวหน้าภาควิชาสันตนาการ คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
7.อาจารย์ นพดล จิรบุญดิลก	ศึกษานิเทศก์ สถาบันพัฒนาบุคลากร
สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ

ภาคผนวก ข

แบบสอบถาม

แบบสอบถามรอบที่ 1

เรื่อง แนวโน้มการจัดการนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในทศวรรษหน้า พ.ศ. 2547 – 2556

คำชี้แจง

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อการจัดการนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา อีก 10 ปี ข้างหน้า ทั้งนี้เพื่อให้ได้ความคิดเห็นที่สอดคล้องกันสามารถนำไปใช้ประโยชน์ทางการศึกษา และการวางแผนกำหนดนโยบายในการจัดการนันทนาการที่เป็นประโยชน์ต่อมวลชน ผู้วิจัยใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดตอบแบบสอบถามตามวิธีวิจัยแบบเทคนิค เดลฟาย (Delphi Technique) จำนวน 3 รอบ คือรอบแรกเป็นแบบสอบถาม แบบปลายเปิด รอบสองเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และรอบสามเหมือนรอบสอง ในแบบสอบถามรอบแรกจะใคร่ขอให้ท่านโปรดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ แนวโน้มการจัดการนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในทศวรรษหน้า พ.ศ. 2547 – 2556

ประเด็น

ตามความคิดเห็นของท่าน การจัดการนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา อีก 10 ปีข้างหน้า เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 ถึงปี พ.ศ. 2556 ซึ่งอยู่ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 เป็นต้นไป ควรจะมีลักษณะเป็นอย่างไร กรุณาระบุความคิดเห็นโดยแยกแต่ละด้าน ดังต่อไปนี้

1.ด้านนโยบาย การจัดการนั้นธนาคารของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ เช่น การวางแผน การจัดองค์กร การจัดบุคลากร การอำนวยความสะดวก การควบคุม (ควรจะเป็นอย่างไร)

[illegible]

2.ด้านจุดมุ่งหมาย การจัดการนั้นหนทางการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและ
นันทนาการ เช่น การวางแผน การจัดองค์กร การจัดบุคลากร การอำนวยความสะดวก การควบคุม
(ควรจะเป็นอย่างไร)

[illegible]

3.ด้านการบริหารจัดการ เน้นบทบาทของสำนักงานพัฒนาการศึกษาและ
 เน้นบทบาท เช่น การวางแผน การจัดองค์กร การจัดบุคลากร การอำนวยการ การควบคุม
 (ควรจะเป็นอย่างไร)

This image shows a full page of white paper with horizontal dashed lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page, typical of primary-ruled notebook paper. There are no margins, text, or other markings on the page.

4.1 ด้านการบริหารหลักสูตรของวิทยาลัยพลศึกษาและโรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ

[illegible]

4.2 ด้านการพัฒนาบุคลากรในวิทยาลัยพลศึกษาและโรงเรียนกีฬา ในสังกัดสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ

[illegible]

4.3 ด้านคุณลักษณะของบุคลากรนั้นหนาการณ์ที่พึงประสงค์

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

5. ด้านอื่น ๆ (ถ้ามี)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

แบบสอบถามรอบที่ 2.

เรื่อง แนวโน้มการจัดการนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและ
นันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในทศวรรษหน้า
(พ.ศ. 2547-2556)

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้ เป็นแบบสอบถามรอบที่ 2 ซึ่งเป็นการรวบรวมมาจากความคิดเห็นของผู้
เชี่ยวชาญในรอบแรก โดยนำมาสร้างเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า
5 ระดับ แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ

1. ด้านนโยบายการจัดการนันทนาการ
2. ด้านจุดมุ่งหมายการจัดการนันทนาการ
3. ด้านการบริหารจัดการนันทนาการ
4. ด้านการพัฒนาบุคลากรนันทนาการ

ผู้วิจัยจึงขอให้ท่านพิจารณาแต่ละข้อว่าข้อใดควรจะเป็นแนวโน้มการจัดการนันทนาการของ
สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในทศวรรษหน้า
ขอให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็น ซึ่งกำหนดไว้ 5 ระดับดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง	ข้อความนั้นท่านเห็นด้วยอย่างยิ่ง
ระดับ 4 หมายถึง	ข้อความนั้นท่านเห็นด้วย
ระดับ 3 หมายถึง	ข้อความนั้นท่านเห็นด้วยปานกลาง
ระดับ 2 หมายถึง	ข้อความนั้นท่านไม่เห็นด้วย
ระดับ 1 หมายถึง	ข้อความนั้นท่านไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ผู้วิจัยขอความกรุณาจากท่าน ได้โปรดตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ และขอขอบพระคุณที่
ท่านได้สละเวลาในการตอบแบบสอบถามรอบนี้

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

แบบสอบถามรอบที่ 2

เรื่อง แนวโน้มการจัดการนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2547 – 2556)

แนวโน้มการจัดการจัดการนันทนาการ ของสำนักงานพัฒนา การกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2547 – 2556)	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. ด้านนโยบาย					
1.1 ส่งเสริมให้ประชาชนทุกเพศ ทุกวัย ใช้เวลาว่างให้เกิด ประโยชน์ โดยเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการให้เป็น ส่วนหนึ่งของวิถีชีวิต.....					
1.2 ให้ความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และ การปฏิบัติ ข้อบ่งชี้ของนันทนาการ แก่ประชาชนทุกเพศทุกวัย....					
1.3 เร่งรัดพัฒนาโครงสร้างองค์กรหลักในการบริหารงาน ด้านนันทนาการ สร้างเครือข่ายกับหน่วยงานภาครัฐ เอกชน ท้องถิ่น ชุมชน ประสานให้มีส่วนร่วมในการ บริหารจัดการนันทนาการ.....					
1.4 ดำเนินการด้านนันทนาการของประเทศในลักษณะ การบริหารจัดการแบบ CEO (CHIEF EXECUTIVE OFFICE) คือกำหนดมาตรฐานงานนันทนาการ กำกับ ตรวจสอบดูแลมาตรฐาน การประสานการดำเนินงาน อย่างต่อเนื่อง ทั้งภาครัฐ เอกชน ชุมชน ทุกระดับ.....					
1.5 สนับสนุน ภาครัฐและเอกชน ให้มีบทบาทในการ ดำเนินการทางนันทนาการ ธุรกิจ และพัฒนาให้ ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางนันทนาการในภูมิภาคเอเชีย.					
1.6 เร่งรัดพัฒนาแหล่งนันทนาการชุมชน เพื่อใช้เป็นแหล่ง สนับสนุนการประกอบกิจกรรมนันทนาการรูปแบบต่าง ๆ สอดคล้องกับประเพณีวัฒนธรรม.....					
1.7 จัดตั้งสภารับรองมาตรฐานวิชาชีพนันทนาการ (COUNCIL OF ACCREDITATION).....					
1.8 ส่งเสริม สนับสนุนให้สถานศึกษา หน่วยงานภาครัฐ เอกชน จัดกิจกรรมนันทนาการในเวลาว่างจากการ เรียนการสอน หลังเลิกเรียน หลังเลิกงาน วันหยุด.....					

แนวโหม้การจัดการจัดการนันทนาการ ของสำนักงานพัฒนา การกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2547 – 2556)	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1.9 ผลิบบุคลากรด้านนันทนาการ ให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน เพียงพอต่อความต้องการของสังคม และพัฒนาบุคลากร ด้านนันทนาการที่มีอยู่ในภาครัฐ เอกชน ชุมชนท้องถิ่น ให้มีความรู้ความสามารถด้านนันทนาการมากยิ่งขึ้น ในทุกรูปแบบ.....					
1.10 ส่งเสริมสนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษาอื่นพัฒนาบุคลากร เพื่อเข้าสู่วิชาชีพด้านนันทนาการ.....					
1.11 นำวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ผลิตและเผยแพร่ สื่อ เพื่อให้เด็กและเยาวชนได้พัฒนาการเรียนรู้กีฬาและ นันทนาการ และพัฒนาทรัพยากรนันทนาการให้สอดคล้อง คล้องกับความต้องการของสังคม.....					
1.12 วางแผนการบริการจัดการนันทนาการให้บริการให้ทั่วถึง ประชาชนทุกระดับ ทุกฤดูกาลหมุนเวียนตลอดเวลา.....					
1.13 อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้าน และสนับสนุนส่งเสริม ให้แพร่หลายมากยิ่งขึ้น.....					
2. ด้านจุดมุ่งหมาย					
2.1 เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี รู้จักใช้เวลา ว่างให้เกิดประโยชน์ เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับวิถีชีวิต.....					
2.2 เพื่อพัฒนาทักษะชีวิตสมาคม มนุษย์สัมพันธ์ สามารถ เข้าสังคมที่เหมาะสมกับการดำรงชีวิตได้อย่างปกติสุข..					
2.3 เพื่อเสริมสร้างระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรม รักและหวงแหนมรดกของชาติ.....					
2.4 เพื่อสร้างและพัฒนาระบบบริหารงาน โครงสร้างองค์กร ด้านนันทนาการของประเทศให้ทั่วถึงทุกตำบล หมู่บ้าน					
2.5 เพื่อส่งเสริม พัฒนา งานด้านนันทนาการให้สามารถ นำไปประกอบอาชีพได้ และสร้างตลาดด้าน นันทนาการ.....					

แนวโหม้การจัดการจัดการนันทนาการ ของสำนักงานพัฒนา การกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2547 – 2556)	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
2.6 เพื่อส่งเสริมให้องค์กรท้องถิ่น เข้มแข็ง สามารถบริการ จัดการนันทนาการในการสร้างชุมชนของตนเอง.....					
2.7 เพื่อเสริมสร้างสุขภาพ พลานามัยของเยาวชน ประชาชน โดยใช้กิจกรรมนันทนาการทุกประเภท เป็นสื่อ นำ ทั้งในรูปแบบบริการและธุรกิจ.....					
2.8 เพื่อส่งเสริม สนับสนุนให้ชุมชน ได้เข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการ และยกย่องเชิดชูเกียรติ แก่ผู้ประสบ ผลสำเร็จในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ.....					
2.9 เพื่อส่งเสริมให้ศูนย์การท่องเที่ยวกีฬาและนันทนาการ จังหวัด เป็นหน่วยงานและเครือข่ายระดับจังหวัด สนับสนุนจัดโปรแกรมนันทนาการ และแหล่ง นันทนาการทั่วประเทศ.....					
2.10 เพื่อส่งเสริมให้มีการวิจัย เพื่อพัฒนารูปแบบของ กิจกรรม และวิธีการดำเนินงาน ข้อมูลสารสนเทศ และบทบาทการเป็นผู้นำด้านวิชาการนันทนาการ ให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในยุค ปัจจุบัน.....					
2.11 เพื่อจัดทำ จัดหาสื่อ เกี่ยวกับแนวทางการบริหาร และการจัดกิจกรรมนันทนาการบริการแก่นักท่องเที่ยว ที่เกี่ยวข้อง.....					
2.12 เพื่อสนับสนุนส่งเสริมให้ท้องถิ่นสร้างบุคลากรของ ชุมชน และเป็นเจ้าภาพในการจัดการนันทนาการ โดยประสานงานร่วมมือกับหน่วยงานเครือข่าย.....					
2.13 เพื่อผลิต เสริมสร้าง และพัฒนาบุคลากรด้าน นันทนาการให้มีคุณภาพ ทั้งด้านความรู้ความสามารถ มีเจตคติและพฤติกรรมที่เหมาะสม ออกไปสร้าง ส่งเสริม สนับสนุนและจัดกิจกรรมนันทนาการในการ พัฒนาเยาวชน ประชาชนของประเทศ.....					

แนวโหม้การจัดการจัดการนันทนาการ ของสำนักงานพัฒนา การกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2547 – 2556)	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
2.14 เพื่อพัฒนาสถาบันการศึกษา ให้มีศักยภาพในการ ผลิต และพัฒนาบุคลากรด้านนันทนาการอย่างมี คุณภาพ.....					
2.15 เพื่อสร้างผู้นำนันทนาการให้เป็นวิทยากรในการจัด ฝึกอบรมอาสาสมัครแก่ทุกเครือข่ายให้มีความรู้ความ สามารถจัดกิจกรรมนันทนาการได้.....					
2.16 เพื่อส่งเสริมให้มีแหล่งนันทนาการเพียงพอ มีความ ปลอดภัยสูง เช่น ศูนย์กีฬาเพื่อนันทนาการ สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ สวนพฤกษศาสตร์ สวน สาธารณะ ศูนย์เยาวชน ค่ายลูกเสือ โดยให้ท้องถิ่น มีส่วนร่วม และให้มีสวนปาริชาติในทุกสถาน ศึกษา.....					
2.17 เพื่อส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการสร้างชมรม ในชุมชนต่าง ๆ และประกอบกิจกรรมนันทนาการ ตามความต้องการของชุมชน อย่างต่อเนื่อง ทุกฤดูกาลตลอดปี.....					
2.18 เพื่อส่งเสริม สนับสนุนให้มีการจัดประชุม หรือ สัมมนาทางวิชาการ มุ่งส่งเสริมวิชาการ หลักสูตร บุคลากร และพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรม นันทนาการ.....					
2.19 เพื่อจัดและให้บริการทางนันทนาการศึกษา นันทนาการกลางแจ้ง นันทนาการเพื่อการบำบัด และนันทนาการเพื่อการท่องเที่ยวสำหรับประชาชน เยาวชน กลุ่มบุคคลพิเศษทั่วประเทศ.....					
2.20 เพื่อสามารถรับรองมาตรฐานวิชาชีพนันทนาการ โดยออกไปประกอบวิชาชีพนันทนาการ แก่ผู้ผ่าน เกณฑ์มาตรฐานและคุณภาพของสำนักงาน.....					

แนวโหม้การจัดการจัดการนันทนาการ ของสำนักงานพัฒนา การกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2547 – 2556)	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
3. ด้านการบริหารจัดการ					
3.1 วางแผนระบบโครงสร้างองค์กร และองค์กรเครือข่าย ให้สามารถบริการ สนับสนุน เสนอแนะ องค์กรท้องถิ่น.....					
3.2 จัดตั้งชมรม สมาคม หรือศูนย์นันทนาการในชุมชน เป็นศูนย์วิชาชีพทางนันทนาการศาสตร์ เพื่อการพัฒนา และวิจัยองค์ความรู้ในสาขาวิชาชีพ.....					
3.3 กำหนดยุทธศาสตร์ พันธกิจ และทิศทางในการบริหาร จัดการ ไปสู่เป้าหมายให้เป็นศูนย์กลางด้าน นันทนาการในภูมิภาคเอเชีย.....					
3.4 จัดสรรงบประมาณ ค่าตอบแทน ค่าวัสดุอุปกรณ์ สร้างแหล่งนันทนาการ ให้อาสาสมัครในชุมชนเป็น ผู้นำ ให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการสนับสนุนการจัด นันทนาการให้ครบทุกพื้นที่อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน.....					
3.5 ยกกระดับมาตรฐาน องค์กรการด้านนันทนาการให้สูงขึ้น การบริการจัดการของแต่ละหน่วยงานให้มีประสิทธิภาพ บนพื้นฐานความเป็นไทยและมาตรฐานสากล.....					
3.6 กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ ขององค์กรนันทนาการ หน่วยงานสนับสนุน องค์กรเครือข่ายในการจัดกิจกรรม โดย สำนักงานฯ ควบคุม.....					
3.7 พัฒนาบุคลากรด้านนันทนาการ ให้เป็นวิทยากรที่มี ความรู้ความสามารถในชุมชนให้เพียงพอในระยะ 5 ปี....					
3.8 บูรณาการใช้ทรัพยากร บุคลากรให้เหมาะสมกับภารกิจ จัดสรรงบประมาณให้เกิดประโยชน์สูงสุด มีการประเมิน ผลและรายงานผล ร่วมกันกับองค์กรที่เกี่ยวข้อง.....					
3.9 ผลิตและขอความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ในการผลิตผู้นำ และพัฒนาบุคลากรด้านนันทนาการ ให้มีคุณภาพ เป็นแบบอย่างที่ดีของสังคม และให้มี ความหลากหลายทางวิชาชีพ เช่น นันทนาการบำบัด นันทนาการธุรกิจ ฯลฯ รวมทั้งนักวิจัยทางนันทนาการ					

แนวโหม้การจัดการจัดการนันทนาการ ของสำนักงานพัฒนา การกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2547 – 2556)	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
3.10 จัดตั้งคณะกรรมการด้านนันทนาการของสำนักงานฯ ให้ชุมชนมีส่วนร่วม เพื่อวางแผน กำกับ ติดตาม วิเคราะห์ วิจัย นำผลมาปรับปรุงงานด้านนันทนาการ..					
3.11 ประกันคุณภาพของบุคลากรด้านนันทนาการทั้งภาค รัฐและเอกชน.....					
3.12 ให้วิทยาลัยพลศึกษาเป็นเครือข่ายการบริหารงาน ด้านนันทนาการทั้งระบบในจังหวัดที่อยู่ในความ รับผิดชอบ และรายงานให้ส่วนกลางตามขั้นตอน.....					
3.13 กระจายงาน และให้อำนาจในการอนุมัติบางส่วน ให้เบ็ดเสร็จในแต่ละจังหวัดเพื่อความคล่องตัวในการ บริหารจัดการ.....					
3.14 ส่งเสริมให้มีการศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัย นันทนาการในชุมชนทุกระดับ เพื่อเพิ่มคุณภาพและ ประสิทธิภาพในการดำเนินงานด้านนันทนาการให้อยู่ คู่สังคมไทย.....					
4. ด้านการพัฒนาบุคลากรนันทนาการ 4.1 การบริหารหลักสูตรของวิทยาลัยพลศึกษาและโรงเรียน กีฬา 4.1.1 พัฒนาหลักสูตรให้บูรณาการความรู้ทั้ง วิทยาศาสตร์สุขภาพ ดนตรี กีฬา ศิลปะ และสาระการเรียนรู้อื่นได้ ให้เพิ่มชั่วโมง ฝึกประสบการณ์.....					
4.1.2 จัดทำหลักสูตรนันทนาการให้สอดคล้องกับ ความต้องการของสังคม ได้แก่ หลักสูตรนันทนาการ บำบัด, การบริหารจัดการนันทนาการ, การบริการทางนันทนาการ การบริหาร ทรัพยากรนันทนาการ, การจัดบริการ นันทนาการกลางแจ้ง.....					

แนวโน้มนโยบายการจัดการจัดการนันทนาการ ของสำนักงานพัฒนา การกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2547 – 2556)	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
4.1.3 กำหนดให้นักเรียนนักศึกษาได้เรียนเทคโนโลยี สารสนเทศในหลักสูตรทางนันทนาการ.....					
4.1.4 ติดตามประเมินผล และพัฒนาหลักสูตร ทุก ๆ 5 ปี					
4.1.5 พัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการศึกษา และส่งเสริมให้ นำเกณฑ์มาตรฐานด้านนันทนาการมาใช้อย่าง ต่อเนื่องและเป็นรูปแบบ.....					
4.1.6 สร้างองค์ความรู้ใหม่ด้านนันทนาการ โดยใช้ กระบวนการด้านการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และ นำผลไปพัฒนาหลักสูตรและบุคลากร.....					
4.1.7 โรงเรียนกีฬาเป็นสถานศึกษาด้านแบบของการจัด การเรียนการสอนกิจกรรมนันทนาการ ส่งเสริมโอกาสให้ นักเรียนได้เรียนรู้ ฝึกปฏิบัติ แสวงหากิจกรรม หลากหลายและเลือกกิจกรรมที่ชอบของตนเอง.....					
4.2 การพัฒนาบุคลากรในวิทยาลัยพลศึกษาและโรงเรียนกีฬา					
4.2.1 ส่งเสริมการศึกษาคือ อบรม ศึกษาดูงานด้าน นันทนาการทั้งในและต่างประเทศ.....					
4.2.2 จัดสรรทุนเพื่อส่งเสริมการวิจัยของบุคลากรด้าน นันทนาการในวิทยาลัยพลศึกษา โดยมุ่งเน้น การวิจัยประยุกต์ เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาคน.....					
4.2.3 จัดอบรมเชิงปฏิบัติการ พัฒนาศักยภาพของ บุคลากรให้มีความเชี่ยวชาญด้านนันทนาการ โดยใช้ Learning by doing ในการเป็นผู้นำ นันทนาการ.....					
4.2.4 จัดทำหลักสูตรระยะสั้น ๆ และเชิญวิทยากรทาง นันทนาการมาให้การอบรมแก่บุคลากรในด้าน ที่ขาดแคลนผู้นำ.....					
4.2.5 ทำข้อตกลงกับสถาบันอุดมศึกษาที่ผลิตบุคลากร ด้านนันทนาการให้รับบุคลากรในวิทยาลัยพลศึกษา และโรงเรียนกีฬาเข้าศึกษาต่อ.....					

แนวโน้มการจัดการจัดการนันทนาการ ของสำนักงานพัฒนา การกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2547 – 2556)	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
4.2.6 จัดผู้เชี่ยวชาญอาวุโสด้านนันทนาการมาถ่ายทอด ให้ความรู้แก่บุคลากรปัจจุบัน เพื่อนำความรู้ไป พัฒนาสร้างความเข้มแข็ง ถ่ายทอดสู่คนรุ่นหลัง..					
4.2.7 มีแผนงานโครงการต่อเนื่อง พัฒนาบุคลากรใน สังกัดให้เป็นนักนันทนาการมืออาชีพ สามารถเป็น วิทยากร จัดอบรมพัฒนาทรัพยากรบุคคล ไป พัฒนาบุคลากรนันทนาการในสังกัดอื่น					
4.3. คุณลักษณะของบุคลากรนันทนาการที่พึงประสงค์					
4.3.1 มีความประพฤติดี ซื่อสัตย์ สุจริต มีจรรยาบรรณ และจริยธรรมในวิชาชีพนันทนาการ.....					
4.3.2 มีอารมณ์ขัน สุขภาพดี.....					
4.3.3 ทันสมัยติดตามและยอมรับการเปลี่ยนแปลงของ เทคโนโลยีและสังคม.....					
4.3.4 ไม่เป็นผู้มีวเมากับอบายมุข.....					
4.3.5 มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ปฏิภาณไหวพริบ แก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี.....					
4.3.6 มีความอดทนอดกลั้น ต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ					
4.3.7 มีมนุษยสัมพันธ์ดี จูงใจ แต่ไม่เบี่ยงเบนไปใน ทางชั่วสาว.....					
4.3.8 รักและศรัทธาในวิชาชีพนันทนาการ.....					
4.3.9 มีความเสียสละเพราะเป็นงานที่ให้บริการ.....					
4.3.10 มีความรู้ความเข้าใจขอบข่ายของนันทนาการ.....					
4.3.11 สำเร็จการศึกษาด้านนันทนาการ.....					
4.3.12 มีใบประกอบวิชาชีพทางนันทนาการ.....					
4.3.13 สืบค้นความรู้เดิมและนำมาปรับปรุงประยุกต์ใช้.....					
4.3.14 มีทักษะในการเป็นผู้นำกิจกรรมนันทนาการอยู่ใน ระดับดี.....					
4.3.15 มีทักษะการบริหารจัดการ และทักษะการสื่อสาร ที่ดี.....					

แบบสอบถามรอบที่ 3

เรื่อง แนวโน้มการจัดการนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2547-2556)

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้ เป็นแบบสอบถามรอบที่ 3 ของการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้แสดงความสอดคล้องของแต่ละข้อความจากการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ โดยระบุค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) ที่คำนวณได้ และได้ระบุอันดับคะแนนการตอบของท่านในรอบที่ผ่านมาไว้ด้วย โดยกำหนด

1. มัธยฐาน แทนด้วยเครื่องหมาย *

หมายถึง มัธยฐานของน้ำหนักคะแนนจากคำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

2. ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ แทนด้วยเครื่องหมาย

หมายถึง พิสัยระหว่างควอไทล์ของคำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

3. ระดับความคิดเห็นของท่าน แทนด้วยเครื่องหมาย ☐

หมายถึง ตำแหน่งที่ผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านตอบในแบบสอบถามรอบที่ 2

ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญกำหนดไว้ 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 5	หมายถึง	ข้อความนั้นท่านเห็นด้วยอย่างยิ่ง
ระดับ 4	หมายถึง	ข้อความนั้นท่านเห็นด้วย
ระดับ 3	หมายถึง	ข้อความนั้นท่านเห็นด้วยปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	ข้อความนั้นท่านไม่เห็นด้วย
ระดับ 1	หมายถึง	ข้อความนั้นท่านไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

จุดมุ่งหมายของการตอบแบบสอบถามรอบนี้

1. ให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านได้ทราบความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งกลุ่ม
2. ให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านได้มีโอกาสทบทวนความคิดเห็นของท่านในรอบที่ 2

ในแบบสอบถามฉบับที่ 3 นี้ ผู้วิจัยใคร่ขอให้ท่านโปรดกรุณาทบทวนความคิดเห็นของท่านว่า ท่านต้องการยืนยัน หรือ เปลี่ยนแปลงความคิดเห็นของท่านหรือไม่

ตัวอย่าง

คุณลักษณะของบุคลากรนั้นหนากการ ที่พึงประสงค์	ระดับความคิดเห็น					เหตุผลที่ไม่ เปลี่ยนแปลง คำตอบ
	5	4	3	2	1	
1. เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ในสาขานันทนาการ		☒	☐			
2. เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท ในสาขานันทนาการ	☒	☐				
3. เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขานันทนาการและพลศึกษา			☒		☒	เหตุผล.....

- กรณีที่ 1 ถ้าท่านยืนยันคำตอบเดิม ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญท่านอื่น ๆ
โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “ระดับความคิดเห็น” โดยไม่ต้องแสดงเหตุผล
- กรณีที่ 2 ถ้าท่านต้องการเปลี่ยนแปลงคำตอบ ให้สอดคล้องกับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญท่านอื่น ๆ
โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “ระดับความคิดเห็น” ใหม่ โดยไม่ต้องแสดงเหตุผล
- กรณีที่ 3 ถ้าท่านยืนยันคำตอบเดิม ซึ่งคำตอบของท่านนั้นอยู่นอกค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “ระดับความคิดเห็น” และขอความกรุณาให้ท่าน
แสดงเหตุผลลงในช่อง “เหตุผลที่ไม่เปลี่ยนแปลงคำตอบ”

ผู้วิจัยใคร่ขอกราบขอพระคุณที่ท่านได้สละเวลาในการตอบแบบสอบถามฉบับนี้

ขอขอบพระคุณ

แบบสอบถามรอบที่ 3

เรื่อง แนวโน้มการจัดการนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2547-2556)

แนวโน้มการจัดการจัดการนันทนาการ ของสำนักงานพัฒนา การกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2547-2556)	ระดับความคิดเห็น					เหตุผลที่ไม่ เปลี่ยนแปลง คำตอบ
	5	4	3	2	1	
1. ด้านนโยบาย						
1.1 ส่งเสริมให้ประชาชนทุกเพศ ทุกวัย ใช้เวลาว่างให้เกิด ประโยชน์ โดยเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการให้เป็น ส่วนหนึ่งของวิถีชีวิต.....	☐	☐				
1.2 ให้ความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และ การปฏิบัติ ขอบข่ายของนันทนาการ แก่ประชาชนทุกเพศทุกวัย....	☐	☐				
1.3 เร่งรัดพัฒนาโครงสร้างองค์กรหลักในการบริหารงาน ด้านนันทนาการ สร้างเครือข่ายกับหน่วยงานภาครัฐ เอกชน ท้องถิ่น ชุมชน ประสานให้มีส่วนร่วมในการ บริหารจัดการนันทนาการ.....	☐	☐				
1.4 ดำเนินการด้านนันทนาการของประเทศในลักษณะ การบริหารจัดการแบบ CEO (CHIEF EXECUTIVE OFFICE) คือกำหนดมาตรฐานงานนันทนาการ กำกับ ตรวจสอบดูแลมาตรฐาน การประสานการดำเนินงาน อย่างต่อเนื่อง ทั้งภาครัฐ เอกชน ชุมชน ทุกระดับ.....	☐	☐				
1.5 สนับสนุน ภาครัฐและเอกชน ให้มีบทบาทในการ ดำเนินการทางนันทนาการ ธุรกิจ และพัฒนาให้ ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางนันทนาการในภูมิภาคเอเชีย.	☐	☐	☐			
1.6 เร่งรัดพัฒนาแหล่งนันทนาการชุมชน เพื่อใช้เป็นแหล่ง สนับสนุนการประกอบกิจกรรมนันทนาการรูปแบบต่าง ๆ สอดคล้องกับประเพณีวัฒนธรรม.....	☐	☐				
1.7 จัดตั้งสภารับรองมาตรฐานวิชาชีพนันทนาการ (COUNCIL OF ACCREDITATION).....	☐	☐	☐			
1.8 ส่งเสริม สนับสนุนให้สถานศึกษา หน่วยงานภาครัฐ เอกชน จัดกิจกรรมนันทนาการในเวลาว่างจากการ เรียนการสอน หลังเลิกเรียน หลังเลิกงาน วันหยุด.....	☐	☐				

แนวโน้มนโยบายการจัดการจัดการนันทนาการ ของสำนักงานพัฒนา การกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2547-2556)	ระดับความคิดเห็น					เหตุผลที่ไม่ เปลี่ยนแปลง คำตอบ
	5	4	3	2	1	
1.9 ผลิตภัณฑ์ด้านนันทนาการ ให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน เพียงพอต่อความต้องการของสังคม และพัฒนาบุคลากร ด้านนันทนาการที่มีอยู่ในภาครัฐ เอกชน ชุมชนท้องถิ่น ให้มีความรู้ความสามารถด้านนันทนาการมากยิ่งขึ้น ในทุกรูปแบบ.....	☐	☐	☐	☐	☐	
1.10 ส่งเสริมสนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษาอื่นพัฒนาบุคลากร เพื่อเข้าสู่วิชาชีพด้านนันทนาการ.....	☐	☐	☐	☐	☐	
1.11 นำวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ผลิตและเผยแพร่ สื่อ เพื่อให้เด็กและเยาวชนได้พัฒนาการเรียนรู้กีฬาและ นันทนาการ และพัฒนาทรัพยากรนันทนาการให้สอดคล้อง กับความต้องการของสังคม.....	☐	☐	☐	☐	☐	
1.12 วางแผนการบริการจัดการนันทนาการให้บริการให้ทั่วถึง ประชาชนทุกระดับ ทุกฤดูกาลหมุนเวียนตลอดเวลา.....	☐	☐	☐	☐	☐	
1.13 อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้าน และสนับสนุนส่งเสริม ให้แพร่หลายมากยิ่งขึ้น.....	☐	☐	☐	☐	☐	
2. ด้านจุดมุ่งหมาย						
2.1 เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี รู้จักใช้เวลา ว่างให้เกิดประโยชน์ เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับวิถีชีวิต.....	☐	☐	☐	☐	☐	
2.2 เพื่อพัฒนาทักษะชีวิตสมาคม มนุษย์สัมพันธ์ สามารถ เข้าสังคมที่เหมาะสมกับการดำรงชีวิตได้อย่างปกติสุข..	☐	☐	☐	☐	☐	
2.3 เพื่อเสริมสร้างระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรม รักและหวงแหนมรดกของชาติ.....	☐	☐	☐	☐	☐	
2.4 เพื่อสร้างและพัฒนาระบบบริหารงาน โครงสร้างองค์กร ด้านนันทนาการของประเทศให้ทั่วถึงทุกตำบล หมู่บ้าน	☐	☐	☐	☐	☐	
2.5 เพื่อส่งเสริม พัฒนา งานด้านนันทนาการให้สามารถ นำไปประกอบอาชีพได้ และสร้างตลาดด้าน นันทนาการ.....	☐	☐	☐	☐	☐	

แนวโน้มการจัดการจัดการนันทนาการ ของสำนักงานพัฒนา การกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2547-2556)	ระดับความคิดเห็น					เหตุผลที่ไม่ เปลี่ยนแปลง คำตอบ
	5	4	3	2	1	
2.6 เพื่อส่งเสริมให้องค์กรท้องถิ่น เข้มแข็ง สามารถบริการ จัดการนันทนาการในการสร้างชุมชนของตนเอง.....	☐	☐	☐	☐	☐	
2.7 เพื่อเสริมสร้างสุขภาพ พลานามัยของเยาวชน ประชาชน โดยใช้กิจกรรมนันทนาการทุกประเภท เป็นสื่อ นำ ทั้งในรูปแบบบริการและธุรกิจ.....	☐	☐	☐	☐	☐	
2.8 เพื่อส่งเสริม สนับสนุนให้ชุมชน ได้เข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการ และยกย่องเชิดชูเกียรติ แก่ผู้ประสบ ผลสำเร็จในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ.....	☐	☐	☐	☐	☐	
2.9 เพื่อส่งเสริมให้ศูนย์การท่องเที่ยวกีฬาและนันทนาการ จังหวัด เป็นหน่วยงานและเครือข่ายระดับจังหวัด สนับสนุนจัดโปรแกรมนันทนาการ และแหล่ง นันทนาการทั่วประเทศ.....	☐	☐	☐	☐	☐	
2.10 เพื่อส่งเสริมให้มีการวิจัย เพื่อพัฒนารูปแบบของ กิจกรรม และวิธีการดำเนินงาน ข้อมูลสารสนเทศ และบทบาทการเป็นผู้นำด้านวิชาการนันทนาการ ให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในยุค ปัจจุบัน.....	☐	☐	☐	☐	☐	
2.11 เพื่อจัดทำ จัดหาสื่อ เกี่ยวกับแนวทางการบริหาร และการจัดกิจกรรมนันทนาการบริการแก่หน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง.....	☐	☐	☐	☐	☐	
2.12 เพื่อสนับสนุนส่งเสริมให้ท้องถิ่นสร้างบุคลากรของ ชุมชน และเป็นเจ้าภาพในการจัดการนันทนาการ โดยประสานงานร่วมมือกับหน่วยงานเครือข่าย.....	☐	☐	☐	☐	☐	
2.13 เพื่อผลิต เสริมสร้าง และพัฒนาบุคลากรด้าน นันทนาการให้มีคุณภาพ ทั้งด้านความรู้ความสามารถ มีเจตคติและพฤติกรรมที่เหมาะสม ออกไปสร้าง ส่งเสริม สนับสนุนและจัดกิจกรรมนันทนาการในการ พัฒนาเยาวชน ประชาชนของประเทศ.....	☐	☐	☐	☐	☐	

แนวโน้มการจัดการจัดการนันทนาการ ของสำนักงานพัฒนา การกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2547-2556)	ระดับความคิดเห็น					เหตุผลที่ไม่ เปลี่ยนแปลง คำตอบ
	5	4	3	2	1	
2.14 เพื่อพัฒนาสถาบันการศึกษา ให้มีศักยภาพในการ ผลิต และพัฒนาบุคลากรด้านนันทนาการอย่างมี คุณภาพ.....	☐	☐	☐	☐	☐	
2.15 เพื่อสร้างผู้นำนันทนาการให้เป็นวิทยากรในการจัด ฝึกอบรมอาสาสมัครแก่ทุกเครือข่ายให้มีความรู้ความ สามารถจัดกิจกรรมนันทนาการได้.....	☐	☐	☐	☐	☐	
2.16 เพื่อส่งเสริมให้มีแหล่งนันทนาการเพียงพอ มีความ ปลอดภัยสูง เช่น ศูนย์กีฬาเพื่อนันทนาการ สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ สวนพฤกษศาสตร์ สวน สาธารณะ ศูนย์เยาวชน ค่ายลูกเสือ โดยให้ท้องถิ่น มีส่วนร่วม และให้มีสวนปาริชาติในทุกสถาน ศึกษา.....	☐	☐	☐	☐	☐	
2.17 เพื่อส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการสร้างชมรม ในชุมชนต่าง ๆ และประกอบกิจกรรมนันทนาการ ตามความต้องการของชุมชน อย่างต่อเนื่อง ทุกฤดูกาลตลอดปี.....	☐	☐	☐	☐	☐	
2.18 เพื่อส่งเสริม สนับสนุนให้มีการจัดประชุม หรือ สัมมนาทางวิชาการ มุ่งส่งเสริมวิชาการ หลักสูตร บุคลากร และพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรม นันทนาการ.....	☐	☐	☐	☐	☐	
2.19 เพื่อจัดและให้บริการทางนันทนาการศึกษา นันทนาการกลางแจ้ง นันทนาการเพื่อการบำบัด และนันทนาการเพื่อการท่องเที่ยวสำหรับประชาชน เยาวชน กลุ่มบุคคลพิเศษทั่วประเทศ.....	☐	☐	☐	☐	☐	
2.20 เพื่อสามารถรับรองมาตรฐานวิชาชีพนันทนาการ โดยออกไปประกอบวิชาชีพนันทนาการ แก่ผู้ผ่าน เกณฑ์มาตรฐานและคุณภาพของสำนักงาน.....	☐	☐	☐	☐	☐	

แนวโหม้การจัดการจัดการนันทนาการ ของสำนักงานพัฒนา การกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2547-2556)	ระดับความคิดเห็น					เหตุผลที่ไม่ เปลี่ยนแปลง คำตอบ
	5	4	3	2	1	
3. ด้านการบริหารจัดการ						
3.1 วางแผนระบบโครงสร้างองค์กร และองค์กรเครือข่าย ให้สามารถบริการ สนับสนุน เสนอแนะ องค์กรท้องถิ่น.....	*					
3.2 จัดตั้งชมรม สมาคม หรือศูนย์นันทนาการในชุมชน เป็นศูนย์วิชาชีพทางนันทนาการศาสตร์ เพื่อการพัฒนา และวิจัยองค์ความรู้ในสาขาวิชาชีพ.....	*					
3.3 กำหนดยุทธศาสตร์ พันธกิจ และทิศทางในการบริหาร จัดการ ไปสู่เป้าหมายให้เป็นศูนย์กลางด้าน นันทนาการในภูมิภาคเอเชีย.....	*					
3.4 จัดสรรงบประมาณ ค่าตอบแทน ค่าวัสดุอุปกรณ์ สร้างแหล่งนันทนาการ ให้อาสาสมัครในชุมชนเป็น ผู้นำ ให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการสนับสนุนการจัด นันทนาการให้ครบทุกพื้นที่อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน.....	*					
3.5 ยกกระดับมาตรฐาน องค์กรด้านนันทนาการให้สูงขึ้น การบริการจัดการของแต่ละหน่วยงานให้มีประสิทธิภาพ บนพื้นฐานความเป็นไทยและมาตรฐานสากล.....	*					
3.6 กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ ขององค์กรนันทนาการ หน่วยงานสนับสนุน องค์กรเครือข่ายในการจัดกิจกรรม โดย สำนักงานฯ ควบคุม.....	*					
3.7 พัฒนาบุคลากรด้านนันทนาการ ให้เป็นวิทยากรที่มี ความรู้ความสามารถในชุมชนให้เพียงพอในระยะ 5 ปี....	*					
3.8 บูรณาการใช้ทรัพยากร บุคลากรให้เหมาะสมกับภารกิจ จัดสรรงบประมาณให้เกิดประโยชน์สูงสุด มีการประเมิน ผลและรายงานผล ร่วมกันกับองค์กรที่เกี่ยวข้อง.....	*					
3.9 ผลิตและขอความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ในการผลิตผู้นำ และพัฒนาบุคลากรด้านนันทนาการ ให้มีคุณภาพ เป็นแบบอย่างที่ดีของสังคม และให้มี ความหลากหลายทางวิชาชีพ เช่น นันทนาการบำบัด นันทนาการธุรกิจ ฯลฯ รวมทั้งนักวิจัยทางนันทนาการ	*					

แนวโหม้การจัดการจัดการนันทนาการ ของสำนักงานพัฒนา การกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2547-2556)	ระดับความคิดเห็น					เหตุผลที่ไม่ เปลี่ยนแปลง คำตอบ
	5	4	3	2	1	
3.10 จัดตั้งคณะกรรมการด้านนันทนาการของสำนักงานฯ ให้ชุมชนมีส่วนร่วม เพื่อวางแผน กำกับ ติดตาม วิเคราะห์ วิจัย นำผลมาปรับปรุงงานด้านนันทนาการ..	*					
3.11 ประกันคุณภาพของบุคลากรด้านนันทนาการทั้งภาค รัฐและเอกชน.....	*					
3.12 ให้วิทยาลัยพลศึกษาเป็นเครือข่ายการบริหารงาน ด้านนันทนาการทั้งระบบในจังหวัดที่อยู่ในความ รับผิดชอบ และรายงานให้ส่วนกลางตามขั้นตอน.....	*					
3.13 กระจายงาน และให้อำนาจในการอนุมัติบางส่วน ให้เบ็ดเสร็จในแต่ละจังหวัดเพื่อความคล่องตัวในการ บริหารจัดการ.....	*					
3.14 ส่งเสริมให้มีการศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัย นันทนาการในชุมชนทุกระดับ เพื่อเพิ่มคุณภาพและ ประสิทธิภาพในการดำเนินงานด้านนันทนาการให้อยู่ คู่สังคมไทย.....	*					
4. ด้านการพัฒนาบุคลากรนันทนาการ 4.1 การบริหารหลักสูตรของวิทยาลัยพลศึกษาและโรงเรียน กีฬา 4.1.1 พัฒนาหลักสูตรให้บูรณาการความรู้ทั้ง วิทยาลัยศาสตร์สุขภาพ ดนตรี กีฬา และศิลปะ และสาระการเรียนรู้อื่นได้ และให้เพิ่มชั่วโมง ฝึกประสบการณ์.....	*					
4.1.2 จัดทำหลักสูตรนันทนาการให้สอดคล้องกับ ความต้องการของสังคม ได้แก่ หลักสูตรนันทนาการ บำบัด, การบริหารจัดการนันทนาการ, การบริการทางนันทนาการ การบริหาร ทรัพยากรนันทนาการ, การจัดบริการ นันทนาการกลางแจ้ง.....	*					

แนวโน้มการจัดการจัดการนันทนาการ ของสำนักงานพัฒนา การกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2547-2556)	ระดับความคิดเห็น					เหตุผลที่ไม่ เปลี่ยนแปลง คำตอบ
	5	4	3	2	1	
4.1.3 กำหนดให้นักเรียนนักศึกษาได้เรียนเทคโนโลยี สารสนเทศในหลักสูตรทางนันทนาการ.....	☐	☐	☐	☐	☐	
4.1.4 ติดตามประเมินผล และพัฒนาหลักสูตร ทุก ๆ 5 ปี	☐	☐	☐	☐	☐	
4.1.5 พัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการศึกษา และส่งเสริมให้ นำเกณฑ์มาตรฐานด้านนันทนาการมาใช้อย่าง ต่อเนื่องและเป็นรูปแบบ.....	☐	☐	☐	☐	☐	
4.1.6 สร้างองค์ความรู้ใหม่ด้านนันทนาการ โดยใช้ กระบวนการด้านการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และ นำผลไปพัฒนาหลักสูตรและบุคลากร.....	☐	☐	☐	☐	☐	
4.1.7 โรงเรียนกีฬาเป็นสถานศึกษาด้านแบบของการจัด การเรียนการสอนกิจกรรมนันทนาการส่งเสริมโอกาสให้ นักเรียนได้เรียนรู้ ฝึกปฏิบัติ แสวงหากิจกรรม หลากหลายและเลือกกิจกรรมที่ชอบของตนเอง.....	☐	☐	☐	☐	☐	
4.2 การพัฒนาบุคลากรในวิทยาลัยพลศึกษาและโรงเรียนกีฬา						
4.2.1 ส่งเสริมการศึกษาต่อ อบรม ศึกษาทางด้าน นันทนาการทั้งในและต่างประเทศ.....	☐	☐	☐	☐	☐	
4.2.2 จัดสรรทุนเพื่อส่งเสริมการวิจัยของบุคลากรด้าน นันทนาการในวิทยาลัยพลศึกษา โดยมุ่งเน้น การวิจัยประยุกต์ เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาคน.....	☐	☐	☐	☐	☐	
4.2.3 จัดอบรมเชิงปฏิบัติการ พัฒนาศักยภาพของ บุคลากรให้มีความเชี่ยวชาญด้านนันทนาการ โดยใช้ Learning by doing ในการเป็นผู้นำ นันทนาการ.....	☐	☐	☐	☐	☐	
4.2.4 จัดทำหลักสูตรระยะสั้น ๆ และเชิญวิทยากรทาง นันทนาการมาให้การอบรมแก่บุคลากรในด้าน ที่ขาดแคลนผู้นำ.....	☐	☐	☐	☐	☐	
4.2.5 ทำข้อตกลงกับสถาบันอุดมศึกษาที่ผลิตบุคลากร ด้านนันทนาการให้รับบุคลากรในวิทยาลัยพลศึกษา และโรงเรียนกีฬาเข้าศึกษาต่อ.....	☐	☐	☐	☐	☐	

แนวโน้มนำการจัดการจัดการนันทนาการ ของสำนักงานพัฒนา การกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2547-2556)	ระดับความคิดเห็น					เหตุผลที่ไม่ เปลี่ยนแปลง คำตอบ
	5	4	3	2	1	
4.2.6 จัดผู้เชี่ยวชาญอาวุโสด้านนันทนาการมาถ่ายทอด ให้ความรู้แก่บุคลากรปัจจุบัน เพื่อนำความรู้ไป พัฒนาสร้างความเข้มแข็ง ถ่ายทอดสู่คนรุ่นหลัง..	☐	☐	☐	☐	☐	
4.2.7 มีแผนงานโครงการต่อเนื่อง พัฒนาบุคลากรใน สังกัดให้เป็นนักนันทนาการมืออาชีพ สามารถเป็น วิทยากร จัดอบรมพัฒนาทรัพยากรบุคคล ไป พัฒนาบุคลากรนันทนาการในสังกัดอื่น	☐	☐	☐	☐	☐	
4.3. คุณลักษณะของบุคลากรนันทนาการที่พึงประสงค์						
4.3.1 มีความประพฤติดี ซื่อสัตย์ สุจริต มีจรรยาบรรณ และจริยธรรมในวิชาชีพนันทนาการ.....	☐	☐	☐	☐	☐	
4.3.2 มีอารมณ์ขัน สุขภาพดี.....	☐	☐	☐	☐	☐	
4.3.3 ทันสมัยติดตามและยอมรับการเปลี่ยนแปลงของ เทคโนโลยีและสังคม.....	☐	☐	☐	☐	☐	
4.3.4 ไม่เป็นผู้มัวเมากับอบายมุข.....	☐	☐	☐	☐	☐	
4.3.5 มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ปฏิภาณไหวพริบ แก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี.....	☐	☐	☐	☐	☐	
4.3.6 มีความอดทนอดกลั้น ต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ	☐	☐	☐	☐	☐	
4.3.7 มีมนุษยสัมพันธ์ดี จูงใจ แต่ไม่เบี่ยงเบนไปใน ทางชั่วสาว.....	☐	☐	☐	☐	☐	

แนวโน้มการจัดการจัดการนันทนาการ ของสำนักงานพัฒนา การกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2547-2556)	ระดับความคิดเห็น					เหตุผลที่ไม่ เปลี่ยนแปลง คำตอบ
	5	4	3	2	1	
4.3.8 รักและศรัทธาในวิชาชีพนันทนาการ.....	☐	☐	☐	☐	☐	
4.3.9 มีความเสียสละเพราะเป็นงานที่ให้บริการ.....	☐	☐	☐	☐	☐	
4.3.10 มีความรู้ความเข้าใจขอบข่ายของนันทนาการ.....	☐	☐	☐	☐	☐	
4.3.11 สำเร็จการศึกษาด้านนันทนาการ.....	☐	☐	☐	☐	☐	
4.3.12 มีใบประกอบวิชาชีพทางนันทนาการ.....	☐	☐	☐	☐	☐	
4.3.13 สืบค้นความรู้เดิมและนำมาปรับปรุงประยุกต์ใช้.....	☐	☐	☐	☐	☐	
4.3.14 มีทักษะในการเป็นผู้นำกิจกรรมนันทนาการอยู่ใน ระดับดี.....	☐	☐	☐	☐	☐	
4.3.15 มีทักษะการบริหารจัดการ และทักษะการสื่อสาร ที่ดี.....	☐	☐	☐	☐	☐	

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	นาย จินดา โมธรรม
วันเดือนปีเกิด	16 กันยายน 2505
สถานที่เกิด	อำเภอบ้านแพ่ง จังหวัดนครพนม
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	181/3 ซอยสุขุมวิท 22 ถนนสุขุมวิท แขวงคลองตัน เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร 10110
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	นักพัฒนาการกีฬา 6ว.
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	กลุ่มพัฒนามาตรฐานการกีฬาคนพิการ สำนักพัฒนาการกีฬา สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2522	มัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนบ้านแพ่งพิทยาคม
พ.ศ. 2526	มัธยมศึกษาปีที่ 5 จากโรงเรียนปิยะมหาราชาลัย นครพนม
พ.ศ. 2528	ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) จาก วิทยาลัยครู สกลนคร
พ.ศ. 2535	ศษ.บ. (สุขศึกษา) จาก มหาวิทยาลัยรามคำแหง
พ.ศ. 2547	วท.ม. (การจัดการนันทนาการ) จาก มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร